

ქატასტროფული დემოგრაფიული ვითარება საქართველოში – ერი გაქრობის ზღვარზე

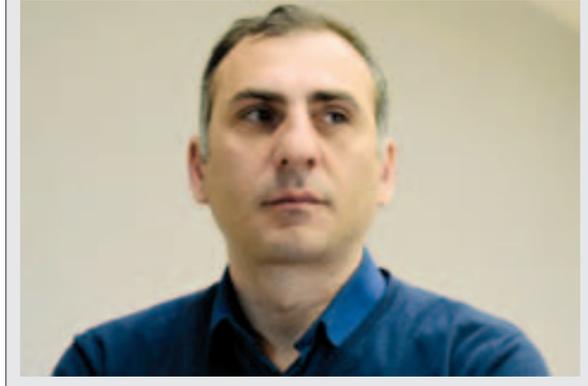
8
 თუ ასე გაგრძელდა და საბანგებო ღონისძიებები არ განხორციელდებოდა, 25 წელიწადში საქართველოს მოსახლეობა განახევრდება

«თბილისში გეიადრეგების ჩატარებას რუსეთის მოგონილია?!»

11
 «საქართველოში არ არსებობს რუსული პროპაგანდა და, როცა საფრთხეებზე საუბრობენ, ჩააღიარებენ იმედი იმის შესახებ, რომ ის ანტიდისკრიმინაციული განხორციელება, რომელიც, უკვე წლებია, არსებობს საზოგადოებაში დასავლეთის მიერ თავსმოხვეული მკვეთრად მიუღებელი პოლიტიკისა და იდეოლოგიის გამო»

«ალეკო ელისაშვილმა პირდაპირი სატელევიზიო ეთერიდან ახალაინს ხინის ჯურღმულები გაგვისტუმრა»

10
 «ასეთი ოდიოზური ფიგურის შეშვება საკრებულოში მხოლოდ ბიძინას შეეძლო»

«ოცნებიდან» თინ-და-თინ გამოქონილი ამბები

4
 «დაბთვლით, ჩესკებო, დაბთვლით საარჩევნოდ და მიხვდებით, რა მხარდაჭერას გაქვთ!»

5
 «საჯაროდ დავდებ პირობას, რომ ხმას მივცემ რესპუბლიკელებს, ოღონდ ჯერ სამინიქამ, კორაძიამ და ბოლქვაძემ წინასწარჩვენოდ „იზასაონ“...»

7
 «თუკი რამე ხუდი და მიუღებელი არსებობს ქართველი კაცისთვის, თაბაბად შეიძლება ითქვას, რომ ყველაფერა ჩესკუბლიკურ პარტიანი მოიყარა თავი»

«მიუისქვრა უკრაინაში»

2
 «სააკაშვილი მის პარტნიორებს შეიძლება დასჭირდეს, როგორც მსხვირი ხინის საკანში ან საფლავში, რათა ის უკრაინაში სელინუფლების განსაზღვრებად გამოიყენოს»

«ვაგობთ სააკაშვილს – ვგულისხმობთ ცენტრალურ სადაზვერვო სამმართველოს»

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რა აზრი ჰქონდა მთელ ამ „მიშისკრას“? საჭადრაკო პარტიას, რომელიც ჩართულია სააკაშვილი, ცნობილი უკრაინელი ოლიგარქი იმორ კოლომოისკი ათამაშებს და „ნაცმოძრაობის“ ბელადი დაზავი მთავარი ფიგურა ნამდვილად არაა... სააკაშვილს, ისევე, როგორც ბატალიონ „დონბასის“ სკანდალურად ცნობილ მეთაურ სემენჩენკოს, ისინი უყურებენ, როგორც ინსტრუმენტს, რომლის დანიშნულება პრაქტიკულად პოროშენკოსთვის პრობლემების შექმნაა.

«მიშისკრა უკრაინაში» — რა ხდება სააკაშვილის თავს?

უკრაინაში განვითარებული მოვლენების შეფასებისას, ქართველი კომენტატორების უმრავლესობა მნიშვნელოვან შეცდომას უშვებს — მათ მიხედვით სააკაშვილი მთავარი მოქმედი პირი ჰგონიან და მის გვერდსა თუ სურვილებზე საუბრობენ, მაშინ, როდესაც დღეს ის მხოლოდ საჭადრაკო ფიგურაა სხვა მოთამაშის ხელში და ამ გარემოებას პრინციპული მნიშვნელობა აქვს.

საკაშვილი მის პარტნიორებს შეიძლება დასჭირდეს, როგორც მსხვერპლი ხინის საკანში ან საფლავში, რათა ის პოროშენკოს ხელისუფლების გასანადგურებლად გამოიყენონ

ნაციონალისტების დარწმუნება ამაში, პრაქტიკულად, შეუძლებელია. მათ ახსოვთ ძველი სააკაშვილი, რომელიც ბევრ რამეს თვითონ წყვეტდა (თუმცა ყველაფერს ნამდვილად არა), და სურთ, მასში გმირი, ლამის ღვთაება დაინახონ. გასაკვირი მხოლოდ ისაა, რომ მათი ოპონენტების უმრავლესობაც საკითხს სწორედ ასე უდგება და სააკაშვილს დამოუკიდებელ ფიგურად თვლის, რაც სინამდვილე არ არის.

და მაინც, რა აზრი ჰქონდა მთელ ამ „მიშისკრას“ (როგორც უწოდებენ ბოლოდროინდელ მოვლენებს სოციალურ ქსელებში)? საჭადრაკო პარტიას, რომელშიც ჩართულია სააკაშვილი, ცნობილი უკრაინელი ოლიგარქი იმორ კოლომოისკი ათამაშებს და „ნაცმოძრაობის“ ბელადი დაზავი მთავარი ფიგურა ნამდვილად არაა. გაცილებით დიდი მნიშვნელობა აქვს ლეოვის მოქმედებს, პარტია „სამოპოშიჩის“ ლიდერ ანდრეი სადოვიჩის, რომლისგანაც კოლომოისკი პრეზიდენტ პოროშენკოს ალტერნატივის შექმნას ცდილობს. უფრო მნიშვნელოვანია იულია ტიმოშენკოს ფაქტორი, რომლის ინტერესები ამ ეტაპზე კოლომოისკისა და სადოვიჩის ინტერესებს ემთხვევა. სააკაშვილს, ისევე, როგორც ბატალიონ „დონბასის“ სკანდალურად ცნობილ მეთაურ სემენჩენკოს (მისი ბოვეიკები საზღვრის „გარღვევას“ უზრუნველყოფენ), ისინი უყურებენ როგორც ინსტრუმენტს, რომლის დანიშნულება პრეზიდენტ პოროშენკოსთვის პრობლემების შექმნაა.

ზიდენტო რეიტინგში (ხოლო მისი პარტია — პოროშენკოს რაზინოვიჩის პარტია „ზა ჟიტა“ და ა.შ. მოკლედ რომ ვთქვათ, კარგი სიტუაცია პოროშენკოს პოზიციებზე იერიშის მისატანად კოლომოისკის სწორედ ახლა აქვს, შემდგომ მისი ორგანიზება შედარებით რთული გახდება. როდესაც მიხეილ სააკაშვილმა საზღვარი გადალახა, მისი მომხრეები საქართველოში ლამის ექსტაზში ჩაყარდნენ, რადგან ეს საქციელი ბელადს სიმამაცედ ჩაუთვალეს. ეს აქტი მათთვის ძალზე მნიშვნელოვანი იყო, ვინაიდან სააკაშვილის მეტსახელი „კურდღელი“ და ის საქართველოში ლარობის განსახიერებად ითვლება. მათ გაიხსენეს 2003 წლის შევარდნა-პარლამენტში, სპექტაკლი განმუხურში და ა.შ. მათ არ მიაქციეს ყურადღება იმ უცნაურ პაუზებს, მარშრუტის შეცვლას, რომელსაც ადგილი „გარღვევამდე“ ჰქონდა, როდესაც კოლომოისკის ბოვეიკებმა მათი ბელადი უკრაინის ტერიტორიაზე ლამის „შეიტანეს“. არადა, სწორედ იმ უცნაურ ზიგზაგებში, სადა რადიკალიზაცია და სააკაშვილის შიში, თუმცა მის გვერდით იყო იულია ტიმოშენკო (მისი ჩინოვნი ოპერაციები საკმაოდ ნადავლებული ნაბიჯი იყო), რომელმაც, საგარეოდ, არ მისცა ფიგურანტს შესაძლებლობა, იგორ კოლომოისკის წინაშე აღებულ ვალდებულებებზე უარი ეთქვა და, ნებისამებრ, გაქცეულიყო. საინტერესოა, რომ საზღვრის გადალახვის შემდეგ ლეოვის დაზნეულებად ისაუბრა. მისი მომხრეები კი ამ დროს რადიკალური ნაბიჯების გადადგმას მოითხოვდნენ. მომდევნო კვირამ ნათლად აჩვენა — სააკაშვილის გვარი მხოლოდ იმ შემთხვევაში დარჩება უკრაინულ ტოპ-ნიუსებში, თუ ხელისუფლებასთან უკომპრომისო დაპირისპირებაზე წავა. ერთჯერადი გამოყენების ნივთების განმეორებითი გამოყენება არასასურველია, ზოგიერთის კი — დაუშვებელი (მათ შორის სააკაშვილიც), თუმცა, როგორც ჩანს, ცდილობს, საპირისპირო დაამტკიცოს. რევოლუციურ სცენარს აზრი მხოლოდ იმ შემთხვევაში ექნება, თუ უცხოელი პარტნიორები მხარს ცალსახად დაუჭერენ, ხოლო რეგიონების ხელმძღვანელები და კიევილი ჩინოვნიკების ნაწილი (უპირველესად, პოროშენკოს მიერ შევიწროებული კადრები) მასში ღია თუ ფარული მონაწილეობის

სურვილს გამოთქვამენ. ასევე მნიშვნელოვანია ძალოვანების ფაქტორი; გუბერნატორები, პოლიცია და არმია ხელისუფლების მიერ, ასე თუ ისე, კონტროლდება. ცალკეული ფიგურები თუ კოლომოისკის ირიბი კონტროლის ქვეშ მყოფ მოხალისეთა ბატალიონები არასაკმარისი რესურსია იმისთვის, რომ ტიმოშენკომ და სადოვიჩი ხვალვე რევოლუცია დაიწყონ.

როდესაც ხელისუფლების იმიჯისთვის აშკარად საზიანო „გარღვევა“ მოხდა, კოლომოისკის გავლენის ქვეშ მყოფი კომენტატორები მედიასა თუ სოციალურ ქსელებში ცდილობდნენ, პოროშენკოს პროვოცირება მოეხდინათ, მთავრობის იმპოტენციაზე საუბრობდნენ და ლიად თუ ქვეტექსტში ხისტი ზომების მიღებისკენ მოუწოდებდნენ, თუმცა ხელისუფლებამ ამისგან თავი შეიკავა და პოლიტიკური სივრცის ახალი „ცხტივი ნერტილის“ ეტაპობრივი ლოკალიზების ტაქტიკა აირჩია. ეს იყო ძალიან სიმპტომატური ეპიზოდი, რომელიც მნიშვნელოვანია იმის გასაზრებლად, რომ სააკაშვილი მის პარტნიორებს შეიძლება დასჭირდეს, როგორც მსხვერპლი ციხის საკანში ან საფლავში, რათა ის პოროშენკოს ხელისუფლების გასანადგურებლად გამოიყენონ. ამ კონტექსტში, შეგვიძლია გავიხსენოთ, რა როლი შეასრულა უკრაინის უახლეს ისტორიაში გიორგი კოლომოისკის სახელი.

მოვლენები უკრაინაში საკმაოდ უცნაურად ვითარდება. ბოლო კვირებში ერთ-ერთ შესაძლო ვარიანტად სააკაშვილის საქართველოში ექსტრადიციას განიხილავდნენ. ეს ივანიშვილის ხელისუფლებას გარკვეულ პრობლემებს შეუქმნის, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე მის ფარგლებს გარეთ, თუმცა კატასტროფული რყევები, სავარაუდოდ, არ მოხდება — სააკაშვილი, დიდი ალბათობით, ჩაჯდება ციხეში, რომლის გარშემო მისი ალტერნატიული მომხრეები იბრუნენ, თუმცა აქ არის სხვა მნიშვნელოვანი ნიუანსიც — ეს ქართულ პოლიტიკას უკან დახევს, მისი მთავარი საკითხი ისევ გახდება ივანიშვილის, სააკაშვილისა და მათი პარტნიორების დაპირისპირება, რაც, არსებითად, უნაყოფოა. მის უკან არ დგას არანაირი პოზიტიური იდეა, არამედ მხოლოდ გაქანებული ბელადი, რომლის ფარგლებში პოლიტიკური და ეკონომიკური პროგრამების ადგილს ლიდერების გადაადგილება (გადალახა და ა.შ.), მათ მიერ გაწეული ლოზუნგები და სხვა მსგავსი სისულელები იკავებს. ეს საზოგადოების დემოკრატიულ განვითარებას შეაფერხებს. თუმცა, მეორე მხრივ, კანონის უზენაესობის პრინციპი არ შეიძლება პოლიტიკურ კონსტიტუციას დაეუქვემდებარებინათ და, თუ ნებისმიერ პიროვნებას, მათ შორის მიხედვით სააკაშვილს, ბრალი დანაშაულის ჩადენაში ედება, ის სასამართლოს წინაშე უნდა წარსდგეს. ამ ორი ფაქტორის გათვალისწინებით, საკმაოდ ძნელია იმის თქმა, ნაადგება თუ არა სააკაშვილის ექსტრადიცია ქართული დემოკრატიის, სახელმწიფოს და საზოგადოების განვითარებას.

გამორიცხული არაა, რომ ახლო წარსულში პრეზიდენტი პოროშენკო სწორედ იმიტომ განრისხდა, რომ აღმოაჩინა, ოდესის გუბერნატორმა მას კოლომოისკისთან „ულალატა“ და გადამწყვიტა, დაესაჯა — მოქალაქეობა ჩამოართვა. პოროშენკოს აქვს ერთი თვისება, რომლის გათვალისწინებაც მნიშვნელოვანია — ის ყოველთვის, წლების შემდეგაც კი, ცდილობს, შური იძიოს მასზე, ვინც, მისი აზრით, აწყენინა (ულალატა და ა.შ.) და ამ დროს შეიძლება სერიოზული შეცდომად დაუშვას. როგორც ჩანს, კოლომოისკიმ სწორედ ამ თვისების გამოყენება სცადა.

პოროშენკოსა და კოლომოისკის კონფლიქტს უფრო სერიოზული მიზეზები აქვს, ვიდრე ერთი ოლიგარქის მიერ მეორესთვის აქტივების წართმევა ან მისი ერთგული ჩინოვნიკების შევიწროება. შედარებით სუსტი ოლიგარქის, პოროშენკოს, პრეზიდენტად არჩევის (იქნებ დანიშნის?) პერიოდში კოლომოისკი და სხვა „პირველი რანგის“ ოლიგარქები უყურებდნენ მას, როგორც „კომპრომიზის ფიგურას“, სუსტ პრეზიდენტს, რომელიც მათ ინტერესებს მოერმსახურებოდა. თავიდან პოროშენკო ამ როლის ჩარჩოებს არ გასცდენია, თუმცა შემდგომ გავლენის სფეროს გაფართოება და ძალაუფლების კონსოლიდაცია დაიწყო. ამან ბუნებრივად გამოიწვია უმრავლესი დაპირისპირება კოლომოისკისთან, რომელიც ისე უზიდენტის ჩამოშორებაზე დაფიქრდა.

ანდრეი სადოვიჩი ერთ-ერთი ყველაზე რეიტინგული მერია, მას ლეოვის დიდი გავლენა აქვს, მაგრამ ცენტრალური და ალმოსავლეთ უკრაინის ამომრჩეველებისთვის ის, პრაქტიკულად, უცხო ფიგურაა. მისი საპრეზიდენტო რეიტინგი 5%-ის ფარგლებში მერყეობს, ხოლო მისი პარტიის, „სამოპოშიჩის“ რეიტინგი 5-7%-ის ფარგლებშია. იულია ტიმოშენკო რამდენიმე პროცენტით უსწრებს პოროშენკოს საპრე-

რაც შეეხება ახალ თაობას, თითქოს საქართველოში კი არა, აზრ-ში დანიგდნენ და ბაიზარდნენ. აი ეს ბააკეთა სააკაშვილმა, ამისთვის უმაღლიან მას აზრ-ის ბარაკეული წრეები, ამისთვის ხუჭავენ თვალს სააკაშვილის ავსორცობაზე, დაუფიქრებელ გადაწყვეტილებებზე, რეპრესიებსა და ყოველივე ნებატიურზე, რაც საქართველოში მისი მმართველობის პერიოდში ხდებოდა. სააკაშვილს უფრო დიდი ბააკეთებიანს — ძვეყნის, ერის თვითთავებზე დაანებრებინეს. ამასთან შედარებით ყველა დანარჩენი წერილმანია.

მკითხველს, ალბათ, ახსოვს საქართველოს პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის ნათქვამი, — საქართველო მსოფლიოს მე გავაცანით. მაშინ ვაი-პატრიოტებმა ხმაური ატეხეს, — რა სჭირს საქართველოს, უდიდესი ისტორიისა და კულტურის ქვეყანას, სააკაშვილის გასაცნობით. არადა, მართალი იყო იმჟამინდელი პრეზიდენტი, ვინაიდან თანამედროვე, დახვეწილი საკომუნიკაციო საშუალებების წყალობით, ინტერნეტში და ტელეეკრანზე მუდამ „პირველ გვერდზე“ ჰქონდათ გამოტანილი საქართველოს „ამბები საგმირონი“.

მსოფლიოს ახსოვს 2003 წელს საქართველოს პარლამენტის სხდომაზე სააკაშვილის შევარდნა, მოქმედი პრეზიდენტის — შევარდნაძის დარბაზიდან „გაპარება“, ტრიბუნაზე გამარჯვებული სააკაშვილის მიერ შევარდნაძისთვის განკუთვნილი ჩაის მოსმა და პატრიოტული სიტყვა.

ახსოვს უკვე სააკაშვილის პრეზიდენტობისას აჭარის შტურმი, აჭარის ლიდერ ასლან აბაშიძის ბათუმიდან იძულებითი წასვლა; ქართველ სამართალდამცავთა პირველი მარცხი ცხინვალში და დაჩოქება; 2008 წლის აგვისტოს ომი ყოფილი ავტონომიის დასაბრუნებლად, დამარცხება და პალესტინის ლეჭვა, გორთან მიწაზე ხოხვა.

სხვაც ბევრი ახსოვს, სასაცილოც და დამამცირებელიც. სააკაშვილის მმართველობის 9 წლის განმავლობაში ბევრი რამ იყო ისეთი, რისი გახსენებაც ურუაწილს გვგვრის და ცუდ გუნებაზე გვაყენებს. მათ შორის ცოცხლად გამოჩენილი ადგილი უკავია. გვახსოვს, ვინებამოძალებული პრეზიდენტის ნადირობა ადგილობრივ თუ უცხო ქვეყნის ქალაქებზე, შემდეგ გავრცელებული ჭორ-მართალი, უფრო — მართალი. გვახსოვს, ადგილობრივ ლამაზბანებთან ერთად, პრეზიდენტის თვითმფრინავით, სპონტანურად, რომელიმე სახელმწიფოში დროის გასატარებლად გაფრენა. გვახსოვს მისი გამოუცნობი „მუშაობის“ სტილი — ღამის ორ საათზე, კარგად ნაქვიფარზე, მეტროპოლიტენის გახსნა და სააკაშვილისა და მისი თანმხლები პირების გაღიბებული სახეები ესკალატორზე.

სხვაც ბევრი გახსენებელი — „საამაყო“ და ქვეყნისთვის „დადებითი“ იმიჯის შემქმნელი. იმ ცხრანწიან პერიოდში ყველა, ვისაც რედაქციის თქმა შეეძლო, განსაკუთრებით — ინტელიგენცია, პირში წყალს იგუბებდა და ისე იქცეოდა, თითქოს ვერაფერს ხედავდა. ხმას არავინ იღებდა, ისინიც კი, ვინც შემდეგ თავაკამოდებით ლანძღავდნენ სააკაშვილს. ასეთთა რიგში არის ბიძინა ივანიშვილიც, რომელმაც საჯაროდ განაცხადა, — სააკაშვილის წინააღმდეგ ბრძოლაში მაშინ ჩავერთე, როდესაც დავინახე, რომ სამშობლოს ვკარგავდით.

დაიხს, მართალია ბიძინა, სააკაშვილის ქვეყა სამშობლოს დაკარგვის ტოლფასი იყო, მაგრამ სამწუხარო არის ის, რომ ბიძინამ ყველაზე გვიან შენიშნა წერება, შენიშნა მას შემდეგ, როდესაც სააკაშვილთან გაუუარესდა ურთიერთობა. მანამდე კი დიდძალი ფული დაახარჯა სააკაშვილისა და მის ოჯახს, ისევე, როგორც სამართალდამცავ ორგანიზაციებს.

ივანიშვილი ფიქრობდა, რომ ის იქნებოდა ქვეყნის უკვირგვინო მეფე — ისე, როგორც დღეს არის, ხოლო სააკაშვილი მისი სურვილების შემსრულებელი და ბიძინაზე დამოკიდებული უმაღლესი მოხელე, ისეთები, როგორებიც დღეს არიან კვირიკაშვილი და სხვანი.

ბიძინას ჩანაფიქრი სააკაშვილის მიმართ არ ასრულდა, არც ასრულდებოდა, სააკაშვილის პიროვნებიდან გამომდინარე. სააკაშვილს თუ ვინმე უღელს დაადგამდა, იყო აშშ და არა ივანიშვილი.

ასეა დღესაც. სააკაშვილი ბაჯალა აშშ-ის გარკვეული წრეებისთვის, მათთვის, ვისზეც პრეზიდენტისა და ადმინისტრაციის ცვლა არ მოქმედებს. ეს უნდა სცოდნოდან მილიარდერ ივანიშვილს, მაგრამ შეზღუდულმა განათლებამ და აზროვნებამ ამის საშუალება არ მისცა.

ივანიშვილი იყო პიროვნება, რომელმაც ხელი გაუშარტა სააკაშვილს „ვარდების რევოლუციისას“ და შემდეგაც. და რომ არა ივანიშვილის ფინანსები, სააკაშვილის მმართველობა „ვარდების რევოლუციის“ წლისთავზე სულს დალევდა. სააკაშვილის მიერ ხელი-სუფლების შენარჩუნება მხოლოდ ივანიშვილის დახმარებით ხერხდებოდა? არა! სააკაშვილის გამარჯვებაც და ხელისუფლების შენარჩუნებაც სააკაშვილისვე დამსახურებაა. სწორედ მან შეძლო ბიძინა ივანიშვილის დაყოფილება; სწორედ მან შეძლო სხვათა დაყოფილება და ხალხის თვალში ნაცრის შეყრა გაუთავებელი სატელევიზიო ლამაზბანებით. მუდამ ტელეეკრანზე ყოფნით და ა.შ.

ცნობილი დიპლომატი, პარლამენტის წევრი „ოცნების“ დამფუძნებელი პრემიერმინისტრის მრჩეველი თიანო ჯაფარიძე ერთი წლის წინათ წერდა, რომ სააკაშვილის ფენომენი დროით არის განპირობებული, ანუ იყო ისეთი დრო, რომელიც სააკაშვილმა „შეირგო“. ძნელია, დაეთანხმო პატივცემულ თედოს დროსა და გარემოს აქვს მნიშვნელობა, მაგრამ მათ მილიონში ერთი თუ ირგებს სათაფისოდ. გარდა ამისა, სააკაშვილი მათ თვითონ შექმნა „დროს“ და გარემოს“ რევოლუციისა, რომელსაც სათავეშიც ჩაუდგა და გამარჯვდა კიდევ.

აი გამარჯვების შემდეგ რა გააკეთა ქვეყნისთვის, ეს არის საკითხავი. ამ კითხვას უდავოდ გავცემა პასუხი — უემოციო, აკადემიური, მაგრამ თანამედროვეთა დიდი ნაწილისთვის სააკაშვილის მმართველობის ეპოქა იყო აუტანელი, სადამსგავსო ოპერაციებით გაიხსნა, განუკითხაობით განთქმული.

სად აისახა ყოველივე ეს? — არსად, მხოლოდ სააკაშვილის თანამედროვეთა თავებში. იქ კი, სადაც უნდა ასახულიყო დანაშაულის სახით, მსგავსი არაფერი მომხდარა. უმნიშვნელო დარღვევებმა ავიქროლეს ჩვენს გონებაში, ნაცვლად სერიოზული დანაშაულისა, რომელთა რაოდენობას ვინ მოთვლის.

ვაგობთ სააკაშვილს — ვგულისხმობთ ხანტრალურ სადაზვერვო სამმართველოს

საკაშვილი ბაჯალა აშშ-ის გარკვეული წრეებისთვის, მათთვის, ვისზეც პრეზიდენტისა და ადმინისტრაციის ცვლა არ მოქმედებს. ეს უნდა სცოდნოდან მილიარდერ ივანიშვილს, მაგრამ შეზღუდულმა განათლებამ და აზროვნებამ ამის საშუალება არ მისცა.

საკაშვილი ბაჯალა აშშ-ის გარკვეული წრეებისთვის, მათთვის, ვისზეც პრეზიდენტისა და ადმინისტრაციის ცვლა არ მოქმედებს. ეს უნდა სცოდნოდან მილიარდერ ივანიშვილს, მაგრამ შეზღუდულმა განათლებამ და აზროვნებამ ამის საშუალება არ მისცა.

ვინც უნდა „მოთვალოს“, ისეთი ჩლუნგი, გამოუცდელი და ბიძინას მორჩილია, რომ მისგან ბევრს არაფერს უნდა და ხალხის თვალში ნაცრის შეყრა გაუთავებელი სატელევიზიო ლამაზბანებით. მუდამ ტელეეკრანზე ყოფნით და ა.შ.

„ნარინჯისფერი რევოლუცია“, იუჟინი-ტიმონის პირველი პროაფერიკული მთავრობა, უკრაინის ეკონომიკური დეგრადაცია და ქვეყნის ძარცვით გაჩენილი მილიარდები.

საკაშვილი რევოლუციონერი, უფრო სწორად, ამრევი, რაც კარგად იცის მისმა აღმზრდელმა ამერიკულმა სპეცსამსახურებმა. სწორედ ამიტომაც იყენებდნენ და მომავალშიც გამოიყენებენ ვითარების დასაძაბავად, ამიტომაც გადაისროლეს უკრაინაში.

„ვარდების რევოლუციის“ უკრაინელთათვის გაცნობაში დიდი წვლილი მიუძღვის აშშ-ს, მაგრამ არანაკლები — სააკაშვილსა და მის ნაცებს. შედეგი — „ნარინჯისფერი რევოლუცია“, იუჟინი-ტიმონის პირველი პროაფერიკული მთავრობა, უკრაინის ეკონომიკური დეგრადაცია და ქვეყნის ძარცვით გაჩენილი მილიარდები.

„ვარდების რევოლუციის“ უკრაინელთათვის გაცნობაში დიდი წვლილი მიუძღვის აშშ-ს, მაგრამ არანაკლები — სააკაშვილსა და მის ნაცებს. შედეგი — „ნარინჯისფერი რევოლუცია“, იუჟინი-ტიმონის პირველი პროაფერიკული მთავრობა, უკრაინის ეკონომიკური დეგრადაცია და ქვეყნის ძარცვით გაჩენილი მილიარდები.

საკაშვილი რევოლუციონერი, უფრო სწორად, ამრევი, რაც კარგად იცის მისმა აღმზრდელმა ამერიკულმა სპეცსამსახურებმა. სწორედ ამიტომაც იყენებდნენ და მომავალშიც გამოიყენებენ ვითარების დასაძაბავად, ამიტომაც გადაისროლეს უკრაინაში.

სადაზვერვო სამმართველოს თანამშრომელი, უკრაინის ყოფილი მაღალჩინოსანი ნალი-მარინა. ეს არ არის შემთხვევითობა. ეს წინასწარ დადგენილი პროექტია, რომელიც პროაფერიკულ ჩამოგდებას ისახავს მიზნად. სააკაშვილი ამ გეგმის მთავარი შემსრულებელია, ვინაიდან მხოლოდ მას ხელნაწილია ისეთი ვითარების შექმნა, როგორც იყო უკრაინის საზღვრის უკანონო გადაკვეთისას. დაისჯება ამისთვის სააკაშვილი?

მხოლოდ ჯარიმის გადახდით, მეტი არაფრით. ოფიციალურმა ვაშინგტონმა ხომ გვაუწყა, რომ თვალს ადევნებს სააკაშვილის მოქმედებას. რაც შეეხება პოლონეთს, ის სააკაშვილის მხარეზეა, ისე, როგორც პალესტინისპირეთის ყოფილი საბჭოთა ქვეყნები.

უკრაინის თავზე ახალი რევოლუციური ღრუბლები მომინდა, რასაც უდავოდ მოჰყვება კოკისპირული წვიმა დღევანდელი ხელისუფლების დამხობით და ახლის მოსვლით. ასე სურს აშშ-ს, რომელიც, კარგა ხანია, მართავს უკრაინას. ამ რევოლუციის სააკაშვილი წარმართავს — აშშ-ის სპეცსამსახურების ვალი.

საქართველოში ხშირად საუბრობენ სააკაშვილის ტაქტიკურ მასხარაობაზე, ჩამონგრეულ პოლიტიკოსობაზე და ა.შ. მინდა, გულწრფელად გითხრათ, რომ ეს ასე არ არის. პოლიტიკური არენიდან ჩამონერა ისეთი პოლიტიკოსისა, როგორც სააკაშვილია, საქართველოს საქმე არ არის — ეს აშშ-ის საქმეა. ჩამონგრეს ის სააკაშვილს — ჯან-ღონით სავსე აგენტს, პოლიტიკური თამაშებისა და ცხოვრების გაფორმების ასაკში შესულს? არ ჩამონგრეს, ვინაიდან მისგან ბევრს ელიან. სწორედ სააკაშვილმა შეძლო საქართველოს გარდაქმნა ისეთ ქვეყნად, როგორც დასავლეთის სურს. მან შეასრულა ალენ დალესის თითქმის ყველა მოწოდება და საქართველო შეაბრუნა, მათი გაგებით, უკეთესობისკენ; ჩვენი აზრით, — უარესობისკენ, მაგრამ ჩვენი ალქმა ქვეყნისა ვილას სჭირდება — ჩარეცხილებს, საიქიოდ გამზადებულებს?

რაც შეეხება ახალ თაობას, თითქოს, საქართველოში კი არა, აშშ-ში დაიბადნენ და გაიზარდნენ. აი ეს გააკეთა სააკაშვილმა, ამისთვის უმაღლიან მას აშშ-ის გარკვეული წრეები, ამისთვის ხუჭავენ თვალს სააკაშვილის ავსორცობაზე, დაუფიქრებელ გადაწყვეტილებებზე, რეპრესიებსა და ყოველივე ნებატიურზე, რაც საქართველოში მისი მმართველობის პერიოდში ხდებოდა.

საკაშვილს უფრო დიდი გააკეთებინეს — ქვეყნის, ერის თვითშეგნება დაანგრევენს, ამასთან შედარებით ყველა დანარჩენი წერილმანია.

ჰაპლეტ მიახაშვილი, პოლიტოლოგი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

როცა პარლამენტის თავმჯდომარე ქმარი „ნაციონალური მოძრაობის“ გადარჩენასა და „პოლიტიკურ სპექტრში მის დატოვებაზე“ ზრუნავდა, სოლო თავდაცვის მინისტრი ცოლი „ქართული ხალხის დავალებას“ ასრულებდა და ნაცებთან კოალიციის პროცესს რეკლამას უწევდა, რეკლამისკაღმართა დაწარმოებდა, თამარ კორძაიას მეთაურობით, ძველს უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოში ლგბტ პირებისთვის კომფორტული გარემოს შექმნისთვის იღვწოდნენ, ერთნაირსაქმიანთა შორის ქორწინების დაკანონების მოთხოვნით გამოდიოდნენ და ანტიდისკრიმინაციული კანონი კვილებით გაჰქონდათ. აბა, სადღა იყო მიზა სააკაშვილის დაპატიმრების მოთხოვნის დრო?!

საქართველოს ყოფილი თავდაცვის მინისტრები აქამდე ან სიმდიდრის დაგროვებით გაითქვამდნენ ხოლმე სახელს, ან სიტყვაძუნწობით. ეს ტრადიცია საბოლოოდ დაარღვია მან, ვინც მანამდე დაარღვია ტრადიცია, რომ თავდაცვის მინისტრი აუცილებლად მამაკაცი უნდა ყოფილიყო. ჩვენი პირველი და ჯერჯერობით უკანასკნელი (ღმერთმა ქნას!) ქალი-თავდაცვის მინისტრი ქალურ თვისებას ვერ ღალატობს და თავის ყოფნას მთავრობასა და სახელისუფლო გუნდში ისე ხშირად იხსენებს, თანაც ისეთი ჭორების სახით, რომ ეს ან მონატრების ბრალია, ან, უბრალოდ, ქალური ენის ტლიკინის.

დავით თავზაძის თავდაცვის მინისტრობის პერიოდში და გადადგომის შემდეგაც ყურნალისტები და საზოგადოება იმას საყვედურობდნენ, რომ პირში წყალი ჰქონდა ჩაგუებული და არც თანამდებობაზე ყოფნისას, არც შემდეგ, არაფერს ამბობდა იმაზე, რა ხდებოდა შევარდნაძისდროინდელ თავდაცვაში.

დავით კეზერაშვილი კი გასულ კვირამ სკანდალი აგორდა — მისი ყოფილი პარტიის ერთ-ერთმა ლიდერმა **ნიკა მელიამ** კეზერაშვილს თავდაცვის მინისტრის პოსტზე მუშაობისას მილიონების შოვნაში დასდო ბრალი. დავით კეზერაშვილიც, თეზაძისა არ იყოს, დუმის ამჯობინებს და არ ამბობს, რა ხდებოდა სააკაშვილისდროინდელ თავდაცვაში.

სუფლების კონკრეტული პირები?!

ეს კითხვა, რა თქმა უნდა, რიტორიკულია და რაც უნდა დემაგოგიური პასუხები მოიფიქროს საზოგადოების ასეთ კითხვაზე თინა-სარდამა, მის ამზრუნველ ქორიკნობას მაინც ვერაფერი ამართლებს. იმდენად მიუღებელი და უკადრისია „რესპუბლიკელთა დედის“ ასეთი პოსტები და იმდენად შეგუებული ვიყავით უკვე ამას, რომ აღარ გვეგონა, თუკი კიდევ მოახერხებდა ჩვენი ყურადღების მიპყრობას. მის სასახლოდ უნდა ითქვას, რომ მოახერხა. **სოციალურ ქსელში თინა ხიდაშელის ბოლო განცხადება მიხეილ სააკაშვილის დაპატიმრება-არდაპატიმრების შესახებ, მართლაც, უტიფრობის კულმინაცია იყო.**

„მე თვითონ ვიყავი იმ ხელი-სუფლების წვერი და დარწმუნებით გეუბნებით, რომ ერთი წუთითაც არ ჰქონიათ მავათ მიშა სააკაშვილის დაპატიმრების სურვილი!“ — ისეთი ტონით დაწერა ეს საქართველოს თავდაცვის ყოფილი მინისტრმა, გეგონება, თანამდებობაზე ყოფნის პირველიდან ბოლო დღემდე მიშას დაპატიმრებას ითხოვდა და სხვები არ უჯერებდნენ.

შო, კიდევ ისა: საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე **დავით უსუფაშვილი** რომ ითხოვდა დაჟინებით, — მიშა დაიჭირეთ, თორემ ვადავდებო, არ გახსოვთ, ხალხო? თუმცა რა გვეუბნებდა და, მოდი, „**რესპუბლიკელთა დედის**“ შევასხანოთ, რომ **იმ „ოცნების“ მთავრობაში რესპუბლიკელი რამდენიმე მინისტრის პორტფელო ფლოგდნენ, სოლო ქვეყნის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოში ათჯნა ნაკლები დავუშაბათი არ ჰყავდათ (!).**

ამას დაუმატოთ სახელმწიფოში თანამდებობითა და გავლენით მეორე პირი — პარლამენტის თავმჯდომარე, რომელიც თინა-სარდლის არა მხოლოდ თანაპარტიული, არამედ „თანაოჯახელიცაა“ და დაუესვათ თინას კიდევ ერთი რიტორიკული კითხვა: **ვის უნდა გამოეთქვა იმ ხელისუფლებაში საქართველოს მანიაკი ექსპრეზიდენტის დაპა-**

«ოცნებელან» თინ-და-თინ გააოჟონილი ამბები

«რესპუბლიკელთა დედის» შევასხანოთ, რომ იმ «ოცნების» მთავრობაში რესპუბლიკელი რამდენიმე მინისტრის პორტფელო ფლოგდნენ, სოლო ქვეყნის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოში ათჯნა ნაკლები დავუშაბათი არ ჰყავდათ (!)

ტიმრევის სურვილი: პარლამენტის კარის დარაჯს თუ მინისტრთა კაბინეტის სათათბირო ოთახის დამლაგებელს?

თუმცა, რა მიშას დაპატიმრების მოთხოვნა, როდესაც, პირიქით — თინა ხიდაშელი და დავით უსუფაშვილი არიან ის ადამიანები, რომლებმაც „ოცნების“ კოალიციურ მთავრობაში თავიანთი მოღვაწეობის პერიოდში საზოგადოებას სწორედ ნაცებთანად მიიყვანა ლოიალური დამოკიდებულებითა და კოალიციისადმი მიძღვნილი დიტირამბებით დაამსხვრევს თავი.

ანუ, როგორ უნდა გავიგოთ ახლა თინა ხიდაშელის ეს უტიფარი საყვედური თავისი ყოფილი კოალიციის მიმართ: **თინა ხიდაშელი „ქართული ხალხის დავალება“ — კოალიციის უნდა შეასრულებინა და თინა ხიდაშელი „ქართული ხალხის დავალება“ — კოალიციის უნდა შეასრულებინა** და თინა ხიდაშელი „ქართული ხალხის დავალება“ — კოალიციის უნდა შეასრულებინა

მიშა სააკაშვილის დაპატიმრების მოთხოვნის დრო?

ისე, თუკი ასე გულით სურდათ, საქართველოში ლგბტ-თემის „უკიდურესად მძიმე ხის დავალება“ — შესახებ მოხსენების კითხვისას, შესვენების დროს მაინც შეეძლოთ, 2-წუთიანი მიმართვის ნაკითხვა ტრიბუნაზე მიშას დაპატიმრების მოთხოვნით, მაგრამ, როგორც ჩანს, ამდენი მობილიზება ვეღარ გაუწიეს გონებას.

„ჩვენი უმთავრესი მიზანია, გადავარჩინოთ „ნაციონალური მოძრაობა“ და შევუნარჩუნოთ იგი ქართულ პოლიტიკურ სპექტრს“, — ეს საქართველოს პარლამენტის იმჟამინდელი თავმჯდომარის სიტყვებია.

„ჩვენ კოალიტაცია ძართვალმა ხალხმა დაგვავადა“, — ეს კი სწორედ იმ თავდაცვის მინისტრის აზრია, რომელიც ამ სიტყვების თქმისას ჯერ კიდევ პარლამენტის თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარე გახლდათ.

ისიც ნუ დაგვავიწყდება, რომ იმ დროს, როცა პარლამენტის თავმჯდომარე ქმარი „ნაციონალური მოძრაობის“ გადარჩენასა და „პოლიტიკურ სპექტრში მის დატოვებაზე“ ზრუნავდა, ხოლო თავდაცვის მინისტრი ცოლი „ქართული ხალხის დავალებას“ ასრულებდა და ნაცებთან კოალიციის პროცესს რეკლამას უწევდა, რესპუბლიკელთა დანარჩენი წევრები, თამარ კორძაიას მეთაურობით, ქვეყნის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოში ლგბტ პირებისთვის კომფორტული გარემოს შექმნისთვის იღვწოდნენ, ერთნაირსაქმიანთა შორის ქორწინების დაკანონების მოთხოვნით გამოდიოდნენ და ანტიდისკრიმინაციული კანონი კვილებით გაჰქონდათ. აბა, სადღა იყო

თუნიდაც ერთნაირსაქმიანთა ქორწინების ამბავი ავიღოთ: რა, განა „ოცნების“ კოალიციის მთელი შემადგენლობა უჭერდა მხარს ამ თემას? მაშ, რად გამოვიდნენ რესპუბლიკელები ასე ომახიანად ამ საკითხის მხარდასაჭერად? ან იქნებ არავის აღარ გვახსოვს, ბერძენივილებმა და პარლამენტის თავმჯდომარემ როგორ აფრიალეს ჟურნალისტების თვალწინ ლგბტ-ციხარტყელა დროშები?! რა, ეს „ოცნების“ კოალიციის მთელ გუნდს მოსწონდა? უმკაცრესი პროტესტი და უარყოფითი შეფასებები მოჰყვა ამ ფაქტს „ოცნების“ კოალიციის არაერთი, როგორც პარტიული სუბიექტის, ასევე პირადად რამდენიმე ლიდერის მხრიდანაც, თუმცა ხიდაშელ-უსუფაშვილის ოჯახურ წყვილს, **ქმარ პარკინიშვილს, თამარ კორძაიას, ხატუნა საინიშვილს** და მათ დამძებს ყურიც არ გაუპარტყუნებიათ და პრინციპულად განაგრძეს თავიანთი პოზიციის დაცვა ლგბტ-თემის მიმართ. ასე რომ, **თუკი რესპუბლიკელისთვის მიშას დაპატიმრების მოთხოვნის დროა, რომელიც ლგბტ-თემის მიმართ, რომელიც ლგბტ-თემის მიმართ, რომელიც ლგბტ-თემის მიმართ**

ოთ: რა, განა „ოცნების“ კოალიციის მთელი შემადგენლობა უჭერდა მხარს ამ თემას? მაშ, რად გამოვიდნენ რესპუბლიკელები ასე ომახიანად ამ საკითხის მხარდასაჭერად? ან იქნებ არავის აღარ გვახსოვს, ბერძენივილებმა და პარლამენტის თავმჯდომარემ როგორ აფრიალეს ჟურნალისტების თვალწინ ლგბტ-ციხარტყელა დროშები?! რა, ეს „ოცნების“ კოალიციის მთელ გუნდს მოსწონდა? უმკაცრესი პროტესტი და უარყოფითი შეფასებები მოჰყვა ამ ფაქტს „ოცნების“ კოალიციის არაერთი, როგორც პარტიული სუბიექტის, ასევე პირადად რამდენიმე ლიდერის მხრიდანაც, თუმცა ხიდაშელ-უსუფაშვილის ოჯახურ წყვილს, **ქმარ პარკინიშვილს, თამარ კორძაიას, ხატუნა საინიშვილს** და მათ დამძებს ყურიც არ გაუპარტყუნებიათ და პრინციპულად განაგრძეს თავიანთი პოზიციის დაცვა ლგბტ-თემის მიმართ.

ასე რომ, **თუკი რესპუბლიკელისთვის მიშას დაპატიმრების მოთხოვნის დროა, რომელიც ლგბტ-თემის მიმართ, რომელიც ლგბტ-თემის მიმართ, რომელიც ლგბტ-თემის მიმართ**

ამიტომ ქალბატონ სარდალს ქართული გრამატიკის ელემენტარულ წესს შევხსენებთ: **ქალბატონო თინო! როდესაც საუბრობთ იმ ადგილზე, იმ საზოგადოებაზე, იმ წრეზე, რომლის წევრიც თქვენ იყავით (მე თავად გახლდი იმ ხელისუფლების წვერი და მათ მიშას დაპატიმრების სურვილი ერთი წუთითაც არ ჰქონდათ), რომ ბრძანეთ, ეს გვაქვს მხედველობაში, „ჰქონდათ“ კი არ უნდა თქვან, არამედ „გვქონდა“, ანუ თქვენ ეს ფეისბუქ-განცხადება, რომლის გამოც ეს სტატია დაიწერა, სწორი იქნებოდა ასე: „მე თავად გახლდი იმ ხელისუფლების წვერი და ჩვენი წუთითაც კი არ გვექონა მიხეილ სააკაშვილის დაპატიმრების სურვილი!“ — აი ასე რომ გეთქვით ეს, ვინ ოხერი... ნინადადებაც სწორი იქნებოდა და არც ჩვენ შეგედავებოდათ არაფერში!**

გთხოვთ, მომავალში გაითვალისწინოთ ეს და, როდესაც კიდევ ერთ რომელიმე „სკანდალურ“ ამბავს გაახმაურებთ, რომელიც „ოცნების“ ხელისუფლებაში თქვენი „იქ“ ყოფნისას ხდებოდა, პირველი პირის მრავლობითი რიცხვის ფორმა გამოიყენეთ ხოლმე. ასეთი ამბები კი, თინა-და-თინ კიდევ ბევრი რომ გაჟონავს და გახმაურდება, ამაში, თინა-სარდლის ფსიქოტიკიდან გამომდინარე, ეჭვიც არ გვეპარება.

ქალბატონო თინო! როდესაც საუბრობთ იმ ადგილზე, იმ საზოგადოებაზე, იმ წრეზე, რომლის წევრიც თქვენ იყავით (მე თავად გახლდი იმ ხელისუფლების წევრი და მათ მიშას დაპატიმრების სურვილი ერთი წუთითაც არ ჰქონდათ), რომ ბრძანეთ, ეს გვაქვს მხედველობაში, „ჰქონდათ“ კი არ უნდა თქვან, არამედ „გვქონდა“, ანუ თქვენი ეს ფეისბუქ-განცხადება, რომლის გამოც ეს სტატია დაიწერა, სწორი იქნებოდა ასე: „მე თავად გახლდი იმ ხელისუფლების წევრი და ჩვენ ერთი წუთითაც კი არ გვექონა მიხეილ სააკაშვილის დაპატიმრების სურვილი!“

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საჯაროდ დავდებ პირობას, რომ ხმას მივცემა რესპუბლიკალებს, ოღონდ ჯერ სამნიქამ, კორძაიამ და ბოლქვაძემ წინასაარჩევნოდ „იზასაონ“. ჰო, ასე — გამომიღწენ ტელევიზიით და დაგვიმტკიცონ, რომ, რასაც ამბობენ, იმასვე ფიქრობენ და ამომრჩეველთა ხმებსაც მიიზიდავენ, თანაც დაადასტურებენ, რომ ამ ყველაფერზე სოროსის ფულის ხატირით არ საუბრობენ.

ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების მოახლოებასთან ერთად, პარტიები და პოლიტიკოსები აქტიურდებიან და ახალ-ახალ მარგალიტებს გვთავაზობენ. წინასაარჩევნო კამპანია ყველას განსხვავებული აქვს: ზოგს — ორიგინალური, ზოგს — ტრადიციული, ზოგს — აგრესიული...

ბოლო წლების განმავლობაში არაერთხელ ვნერდით, რომ ლიბერალურად განწყობილ პოლიტიკურ ძალებს ბევრ უფლებებს ვაძლევთ და ამით ლგბტ-აქტივისტების გაძლიერებას ვუნწყობთ ხელს. იმხანადაც და ახლაც ლიბერალისტებმა გაგვაკრიტიკეს და ჰომოფობები და კიდევ რაღაც ფობები გვინოდეს, ანუ ჩვენს გაჩუმებას შეეცადნენ; საზოგადოებაში კი ეს ამბავი, ასე ვთქვათ, გაატარა. ახლა იქამდე მივდით, რომ **ნიწო ბოლქვაძე** თბილისის საკრებულოს წევრობა სურს. ნიწო ბოლქვაძე თავს „ლიად ლესბოსელი“ უწოდებს, ანუ არ ვმალავ, ვინც ვარ და რაც ვარო. რა გასაკვირია, რომ ქალბატონი (თუ ვაჟბატონი?) ნიწო საარჩევნო სიაში რესპუბლიკურმა პარტიამ ჩასვა; მეტიც, ამ პარტიის თავმჯდომარე **ხათუნა სამნიქამ** და ერთ-ერთმა ლიდერმა **თამარ კორძაიამ** განაცხადეს, ჩვენი კარი ყველასთვის ღიაა, ნებისმიერი მიმდევრობისა თუ ორიენტაციის ადამიანს მივიღებთ და თავის გამოჩენის შანსსაც მივცემთო. ჰოდა, სინის ათეულში მოხვედრილი ბოლქვაძე საკრებულოს წევრობისთვის ემზადება, ოღონდ ეს იმ შემთხვევაში მოხდება, თუ რესპუბლიკელები ამომრჩეველთა ხმების გარკვეულ პროცენტს მოიპოვებენ.

„გამოდენი, დაგვთვალეთ, რამდენი ვართ“, — ღიმილით ამბობს „ლიად ლესბოსელი“ და დარწმუნებულია, რომ ლგბტ-თემის წარმომადგენლები მხარს დაუჭერენ. ისე, რა საინტერესო იქნება, რესპუბლიკური პარტია, რომელსაც არსებობის განმავლობაში მხარდამჭერთა 2-3 პროცენტზე მეტი არ ჰყოლია, ახლა ბარიერს რომ გასცდეს. ხომ დაბრალდება ყველაფერი ლგბტ-თა მიმდევრებს და მერე ნახე მაგათი „ბლატაობა“, საკრებულოს თავზე ცისარტყელის ფერებში აჭრელებულ დროშას რომ გამოფენენ.

მე, როგორც რიგით მოქალაქეს, რამდენიმე საჭირობოროტო კითხვა მაქვს, ოღონდ არ გეგონოთ, ვხუმრობ, მართლა მაინტერესებს: დაეშუაოთ, მოხდა სასწაული და „ლიად ლესბოსელი“ აირჩიეს ღიად გეგებმა ან ბისექსუალებმა, ან, რა ვიცი, არატრადიციული ორიენტაციის მიმდევრებმა. დაიწყოს საკრებულომ მუშაობა, დადის ეს „ლიად ლესბოსელი“ ყველასთვის ღია საკრებულოში და, ვინაიდან და რადგანაც ადამიანები გვქვია ყველას, ბუნებრივი მოთხოვნისთვის გვიჩნდება, საინტერესოა, „ლიად ლესბოსელი“ მამაკაცების საპირფარეოს

კარს შეაღებს თუ ქალებისას. ანუ, თუ ქალბატონი **საპირფარეოში** შევა, ეს ქალბატონის უფლებების დარღვევა იქნება, რადგან „ლიად ლესბოსელი“ საპირფარეოს წევრი თუ იმ მომსახურე ქალბატონს მუშაობის თვალსაზრისით შეხედავს და შეისაქლონა, მითი დრო საპირფარეოში გაატაროს, ვიღაც **სამშაობო ოთახში**; ხოლო, თუ მამაკაცების საპირფარეოში შევა, აქ უკვე კაცები ჩავარდებიან უხერხულ მდგომარეობაში, რადგან, ბოდიში და, მამაკაცების ტუალეტში ჩაცუცქული არ მარდავენ. ცალკე საპირფარეოსაც ვერ ავაშენებთ, ჯერ ერთი, ხარჯია და მეორეც — დისკრიმინაცია გამოვა, „ლიად ლესბოსელი“ ღიად განსხვავებულად ხომ არ გამოვაცხადებთ?!

კიდევ ერთი საკითხი — „ლიად ლესბოსელი“ დაბადების დღე რომ ექნება და კოლეგებს დაუბატონებს დღეობაზე, საჩუქრად მარდები უნდა მიართვან თუ მამაკაცის ოდამკლენი? ან კოლეგა-ქალბატონს რომ ეტყვის, წამოდი, შეხვედნაზე ყავა დავლინოთო, ეს, უბრალოდ, ყავის დაღვრა იქნება თუ პაქანია? სრული სერიოზულობით ვამბობ, ისედაც, პრაქტიკულად, უფუნქციო საკრებულოს ეს თავსატეხი ნამდვილად არ აკლია და ბოლქვაძის იქმისეც სიტუაციას ისე არ ვეც, ვისი მაჟორიტარი ვის ოლქში იქნება, მართლა ვერავინ გაიგებს.

ქალბატონი ხათუნა სამნიქამ და ქალბატონი თამარ კორძაია რომ გვიმტკიცებენ, არანაირი განსხვავება არ არის, დროა, ლიბერალურ აზროვნებაზე გადავიდეთო, ერთი შეთავაზება მაქვს — **საჯაროდ დავდებ პირობას, რომ ხმას მივცემა რესპუბლიკალებს, ოღონდ ჯერ სამნიქამ, კორძაიამ და ბოლქვაძემ წინასაარჩევნოდ „იზასაონ“.** ჰო, ასე — გამომიღწენ ტელევიზიით და დაგვიმტკიცონ, რომ, რასაც ამბობენ, იმასვე ფიქრობენ და ამომრჩეველთა ხმებსაც მიიზიდავენ, თანაც დაადასტურებენ, რომ ამ ყველაფერზე სოროსის ფულის ხატირით არ საუბრობენ.

სხვათა შორის, თამარ კორძაიამ ისიც თქვა, პატრიარქს დიდი ავტორიტეტი აქვს და, რომ ამბობს, დიდი ცოდნა დიდი რწმენის გარეშე არ შეიძლებაო, არასწორია, სიტყვები აკონტროლოს, რწმენას რატიომ გვაიძულებსო?! ანუ, **ღმერთი არაა, კაცი არაა, ძალი არაა... რა დარჩა?!**

დაბოვლით, ჩისაგო, დაბოვლით საარჩევნოდ და მისვლით, რა მხარდაჭერას გაქვთ!

ხათუნა სამნიქამ, თამარ კორძაია და ნიწო ბოლქვაძე

ბოლქვაძის სიაში ჩასვით რამდენიმე ათეულ ათასს «ახევით» უხსოვარ რკინიგზაზე და ახას სწორად იმისთვის გააკეთებთ, რომ მომავალში უარსად მონაწილე არ იქნება, თორემ გვევქვება, ან კორძაიას, ან სამნიქამს, ან, საზოგადოდ, რომელიმე ლიბერალს თავიანთი შვილები ჰომოსექსუალიზმისთვის ემეტებოდეს. უბრალოდ, პრინციპით: «ფულს სუნი არ ასდის» ყველაფერზე მიღიან და არ აინტერესებთ, ამით ვნებენ თუ არა საზოგადოებას.

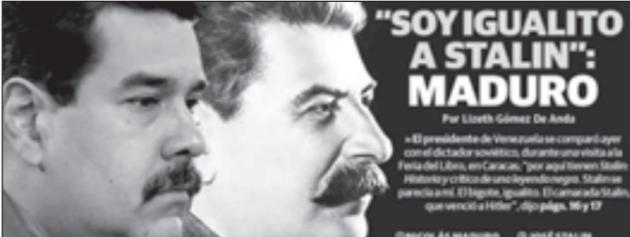
ზუსტად ვიცი, რომ ამ სტატიის გამოქვეყნების შემდეგ ლიბერალისტები აყვირდებიან, ისევე რაღაც ფობებს დაგვიძახებენ, ისევე იტყვიან, რომ ჩვენ არასწორად ვაზროვნებთ, რომ დროს ჩამოვრჩით, ისინი კი „პრადეინტეტი“ არიან, მაგრამ ჯიუტად გავიმეორებთ, რომ, რესპუბლიკელებთან თამაშობით, უცხოეთის გრანტებს დახარბებული არასამთავრობოები დაღუპვისკენ მიგვაქანებენ, მომავალ თაობას აზროვნებას უფუჭებენ, არატრადიციული ორიენტაციის ადამიანების რეკლამას ეწევიან და, სამწუხაროდ, ამ ყველაფერს ტელევიზიებზე ხელს უწყობენ.

ახლა ვილატე შეგვედავება, მაღალჩინოსნად „ლიად ლესბოსელი“ არ სჯობს შეფარულ პედერასტს, მის ზურგს უკან რომ ჭორაობენ და ათას საზიზღრობებს ყვებიანო?! და ვინ თქვა, რომ მათ ვამართლებთ? პედერასტები ახალი ხილი რომ არ არის ხელისუფლებაში, ერმა და ბერმა იცის, მაგრამ ისინი იმას მაინც ხვდებიან, რომ ეს სირცხვილია და ჩუმად აკეთებენ იმას, რასაც აკეთებენ. სხვათა შორის, იმ ქვეყანაში, რომელსაც იმ უპაანტს ვეძახით, ოფიციალურად აპირებენ არაბულურად დასარტყილ ორიენტაციის ადამიანების მიმართული პოლიტიკა, ლგბტ-თა ალღუმიც ოფიციალურად აპირებენ და ასევე „ლიად ლესბოსელის“ რუსი კოლეგები ჩუმად, მაღვით, ფარულად აპირებენ იმას, რაც სურთ. ყველა თვითონ ნაწყობს, რომორ იცხოვროს, მაგრამ ნუ გვაძალებთ, რომ ჩვენც მათ მივბაკოთ; რომ ის, რაც აქამდე არ ყოფილა, კარგია; რომ ლესბოს-

ელნი, გიი, გინემსუალი, ტრანსვესტიტი და სხვა უბედურება მისაღვინა. ერთი მხრივ, კარგია ეს ექსპერიმენტი და თანაც დედაქალაქში, სადაც, მოსახლეობის რაოდენობის გათვალისწინებით, ყველაზე მეტი ლგბტ-თემის წარმომადგენელი ცხოვრობს. ჰო, დაგთვლით, ბატონო, დაგთვლით საარჩევნოდ და მიხვდებით, რა მხარდაჭერაც გაქვთ, რას წარმოადგენთ, მაგრამ გვევქვება, ამით რამე ისწავლოთ, პირიქით, ბოლქვაძის სიაში ჩასვით, რამდენიმე ათეულ ათასს „ახევით“ უცხოურ ორგანიზაციებს და ამას სწორედ იმ-

ისთვის გააკეთებთ, რომ მომავალში უარსად მონაწილე არ იქნება, თორემ გვევქვება, ან კორძაიას, ან სამნიქამს, ან, საზოგადოდ, რომელიმე ლიბერალს თავიანთი შვილები ჰომოსექსუალიზმისთვის ემეტებოდეს. უბრალოდ, პრინციპით: «ფულს სუნი არ ასდის» ყველაფერზე მიღიან და არ აინტერესებთ, ამით ვნებენ თუ არა საზოგადოებას. ისე, მთლად იმის იმედად ნუ იქნებით, რომ ფულს სუნი არ ასდის — ლგბტ-თა „გაპარყენებაში“ აღებულ ფულს, სუნი თუ არა, ფორმალურად ექნება... **ბესო ბარბაქაძე**

მედიკალი

ვენესუელის პრეზიდენტს მიაჩნია, რომ სტალინს ჰგავს

„მსოფლიოში არიან ადამიანები, რომლებიც მე კარბის რეგიონის სტალინად მთვლიან. მე მას ვგავარ. შეხედეთ პროფილს. მე ვიხივდები სარკეში და მეჩვენება, რომ სტალინს ვგავარ“, — განაცხადა ვენესუელის ლიდერმა ნიკოლას მადურომ ტელეარხ VTV-ს საკვირაო გადაცემაში. ცოტა ხნის წინათ ვენესუელაში ჩატარდა ნაციონალური დამფუძნებელი კრების არჩევნები. ამ მოწვევის კრე-

ბისგან ქვეყნის კონსტიტუციაში ცვლილებების შეტანას ელიან. ოპოზიციამ არ აღიარა არჩევნების შედეგები და მიუთითებს, რომ დამფუძნებელი კრების მოწვევის საკითხი რეფერენდუმით უნდა გადაწყვეტილიყო. ამ პროცესებმა კიდევ უფრო გაამწვავა ქვეყანაში აპრილიდან დაწყებული საპროტესტო აქციები, რომელთა გამოც 120 ადამიანი დაიღუპა.

„რესპუბლიკელს სურთ თავიანთი ცნობიერების პროვანდა და ე.წ. დასავლური ფასეულობების რაც შეიძლება მეტი ადამიანისთვის თავს მოხვევა. ეს ერთი და მეორეც — მათ უკან ვინც დგას და ვის მიერაც იმართებიან, მისი უპირველესი დაკვეთაა ეკლესიის დისკრედიტაცია. ამ გზით ისინი ბრანტას იღებენ და დიდკალ ფულს შოულობენ, ესაა მათი საარსებო წყარო“.

მამა ათანასე (ხაბეიშვილი):

თუკი რამ სული და მიუღებელი არსებობს ქართული კახისთვის, თაბაბად შეიძლება ითქვას, რომ ყველაფერმა რესპუბლიკურ პარტიამ მოიყარა თავი

რესპუბლიკურმა პარტიამ ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებში თბილისის საკრებულოს პროპორციული სიის მეორე ხუთეულში მეორე ნომრად ე.წ. სექსუალური უმცირესობის წარმომადგენელი, ლესბოსელი ნინო ბოლქვაძე წარადგინა. „ლიბერალური“ მედია აღფრთოვანებით იუწყება, რომ პარტიის გადაწყვეტილება საქართველოს არჩევნების ისტორიაში უპრეცედენტო შემთხვევაა, რაც თურმე ქართული მშენებარე დემოკრატიისთვის კიდევ ერთი დიდი წინგადადგმული ნაბიჯია. გავრცელებული ცნობით, ლესბოსელი ბოლქვაძე პროფესიით იურისტი და წლებია, წარმატებით საქმიანობს, თუმცა რეალურად მისი „მოღვაწეობა“ სხვადასხვა სექსუალური გადახრის (პათოლოგიის) ნორმად გამოცხადების პროპაგანდას და ამ გადახრების მქონე პირთა ნაბლისვლებს ემსახურება. როგორც ჩანს, რესპუბლიკურმა პარტიამ, რომლის რეიტინგიც 2-3 პროცენტზე მაღალი არ ყოფილა და, ალბათ, არასდროს იქნება, მომავალ არჩევნებზე თავისი შანსი ადეკვატურად შეაფასა. ამ უპერსპექტივო პოლიტიკურმა სუბიექტმა გათვლა გააკეთა არა ამომრჩევლის, არამედ ისევ დასავლელი მამა-მარჩენლების გულის მოგებაზე და ამ გზით მსუყვე ფინანსური დივიდენდების, გრანტის მოპოვებაზე. რა პოლიტიკური გამოწვევაა ქართველი საზოგადოებისთვის რესპუბლიკელების გადაწყვეტილება, რა პროცესების დასაწყისია ეს ნაბიჯი და რა შეიძლება მოჰყვეს მას, „საქართველო და მსოფლიოს“ ელსაზრება წმინდა თეოდორე ტირონის ეკლესიის წინამძღვარი მამა ათანასე (ხაბეიშვილი).

მოსულელდნენო. ამიტომ მისცა ისინი ღმერთმა ვნებასა მას გინებისასა, ანუ იმ აზრებს, რომლებიც მათ ჰქონდათ, მისცა რეალიზაციის საშუალება. ეს იყო სწორედ ლგბტ-ზაცია იმდროინდელი, პირველი საუკუნის რომისა და, მერე რაც მოხდა, საყოველთაოდ ცნობილია: ადამიანები მამათა თანა სარცხვინელსა იქმოდესო, ანუ მამაკაცი მამაკაცთან სასირცხვილო საქმეს აკეთებდა. დედებმაც დაუტყვეს წესი დედათაო, ერთმანეთთან თანაცხოვრობდნენ ბილნი გულისტქმით. მე იმის თქმა მინდა, რომ ეს ლგბტ-ზაცია პირველ საუკუნეშიც იყო და არ არის სიახლე. უბრალოდ, რაც დღეს ხდება, დაბრუნებაა იმ ავადსახსენებელ წარსულ-

მოთხოვნით გამოდიან? — ეკლესია ქრისტეს მისტიკური სხეულია, რომლის წევრიც შეიძლება იყოს როგორც სასულიერო პირი, ასევე — სათანადოდ მომზადებული, რათა კიდევ უფრო დიდი ბოროტება არ დათესონ... — რესპუბლიკური პარტიის თავკაცებმა, ცხადია, კარგად იციან, რომ კანდიდატებად ლგბტ-აქტივისტების წარდგენით თავიანთ ისედაც მცირე პოლიტიკურ შანსებს საბოლოოდ ასამარებენ. ამის მიუხედავად, ეს პარტია ალგბტულ კურსს არ ცვლის. როგორ ფიქრობთ, მათთვის ეს ყველაფერი რა თვალსაზრისით შეიძლება იყოს მომგებიანი? — რესპუბლიკელები ასე-

«როდესაც პირუტყვს, ვითქვამთ, მაიფუნს, მისცემენ ყუმბარას, მან სომ შეიძლება მრავალი ადამიანი დააზარალოს»

— მამაო, რესპუბლიკურმა პარტიამ ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებში ერთ-ერთ კანდიდატად ლესბოსელი ქალი, ვინმე ნინო ბოლქვაძე წარადგინა. თქვენი აზრით, რა პოლიტიკური გათვლაა ამ გადაწყვეტილებაში ჩაღმრთებული? — რესპუბლიკურმა პარტიამ თავის დროზე საზოგადოებას თავი გააცნო, როგორც ლეიტისმებრძოლმა და ტრადიციების შეურაცხმყოფელმა ორგანიზაციამ. მეტიც — თუკი რამე ცუდი და მიუღებელი არსებობს ქართველი კაცისთვის, თამამად შეიძლება ითქვას, რომ ყველაფერმა რესპუბლიკურ პარტიამ მოიყარა თავი; სწორედ ამიტომ საზოგადოების თვალში ის ყოველთვის იყო და დარჩება ოდიოზურ პარტიად, რომლის წევრებიც დასცინიან და ჩირქს ცხებენ ყველაფერ ეროვნულს. ახლა კონკრეტულ სახეებზე: ალბათ, გახსოვთ, **ქრ-ქალე დინსაძის** წიგნის პრეზენტაციაზე როგორი მომღიმარი, გახარებული უკრავდა ტაშს დავით **წურაბაძე**მომღიმარი. და რას უკრავდა, ყველამ ვიცით — იმ ტექსტებს, რომლებშიც ავტორი საკუთარ დედას შეურაცხყოფს. აგრეთვე, ყველამ ვნახეთ ახალი პიროვნება, რომელიც გამოჩნდა რესპუბლიკელთა რიგებში, ყოფილი ბერი, რომელიც ამბობს, ქრისტიანობამ თავისი დრო მოჭამაო. ცხადია, **შემოსვებით არ არის, რომ ასეთი ავადმყოფი ადამი-**

ანი რესპუბლიკელს შეეკედლა და მათაც მიიღეს. რესპუბლიკური პარტიის ყველაზე დიდი დანაშაული არის ის, რომ ავადმყოფ ადამიანებს იღებენ და იყენებენ ეკლესიის დისკრედიტაციისთვის. ნებისმიერ ადამიანსა და პარტიას, რესპუბლიკური იქნება თუ სხვა, რომელიც ზნეობის, ჭეშმარიტების წინააღმდეგ ამხედრდება, გაუჭირდება არსებობა. ეს უფლისგან ასეა, რადგან თავად უფალი ბრძანებს, ლოდი, რომელიც შეურაცხვეს მაშენებელთა, ესე იქნა თავკიდეთა. ქრისტე არის ლოდი თავკიდული და, ვისაც იგი დაეცემა, გასრესს, ხოლო ვინც დაეცემა ამ ლოდს, შეიმუხრება. საერთოდ, ეკლესიასთან დაპირისპირება ყოველთვის ფატალური შედეგით სრულდება. გადახედონ ისტორიას და გააკეთონ დასკვნები: თავიდანვე განწირულები არიან დასალუპავად... — **ნუთუ რესპუბლიკელთა რიგებში არ არის თუნდაც ერთი ადამიანი, რომელიც ხვდება ამ ყველაფერს?** — რა თქმა უნდა, ადამიანი ამ ყოველივეს ხვდება, მაგრამ რესპუბლიკელები ამხედრებულნი არიან სიყვარულისა და სიკეთის წინააღმდეგ. მეტსაც გეტყვით: პავლე მოციქული რომელია მიმართ ეპისტოლეში ბრძანებს, რომ წარმართებმა, რომლებმაც იცოდნენ ღმერთი, განუდგნენ ღმერთს და იტყოდნენ თავთა თვისთა ბრძენ. ბრძენებს უწოდებდნენ თავიანთ თავებს, — გა-

ში. რაც შეეხება კონკრეტული პიროვნების წარდგენას კანდიდატად, **ადამიანს, რომელიც საკუთარ თავს ვერ პატივს მოიხსნის, რომელიც შეიძლება მტერი ადამიანისთვის თავს მოხვევა.** ეს ერთი და მეორეც — მათ უკან ვინც დგას და ვის მიერაც იმართებიან, მისი უპირველესი დაკვეთაა ეკლესიის დისკრედიტაცია. ამ გზით ისინი გრანტებს იღებენ და დიდკალ ფულს შოულობენ, ესაა მათი საარსებო წყარო... — **ხშირად საუბრობენ ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამიჯვნაზე, სამღვდლოება არ უნდა ეროვნულ მიმდინარეობას მიიყვანოს იქამდე, რომ არჩევნებში კანდიდატების დამარჯვების რეალური შანსი ჰქონდეს?**

— უწინარესად, თვით ადამიანებმა უნდა გამოხატონ თავიანთი მოსაზრება და ყველამ უნდა თქვას, რომ ასეთი რამ მიუღებელია. ეს არ შეიძლება დაუშვავთ, რადგან, კი-

ლობებმა მოგვიყვანა დღემდე. საერთოდ, მას, ვინც ეკლესიას ებრძვის და ცდილობს, მართალი სიტყვა ჩაახშოს, მიზნის მიღწევა ძალიან გაუჭირდება, ვინაიდან ქვები ილაღადებენ... — **გაშმაგებულმა ნეოლიბერალურმა პროპაგანდამ, რომელიც დღეს მიმდინარეობს საქართველოში, შესაძლებელია, თუნდაც გრძელვადიან პერსპექტივაში, საზოგადოება მიიყვანოს იქამდე, რომ არჩევნებში კანდიდატების დამარჯვების რეალური შანსი ჰქონდეს?**

«სოლომონის მხარდაჭერაში სოლომონი სოლომონი შეაყრობილავა მძიმე სოფლს ჩაღიან. არ შეიძლება ამ გადახრის მქონე პიროვნების შეყვანა არც საკრებულოში და არც სხვა სტრუქტურაში; არ შეიძლება მათთვის მართვა-გამგებობის ჩაბარება. მათ აქვთ პრობლემა ცნობიერებაში და ასეთი ადამიანები ბუნების წინააღმდეგ მიდიან»

დევი ვიმეორებ: ავადმყოფის ადგილი არ არის ქვეყნის სათავეში, მით უმეტეს — კანონმდებლად. თუ ჩვენ მას ხელისუფლების სათავეში დავსვამთ, გაავრცელებს თავის ავადმყოფობას და ამით სახელმწიფო ძალიან დაზარალდება. საერთოდ, ავადმყოფ ადამიანს გამოყოფილი უნდა ჰქონდეს თავისი ოთახი, სადაც უმკურნალებენ, და ლესბოსელობაც, ისევე, როგორც სხვა სახის სექსუალური გადახრა, არის ავადმყოფობა. რაც შეეხება პროპაგანდას, რომელიც თქვენ ახსენეთ, როდესაც ვილაღვ იცავს ლგბტ-თა უფლებებს და ამბობს, რომ ეს ნორმალურია, თვითონ შეიძლება მსგავსი გადახრები არ ჰქონდეს, მაგრამ მათზე არანაკლებ საზიანო საქმეს აკეთებს. მაგალითად, **იონანა ოქროპირი** ბრძანებს, რომ, ვინც იცავს ცოდვას, ცოდვილზე უარესია. ვფიქრობ, რომ **სოლომონის მხარდაჭერაში სოლომონი ცოდვით შეაყრობილავა მძიმე ცოდვას ჩაღიან.** ცხადია, არ შეიძლება ამ გადახრის მქონე პიროვნების შეყვანა არც საკრებულოში და არც სხვა სტრუქტურაში, არ შეიძლება მათთვის მართვა-გამგებობის ჩაბარება. მათ აქვთ პრობლემა ცნობიერებაში და ასეთი ადამიანები ბუნების წინააღმდეგ მიდიან. ახლა მაგანმა შეიძლება არასწორად გამოვიყოს და იფიქროს, რომ თითქმის ვილაღვს გარიყვის მომხრე ვარ. არა, უბრალოდ, ყველაფერს უნდა დაერქვას თავის სახელი. ავადმყოფობას ავადმყოფობა უნდა ერქვას, ცოდვას — ცოდვა და ისე არ უნდა ხდებოდეს, რომ ადამიანთა ვინმე უფრო ჯგუფმა, მათივე ინტერესებიდან გამომდინარე ან გარკვეული გარე ძალების დაკვეთით, თავს მოგახვიოს ამორალური, არაჯანსაღი იდეოლოგია, რომელიც ყველაფერს თავდაყირა აყენებს. კიდევ ვიმეორებ: ეკლესია არის კლდე და უფალი ბრძანებს: „ამას კლდესა ზედა აღვაშენო მე ეკლესია ჩემი და ბჭენი გოჯოხეთისანი ვერ ერეოდინ მას“. ფოჯოხეთის ბჭენი ეკლესიას ვერასოდეს შთანთქავს, რა ძალიან და რომელი პარტიის სახითაც უნდა გამოვლინდეს; ასე რომ, ნებისმიერი ბრძოლა, ნებისმიერი ძალისხმევა ეკლესიის წინააღმდეგ დასაწყისშივე განწირულია, ამიტომ მოვუწოდებ ყველა ადამიანს, რომელიც ეკლესიას ებრძვის, გამოფხიზლდნენ. გიყვარდეთ ღმერთი და გიყვარდეთ ადამიანი. სწორედ ამ მცნებას უნდა ვცეთ ყველამ პატივი... **ესაუბრა ჯაბა შვანია**

SOS

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

1814 წელს, გეორგიევსკის ტრაქტატის დადებიდან 31 წლის თავზე, საქართველოში დაახლოებით 400 ათასი კაცი ცხოვრობდა. ასეთი მცირე რაოდენობის მოსახლეობა საქართველოში მისი არსებობის განმავლობაში არასოდეს ყოფილა. 1897 წელს კი, რუსეთის იმპერიის მიერ ჩატარებული საყოველთაო აღწერის მონაცემების მიხედვით, საქართველოს მოსახლეობამ იმდროინდელ საზღვრებში 2 მილიონ 109 ათასი კაცი შეადგინა, ანუ 83 წლის განმავლობაში 5-ჯერ მოიმატა.

ქატასტროფული დემოგრაფიული ვითარება საქართველოში — ერი გაქრობის ზღვარზე

თუ ასე გაგრძელდა და სხვაგვარ ფონისკიბები არ განვასოცხილეთ, 25 წელიწადში საქართველოს მოსახლეობა განახევრდება

ქართველი დემოგრაფები, სპეციალისტები, კარგა ხანია, განგამის ზარებს არისხებენ ქვეყანაში შექმნილი კატასტროფული დემოგრაფიული ვითარების გამო. მეზობელ ქვეყნებში მოსახლეობის რაოდენობა განუხრელად იმატებს, საქართველოში კი, ვითარების გაუმჯობესების მცდელობის მიუხედავად, დემოგრაფიული მდგომარეობა კატასტროფულია. ამას მოწმობს 2014 წელს ჩატარებული საყოველთაო აღწერის მონაცემები, რომელთა მიხედვით, საქართველოს მოსახლეობა 1992-2014 წლებში 5,4 მლნ-დან 3,7 მლნ-მდე შემცირდა. საქართველოში შექმნილ მწვავე დემოგრაფიულ ვითარებას ეძღვნება ცნობილი ქართველი დემოგრაფის, პროფესორ ანზორ თოთაძის ნაშრომი „რად არ გაფიქრებს შენი მოდემის გადაშენება, ანუ თანამედროვე დემოგრაფიული ვითარება ეროვნული კატასტროფის ტოლფასია“, რომელიც მან 2017 წელს წიგნად გამოსცა. წინამდებარე წერილს სწორედ ამ წიგნიდან მოყვანილი მონაცემები დაედო საფუძვლად.

ბოლო წლებში საქართველოს მოსახლეობა ყველაზე მკაცრად შემცირდა იყო 1992 წელს — 5 467 000 კაცი. ხროვილი მიჯნების გამო, 1990-იანი წლებიდან საქართველოში მოსახლეობა განუხრელად მცირდება და, 2014 წლის აღწერის მონაცემების მიხედვით, 3 713 804 კაცი შეადგინა.

როდის იყო ყველაზე მრავალრიცხოვანი საქართველოს მოსახლეობა

საქართველოს მოსახლეობა ყველაზე მრავალრიცხოვანი იყო XIII საუკუნის შუა წლებში — 1254 წელს ჩატარებული აღწერის მიხედვით, ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობის რაოდენობა 8 მლნ კაცს აღწევდა; 1770 წელს კი, გამუდმებული შემოსევების შედეგად, 761 ათასამდე შემცირდა; ხოლო 1800 წელს — 675 ათასამდე. ამ პერიოდში (1811-1813 წლები) შავი ჭირის გავრცელების შედეგად საქართველოს მოსახლეობა თითქმის განახევრდა. **ბაგრატ ბატონიშვილის** (1776-1841) ცნობით, შავმა ჭირმა „მოსრნა მრავალნი სულნი ქართლს, კახეთს და იმერეთს, ვიდრე ნახევარ ხალხადმდე“. მისივე ცნობით, იმერეთში შავი ჭირი სამ წელიწადს მძინვარებდა. ანალოგიური ცნობები სხვა წერილობით წყაროებშიც მოიპოვება. ამ სენმა 1811 წელს იმერეთში 32 750 ადამიანის სიცოცხლე შეინირა. იმერეთიდან შავი ჭირი გავრცელდა სამეგრელოსა და გურიაში. ამის უშუალო მომსახრე **ნიკო დადიანი** წერს: „წელსა ამას, 1811, გაჩნდა იმერეთსა შინა, ოდისსა და გურიასა სამინელი მომსგვრელი სენი (ე.ი., შამი)... ქვეყანანი მრავალნი და სოფელნი დაშთენ ოხრად“... 1814 წელს, გეორგიევსკის ტრაქტატის დადებიდან 31

წლის თავზე, საქართველოში დაახლოებით 400 ათასი კაცი ცხოვრობდა. ასეთი მცირე რაოდენობის მოსახლეობა საქართველოში მისი არსებობის განმავლობაში არასოდეს ყოფილა. 1897 წელს კი, რუსეთის იმპერიის მიერ ჩატარებული საყოველთაო აღწერის მონაცემების მიხედვით, საქართველოს მოსახლეობამ იმდროინდელ საზღვრებში 2 მილიონ 109 ათასი კაცი შეადგინა, ანუ 83 წლის განმავლობაში 5-ჯერ მოიმატა.

ხსრილი №1

წლები	რაოდენობა (ათასი)	
1254	8000	
XVII ს.	≈ 2500	
დასაქვისი	1770	761
1880	675	
1814	≈ 400	
1897	2 109	
1926	2 667	
1959	4 044	
1979	4 993	
1989	5 400	
2002	4 371	
2014	3 714	

ბოლო წლებში საქართველოს მოსახლეობა ყველაზე მრავალრიცხოვანი

შობადობა და დემოგრაფიული კრიზისი

მოსახლეობის ბუნებრივ მოძრაობას, ძირითადად, მიეკუთვნება ისეთი ბუნებრივი პროცესები, როგორც არის შობადობა და მოკვდაობა, აგრეთვე, ქორწინება და განქორწინება. ამჟამინდელი მონაცემების მიხედვით, საქართველოში ყველაზე მეტი ბავშვი 1961 წელს დაიბადა — 104 ათასი. 1960-1990 წლებში ყო-

ხსრილი №2

წლები	დაიბადა	გარდაიცვალა	ბუნებრივი მატება
1950-1959	799 453	248 048	551 405
1960-1969	850 908	276 034	574 874
1970-1979	792 371	339 014	453 357
1980-1989	833 624	400 560	433 064
1990-1999	623 013	495 258	127 755
2000-2009	502 296	448 712	53 584

ველწიურად საშუალოდ 93 ათასი ბავშვი იბადებოდა, ხოლო 1991-2010 წლებში — 55 ათასი. შობადობის მკვეთრი შემცირება 1992 წლიდან დაიწყო და 2005 წელს საქართველოში მხოლოდ 46 ათასი ბავშვი დაიბადა, ანუ შობადობა, წინა წლებთან შედარებით, 2-ჯერ შემცირდა. (იხ. ცხრილი №2)

ამის შედეგია ის, რომ ბოლო წლებში ასევე მნიშვნელოვნად შემცირდა მოსახლეობის ბუნებრივი მატებაც. **გიორგი მსოფლიო ომის პერიოდში** კი, კერძოდ, 1941-1945 წლებში, საქართველოს მოსახლეობის ბუნებრივი მატება 53 584 კაცი შეადგინა და 10,7-ჯერ შემცირდა 1960-1969 წლებთან შედარებით. **შეზარდავითი მონაცემებიც** ნათლად გვიჩვენებს ძველანაში არსებულ დემოგრაფიულ კრიზისს. მათაღმართ, 1960-1969 წლებში მოსახლეობის ბუნებრივი მატება მოსახ-

საქართველოს მოსახლეობის ბუნებრივი მოძრაობის მონაცემების დინამიკა 1950-2009 წლებში

წლები	დაიბადა	გარდაიცვალა	ბუნებრივი მატება
1950-1959	799 453	248 048	551 405
1960-1969	850 908	276 034	574 874
1970-1979	792 371	339 014	453 357
1980-1989	833 624	400 560	433 064
1990-1999	623 013	495 258	127 755
2000-2009	502 296	448 712	53 584

ლეობის ყოველ ათას კაცზე 14,8 კაცი იყო, ხოლო 2000-2009 წლებში — 1,2 კაცი. დემოგრაფიის პროგნოზით, საქართველოს მოსახლეობის რაოდენობა სამომავლოდ მნიშვნელოვნად შემცირდება.

კავკასიაში დემოგრაფიული ბალანსი საქართველოს სარჯზე დაირღვა

კავკასიაში ისტორიულად ჩამოყალიბებული დემოგრაფიული ბალანსი საგრძნობლად დაირღვა, განსაკუთრებით — ბოლო წლებში. კავკასიის მოსახლეობის რაოდენობამ XX საუკუნეში, მიუხედავად ცალკეულ პერიოდებში უმძიმესი პირობებისა (კავკასიელ ხალხთა დეპორტაციამ და ეთნოპოლიტიკურმა კონფლიქტებმა მნიშვნელოვნად შეაფერხა კავკასიის ხალხთა ბუნებრივი დემოგრაფიული განვითარება), საგრძნობლად მოიმატა, კერძოდ, 1926-2016 წლებში 7 6 მლნ-დან 24,0 მლნ-მდე და ზრდის ტემპმა 315,5 პროცენტი შეადგინა. მოსახლეობამ ჩრდილოეთ კავკასიაში — 1,7 მლნ-დან 7,3 მლნ-მდე მოიმატა; სამხრეთ კავკასიაში — 5,8 მლნ-დან 16,6 მლნ-მდე.

კავკასიაში დემოგრაფიული ბალანსი, ძირითადად, დაირღვა საქართველოს სარჯზე. ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობამ 1926-2016 წლებში 2, 6 მლნ-დან მხოლოდ 3,7 მლნ-მდე მოიმატა და ზრდის ტემპი კავკასიაში ყველაზე ნაკლები იყო. თუ წინათ საზღვრით და, საერთოდ, კავკასიაში ქართველები და საქართველოს მოსახლეობა რაოდენობრივად ყველაზე მრავალრიცხოვანი იყო, შემდეგ ვითარება არსებითად შეიცვალა.

1926 წელს კავკასიის მოსახლეობის 35,1 პროცენტი, ანუ ყოველი მესამე ადამიანი საქართველოში ცხოვრობდა. 2016 წელს კი ამ მაჩვენებელმა მხოლოდ 15,5 პროცენტს შეადგინა, სამაგიეროდ, 1926-2016 წლებში აზერბაიჯანის ანალოგიურმა მაჩვენებელმა 30,4-დან 41,3 პროცენტამდე მოიმატა. 1926-2016 წლებში სამხრეთ კავკასიაში განსაკუთრებით შემცირდა საქართველოს მოსახლეობის წილი — 45,5-დან 22,3 პროცენტამდე, მაშინ, როდესაც აზერბაიჯანის ანალოგიურმა მაჩვენებელმა აღნიშნულ პერიოდში 39,4-დან 59,7 პროცენტამდე მოიმატა. (იხ. ცხრილი №3)

საქართველო, დემოგრაფიული ვითარების მხრივ, პოსტსაბჭოთა ქვეყნებს შორისაც აუტსაიდვინა

საქართველოში შიმშილ უმკითხველ დემოგრაფიულ ვითარებას ინიციატორებს, რომ პოსტსაბჭოთა სივრცეში ყველაზე მეტად ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობა შემცირდა. სსრკ-ის არსებობის ბოლო პერიოდში — 1989 წელს, საქართველოში 5401000 კაცი ცხოვრობდა, ამათგან კი ქვეყნის იმ ტერიტორიაზე, ▶

SOS

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კავკასიაში დემოგრაფიული ბალანსი, ძირითადად, საქართველოს სარჯზე დაირღვა. ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობამ 1926-2016 წლებში 2,6 მლნ-დან მხოლოდ 3,7 მლნ-მდე მოიმატა და ზრდის ტემპი კავკასიაში ყველაზე ნაკლები იყო. თუ წინათ სამხრეთ და, საერთოდ, კავკასიაში ქართველები და საქართველოს მოსახლეობა ყველაზე მრავალრიცხოვანი იყო, შემდეგი ვითარება არსებითად შეიცვალა.

სხრილი №3 საქართველოს, აზერბაიჯანის, სომხეთისა და ჩრდილოეთ კავკასიის რესპუბლიკების მოსახლეობის მატების დინამიკა 1926 და 2010 წლებში და 2016 წლის იანვრისთვის

Table with 7 columns: Country, Year, Population, % change, and 1926-2016 ratio. Rows include Georgia, Azerbaijan, Armenia, and North Caucasus republics.

რომელზეც ვრცელდება ცენტრალური ხელისუფლების იურიდიული ძალა, 3 720 000 კაცი ცხოვრობს, ანუ საქართველოს მოსახლეობა მეოთხედი საუკუნის განმავლობაში 1 681 000 კაცით შემცირდა — 31,1 პროცენტით. აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის მოსახლეობაც რომ მივითვალთ, სადაც ცენტრალური ხელისუფლების იურიდიული ძალა არ ვრცელდება, საქართველოს მოსახლეობა პროცენტულად მაინც ყველაზე მეტად შემცირებული. საქართველოს შემდეგ მოსახლეობა პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში ყველაზე მეტად შემცირდა **ლატვიაში** — 26,2 პროცენტით.

სარწმუნოებას აღიარებს, მოსახლეობის რაოდენობა არანაყოფიერებდა ბაიზარდა, სამაგიეროდ, ყველა ქრისტიანულ ქვეყანაში მოსახლეობა 14,3 მლნ-ით შემცირდა, ხოლო მასპადაიანური აღმსარებლობის 6 ქვეყანაში 23 მლნ-ით მოიმატა. მაგალითად, **უზბეკეთში** მოსახლეობის რაოდენობამ 11,7 მლნ-ით მოიმატა, **ტაჯიკეთში** — 3,4 მლნ-ით, **აზერბაიჯანში** — 2,9 მლნ-ით და ა.შ. (იხ. ცხრილი №4)

სეთში 11237 ათასი კაცი მეტი გარდაიცვალა, ვიდრე დაიბადა. მიუხედავად ამისა, 147-მილიონიანი რუსეთის მოსახლეობა 1989-2016 წლებში უმნიშვნელოდ, 477 ათასი კაცით, შემცირდა, რაც რუსეთში მეტად ინტენსიურმა იმიგრაციულმა პროცესებმა განაპირობა. კერძოდ, ყოფილ მოკავშირე რესპუბლიკებში 1989 წელს 2,5 მლნ რუსი ცხოვრობდა, ამჟამად მოკავშირე რესპუბლიკებში მცხოვრები რუსების რაოდენობა თითქმის 2-ჯერ შემცირდა. ისინი ისტორიულ სამშობლოში გადასახლდნენ. ამასთანავე, მიგრაციული ნაკადები ყოფილი რესპუბლიკებიდან, ძირითადად, მიმართული იყო რუსეთისკენ, რასაც ხელს უწყობდა ძველი კავშირების არსებობა, რუსული ენის ცოდნა, ამ ქვეყანაში ახლობლებისა და ნათესავების ცხოვრება და ახლო მდებარეობა. აღსანიშნავია, რომ **რუსეთში მათადამატებითი დემოგრაფიული პოლიტიკის გატარების შედეგად ახლახან, გოლო 25 წელიწადში**

საქართველოში შექმნილ უკომფორტო დემოგრაფიულ ვითარებას ინიშ ადასტურებს, რომ პოსტსაბჭოთა სივრცეში ყველაზე მეტად ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობა შემცირდა. სსკ-ის არსებობის ბოლო პერიოდში — 1989 წელს, საქართველოში 5 401 000 კაცი ცხოვრობდა, ამაჟამად კი ქვეყნის იმ ტერიტორიაზე, რომელზეც ვრცელდება ცენტრალური ხელისუფლების იურიდიული ძალა, 3 720 000 კაცი ცხოვრობს, ანუ საქართველოს მოსახლეობა მეოთხედი საუკუნის განმავლობაში 1 681 000 კაცით შემცირდა — 31,1 პროცენტით. აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონების მოსახლეობაც რომ მივითვალთ, სადაც ცენტრალური ხელისუფლების იურიდიული ძალა არ ვრცელდება, საქართველოს მოსახლეობა პროცენტულად მაინც ყველაზე მეტად შემცირებული

სხრილი №5 მოსახლეობის გუნებრივი მოქარობა 1980-1989 და 2000-2009 წლებში, ათწლეულების მიხედვით საქართველოსა და მეზობელ ქვეყნებში

Table with 6 columns: Country, Period, Births, Deaths, and Net Change. Rows include Georgia, Azerbaijan, Armenia, and North Caucasus republics.

აირველად, აღირიცხა მოსახლეობის გუნებრივი მატება — დაბადებულების რაოდენობამ გადააჭარბა გარდაცვლილთა რაოდენობას. საქართველოს დემოგრაფიულ მდგომარეობას ამჟამად ისიც, რომ უშუალოდ მის მეზობელ ქვეყნებში გაცილებით უკეთესი დემოგრაფიული ვითარებაა. **მოსახლეობის გუნებრივი მატება** — დაბადებულების რაოდენობამ გადააჭარბა გარდაცვლილთა რაოდენობას. საქართველოს დემოგრაფიულ მდგომარეობას ამჟამად ისიც, რომ უშუალოდ მის მეზობელ ქვეყნებში გაცილებით უკეთესი დემოგრაფიული ვითარებაა.

ეხს საქართველოში უმძიმეს დემოგრაფიულ ვითარებაზე. 2000-2009 წლებში საქართველოში მცირე გუნებრივი მატებაც კი (53 584 კაცი) არაქართველი მოსახლეობის სარჯზე მოხდა. მაინც აღვნიშნავთ: 2000-2009 წლებში მოსახლეობის აბსოლუტური გუნებრივი მატების მაჩვენებელი თურქეთში 165-ჯერ მეტი იყო, ვიდრე საქართველოში; აზერბაიჯანში — 15-ჯერ; სოლო სომხეთში — 2-ჯერ მეტი.

2000-2009 წლებში, 1980-1989 წლებთან შედარებით, საქართველოში შობადობის მაჩვენებელი შემცირდა 11-ჯერ, ხოლო სიღრმეში — 3-ჯერ. (გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

სხრილი №4 მოსახლეობის რაოდენობა პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში 1989 წელს და 2016 წლის 1 იანვრისთვის

Table with 6 columns: Country, Year, Population, % change, and 1989-2016 ratio. Rows include Russia, Ukraine, Belarus, Georgia, Azerbaijan, Armenia, and North Caucasus republics.

2000-2009 წლებში საქართველოში მცირე გუნებრივი მატებაც კი (53 584 კაცი) არაქართველი მოსახლეობის სარჯზე მოხდა. მაინც აღვნიშნავთ: 2000-2009 წლებში მოსახლეობის აბსოლუტური გუნებრივი მატების მაჩვენებელი თურქეთში 165-ჯერ მეტი იყო, ვიდრე საქართველოში; აზერბაიჯანში — 15-ჯერ; სოლო სომხეთში — 2-ჯერ მეტი... თურქეთის მოსახლეობის გუნებრივი მატების ზოგადი კოეფიციენტი 11-ჯერ მეტია საქართველოს ანალოგიურ მაჩვენებელზე, აზერბაიჯანისა — 8-ჯერ, სოლო სომხეთისა — 3-ჯერ

ინტერვიუ

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლევან ჩაჩუა:

ალეკო ელისაშვილმა პირდაპირი სატელევიზიო ეთერიდან ახალაიას ხისის ჯურღმულაზე გაბრუნებამდე

«ასეთი ოლიგოპოლი უიგუკის შეშვება საკრებულოში მხოლოდ ბიძინას შეეძლო»

წინასაარჩევნო ბატალიების დაწყებისას ერთი ძალიან საინტერესო ადამიანის სიტყვები მასხენდება ხოლმე, — არჩევნების წინ შეიტყობ, ქვეყანას რამდენი გიჟი ჰყავს და სად გადის სიგიჟის ზღვარი. სწორედ ეს სიტყვები ამომრეტიტივდა გონებაში, როდესაც დედაქალაქის მერობის ერთ-ერთმა კანდიდატმა ალექო ელისაშვილმა თავისი საარჩევნო შტაბის ხელმძღვანელი წარადგინა — ცხენების გადარჩენის ცენტრის ხელმძღვანელი... თბილისში ჩატარებული კვლევის შედეგები მონიშნავს, რომ ალექო ელისაშვილს ცუდი რეიტინგი არ აქვს და წყალნალბეულის მდგომარეობაში არ არის, სხვა კანდიდატებისგან განსხვავებით, მაგრამ ქალაქის მცხოვრებნი მას სოციალურ ქსელში ხშირად უცხვირპიროსა და უმეგობრო ადამიანს უწოდებენ, თუმცა წერენ, ეს კაცთმოძულე ადამიანი, შესაძლოა, სულაც არ იყოს ცუდი მერი, ნეპოტიზმი მაინც არ იქნება.

„უნამუსო კაცი არის ის, ვისაც ნამუსი არ აქვს, უსირცხვილო — ის, ვინც სირცხვილთან მწყურადაა... ვერ მივხვდარარ, რას ნიშნავს უცხვირპირო კაცი? ვისაც ცხვირი ან პირი არ აქვს? ცხვირი გრძელი და პირი ღია თბილისის მერობის კანდიდატს რომ აქვს, ისეთი უნდა. მაშ, რატომ ეძახის ხალხი მას უცხვირპიროს?! ალბათ, იმიტომ, რომ თავის გრძელ ცხვირს ყველგან ჰყავს და, რაც სათქმელი არ არის, იმას ლაპარაკობს. ელისაშვილს ქართული ტრადიციები ორთაჭალის კინტოს მემკვიდრეობის გაგრძელება შეუძლია. ალექო ელისაშვილი არ არის სადიდმოურავო კაცი და მას, ვფიქრობ, ხმას არ მისცემენ არც ძირძველი თბილისელები და არც, ზოგადად, თავმოყვარე ამომრჩევლები“, — ასეთია საზოგადოება „სტალინის“ დამფუძნებლის, ბრიტანულ ონიანის, აზრი ალექო ელისაშვილზე.

დედაქალაქის მერობის სურვილის გამოთქმისთანავე ალექო ელისაშვილი სკანდალში გახვდა — მას, გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში შესატანი 10 000 ხელმოწერის შეგროვებაში „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ შესთავაზა დახმარება, თუმცა იუარა და განაცხადა, რომ ვიცავდა პროვოკაციას უწყობს და, ათი ათასის ნაცვლად, ოცი ათასი ხელმოწერა შეიტანა.

„ხელმოწერების შეგროვება დასჭირდა და პირველი, ვინც დახმარება შესთავაზა, „ნაციონალურმა“ იყო. რურუა, საერთოდ, ელისაშვილის შტაბში მისულა ხელმოსანერად. თვითონ გაარკვიონ, ვინ ვის შტაბშია: ზალიკო — ალექოსთან თუ ალექო — ზალიკოსთან... მე მაგისთვის არ მცალია, უამრავი პრობლემა ქალაქში“, — განაცხადა მერობის კიდევ

ერთმა კანდიდატმა **პაპა ლაპაძე**...

მერობის კანდიდატი ალექო ელისაშვილი, ერთი შეხედვით, უწყინარ და ქვეყანაზე მზრუნველ ადამიანად შეიძლება მოგვეჩვენოთ, მაგრამ მას არცთუ შორეულ წარსულში სოროსის გრანტებში ბანაობასა და სხვა დიდი ცოდვის ჩადენაშიც ადასტურებდნენ.

საზოგადოებას, ალბათ, ახსოვს 2010 წლის 7 მაისს ტელეკომპანია „კავკასიის“ პირდაპირ ეთერში მომხდარი ინციდენტი, ამის დავიწყება შეუძლებელიც არის, რადგან პირდაპირ ეთერში ადამიანის დამატირება ხშირად არ ხდება. **შოთა აფხაძემ, რატი მისისრაძემ, ლევან ჩაჩუამ, გიორგი გაბაძემ, დავით შალვაშვილმა, ანთონიო ზუგუბაძემ, ზვიად გლიაძემ და ჯაბა ბურჩიანი** ის ადამიანები არიან, რომლებიც სწორედ ალექო ელისაშვილის მოთხოვნით დააპატიმრეს. მათ ბრალი ჟურნალისტიკისთვის პროფესიულ საქმიანობაში ხელის შეშლაში დასდეს, რაც 2 წლამდე პატიმრობას ითვალისწინებდა, აგრეთვე, ხელაგნობაში. მათ, ჯამში, 7 წლამდე პატიმრობა ემუქრებოდათ.

2010 წლის 7 მაისს ტელეკომპანია „კავკასიის“ გადაცემა „ბარიერის“ პირდაპირ ეთერში გამართული დისკუსიის თემა „ილიას უნივერსიტეტთან“ გამოხატვის თავისუფლების გამო მომხდარი დაპირისპირება იყო.

„მართლმადიდებელ მშობელთა კავშირის“, აგრეთვე, „სახალხო მართლმადიდებლური მოძრაობის“ წარმომადგენლებსა და მათ ოპონენტებს შორის ტელეეთერში დაწყებული უთანხმოება სტუდიის გარეთ ხელჩართულ ჩხუბში გადაიზარდა. ვითარების განმუხტვა მხოლოდ მას

«რა გინებოდა აქვს, ვინ იქნება დედაქალაქის მერი: ელისაშვილი თუ კალაქა?! მთავარი, ხელისუფლებას მარტოვანი ჩამოშორდნენ და ქვეყანა მართონ სულიერად განინსწორებულმა და თავისუფლად ადამიანებმა, როგლებიც გადაწყვეტილებას თვითონ მიიღებენ»

შემდეგ მოხერხდა, როცა ტელეკომპანიაში მოსოდეების შემდეგ საეთერო სტუდიაში პოლიცია გამოჩნდა. სამართალდამცველებმა ფიზიკური დაპირისპირების რამდენიმე მოწინააღმდეგე დააკავეს, ძირითადად — „სახალხო მართლმადიდებლური მოძრაობის“ წევრები.

გაზეთ „ჯორჯიან თაიმსის“ გამოცემულმა **მალხაზ ბუღაშვილმა** შეხლა-შემოხლის პროვოცირებაში ტელეკომპანია „კავკასიის“ თანამშრომლები დაადანაშაულა. **„ის იყო დაბრუნებული პროვოკაცია“** თანამშრომლის ინსტიტუტის **მხრიდან, რომელსაც შამსარულია ლეიბა ჰყავდა ტალიაშვიანი „კავკასიაში“**, — განაცხადა მალხაზ ბუღაშვილმა, რომელმაც ალექო ელისაშვილის „კავკასიის“ პირდაპირ ეთერში მომხდარი ინციდენტის შესახებ დაწვრილ ინფორმაციას **სარბო რატიანი** ხელმძღვანელობდა და გახრწნილი **ღიწისაძის** ე.წ. შემოქმედებას უწევდა პროპაგანდას — აწყობდნენ პრეზენტაციებს, საჯარო გამოსვლებს.

ეს ტელევიზიებში ა.შ. ამ ე.წ. ლიტერატურაში საუბარია ინციდენტზე, გალანდულია დეტალური დისკუსიები მოწინააღმდეგე სტუდენტები და, თუ რომელიმე მათგანი თავს „გამოიჩინდა“, აჯილდოვდნენ, საზღვარგარეთ უშვებდნენ.

ჩვენ, მართლმადიდებლები, ამას ვაპროტესტებდით. ერთ დღესაც ტელეკომპანია „კავკასიის“ ეთერში მიგვიწვიეს და ოპონენტებთან **ბიძინა დიანაშვილი** და **სარბო რატიანი** დაგვიხვდა. მალე მათ პროტესტის ნიშნად სტუდია დატოვეს, მაგრამ გარეთ მოხდა შეხლა-შემოხლა. მათ პროვოკაცია მოაწყვეს და ჩვენ, პირდაპირ ეთერში მსხდომი

ადამიანები, დაგვაპატიმრეს. სწორედ მაშინ, ასე ვთქვათ, გავიცანი ჟურნალისტი ალექო ელისაშვილი — ტელეკომპანია „კავკასიის“ ერთ-ერთი ხელმძღვანელის — **ნიმუ ჯანბერაშვილის** მეგობარი. ელემენტარული იყო, რომ არ მიპყავდა, მაგრამ კარგად მახსოვს, რომ ის და ტელეკომპანია „კავკასიის“ ხელმძღვანელი **ლევან აბუხარაძე**, რომლებიც ნასვამები იყვნენ, შემოვივინდნენ და მოითხოვეს ჩვენი დაპატიმრება, რაც უშალ შესრულდა კიდევ.

მოგვიანებით, როდესაც მომხდარის გამო პირდაპირ ეთერში სრულიად საქართველოს რისხვა დაატყდა თავს, ალექო ელისაშვილი ბოდიშის მოხდას ცდილობდა. ის, რაც ჩვენ გავიკეთეს, იყო უპრეცედენტო შემთხვევა, არ მახსენდება სხვა შემთხვევა, რომ ადამიანები პირდაპირ ეთერში

დაეპატიმრებინათ. ეს ელისაშვილმა გააკეთა. აი, ეს „კავკასია“ ალექო ელისაშვილი. მისი ბოდიში დაგვიანებული იყო სასამართლოში, რადგან 4 წელიწადი და 6 თვე მოგვისაჯეს. ალექო ელისაშვილმა პირდაპირი სატელევიზიო ეთერიდან ახალაიას ხისის ჯურღმულაში გაგვისტუმრა. ეს ახსოვს საქართველოს.

— ვინმე მფარველობს ელისაშვილს? როგორ მოხდა ის საკრებულოში? ახლა კი მერობის დამოუკიდებელი კანდიდატი...

— არ ვიცი, ზუსტად ვერაფერს გეტყვით. ვფიქრობ, ელისაშვილი **ბიძინა დიანაშვილის** მორიგი შეცდომაა. ასეთი ოლიგოპოლი უიგუკის შეშვება საკრებულოში მხოლოდ ბიძინას შეეძლო. საზოგადოდ, დემოკრატიონას თამაში უყვარს ივანიშვილს და ჯერ სასახლეში სვამს ფიგურებს ჭადრაკის დაფაზე, შემდეგ — რეალობაში. ხან ჰგონია, რომ „პატრიოტები“ უნდა შევიდნენ საკანონმდებლო ორგანოში 5%-ით, ხან ელისაშვილისნაირზე დებს ფსონს, ამით, მგონი, მსოფლიოს „გაოცებას“ ცდილობს. რას გაუგებ?! რასაც მოისურვებს, იმას აკეთებს. ელისაშვილი ბიძინას „გაეპარა“, ისევე, როგორც ბევრი სხვა.

— გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, ალექო ელისაშვილს „ტფილისის ჰამქარსა“ და გადაცემებს უფინანსებდნენ. ამბობდნენ, რომ ვილაცის დაკვეთებს ასრულებდა. იცით, ვინ აფინანსებდა ელისაშვილს?

— არ ვიცი, მაგრამ, რაც ვიცი, საკმარისია: **თბილისელაზ მარაღ „ჩაშვიძე“** და **გაგვიანების დაჭრის დაამკვეთი ადამიანი რომ არ უნდა ჰყავდეთ, ამათ, მგონი, ბაირი ლაპარაკი არ უნდა. პირდაპირ ეთერში 8 აქვს რომ დააპატიმრებინებ, ისეთ ადამიანს რა ჰქვია, ყველა თბილისელმა იცის და ამ წელს არ უნდა მათმეპირებოთ... ასე რომ, მერად იქნებ კაცი ავირჩიოთ...**

— **ზოგიერთის აზრით, შეესაძლოა, არჩევნების მერე ტური გაიმართოს ელისაშვილსა და კალაქს შორის...**

— არ მახსოვს, რომელ ფილმშია: „ალია-ბალია, ორივე თათარია“... რა მნიშვნელობა აქვს, ვინ იქნება დედაქალაქის მერი? ელისაშვილი თუ კალაქა?! მთავარია, ხელმძღვანელებს მარიონეტები ჩამოშორდნენ და ქვეყანა სულიერად განინსწორებულმა და თავისუფალმა ადამიანებმა მართონ, რომლებიც გადაწყვეტილებებს თვითონ მიიღებენ.

— **არ არის სულიერად განინსწორებული ალექო ელისაშვილი?**

— სულიერად განინსწორებული არ არის არც ალექო ელისაშვილი, არც კახა კალაქე და არც ერთი მათგანი, ვინც დღეს ჩვენი ქალაქის მერობას ცდილობს.

მერობის კანდიდატად ყველა პარტიიდან საშინლად ოლიგოპოლი პიროვნებები არიან დასახლებული. ისეთი ცუდი ფონია, რომ, ვფიქრობ, ამ არჩევნებზე ხალხი, საერთოდ, არ მივა, მაგრამ ამ ქვეყანაში ხომ არც ამას აქვს მნიშვნელობა: ორ კაცს მაინც მიიყვანენ და არჩევნებზე ჩატარებული ჩათვლები.

«ვიჩიკო, ელისაშვილი ბიძინა დიანაშვილის მორიგი შეცდომაა. ასეთი ოლიგოპოლი უიგუკის შეშვება საკრებულოში მხოლოდ ბიძინას შეეძლო. ზოგადოდ, ივანიშვილს დემოკრატიონას თამაში უყვარს და ჯერ სასახლეში სვამს ფიგურებს ჭადრაკის დაფაზე, შემდეგ — რეალობაში. ხან ჰგონია, რომ „პატრიოტები“ უნდა შევიდნენ საკანონმდებლო ორგანოში 5%-ით, ხან ელისაშვილისნაირზე დებს ფსონს, ამით, მგონი, მსოფლიოს „გაოცებას“ ცდილობს. რას გაუგებ?! რასაც მოისურვებს, იმას აკეთებს.»

ესაუბრა კვა ნასყიდვარად

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კაცი, რომელიც ძველსავე სამხრეთში იმითი გაგზავნის, რომ იმიდან თუთიის კუბოთი ჩამოყვანათ, წითელი ვარსკვლავის მრგვალით მკარდდამხვინებული დაბრუნდა და ამერიკის მიერ რუსეთის ხელისუფლებაზე ხელდასხმულ რუსი ხალხის მოქალაქე ლიბერალებს, კერძოდ, ტროცკისა და მის მომხრეებს, მისი გამოცხადება. არამხოლოდ ლენინი და ტროცკი, მათი პატრონებიც სვდამოდნენ, რომ „ველური კავკასიელი“ ხელში რუსი ხალხი განვითარების სხვა გზას დააბრუნებდა. მათი (იხარისხების) სურვილის საწინააღმდეგოდ, რუსეთი რუსეთის იმედიდან და დასავლეთი ვერ მიიღებდა ნიადაგისუფრო ბაქაძე ტარიტორიებს.

გაგრძელება. დასაწყისი №32-33 (408-409) ლენინი და კალიუვის სიანილი

1918 წელს სტალინი პეტროგრადისა და მოსკოვის პურით მოსამარაგებლად სამხრეთ კავკასიაში გაუშვეს. მან კი პურთან ერთად სამხრეთიდან უამრავი ოკუპანტის, გარე თუ შინაური მტრის თავის ქალების ასხმა ჩამოიტანა და ფეხქვეშ დაუყარა ლენინსა და ტროცკის.

ტური პარტია მოკრივის ხელთათმანით მოიგო ხელზე და რინგზე საბრძოლველად ტროცკი გამოიწვია, ტროცკი, რომელსაც ამერიკელი მსხვილი ბანკირები წვრთნიდნენ მის ქმასთან ერთად, მეორე მხრეზე წვდებდა კი ლენინი ჰყავდა მიჩენილი.

ბეჭდადებული გოლიათი სტალინი სმოლნის ბატონ-პატრონი შეიქნა. მცირე ხნით შევებულაში წასულმა ლენინმა რანგით მეორე და მესამე პარტიულ ბოსებს — სვერდლოვსა და ტროცკის — კი არ ანდო ქვეყნის მართვა, არამედ კომუნისტთა უმრავლესობის ნებას დაემორჩილა და ქვეყნის პირველ კაცად სტალინი დატოვა.

ამერიკის იმპერიალიზმსა და რუსულ სოციალიზმს ერთდროულად დატაკებული „კავკასიელი ტყის კაცი“ მტრისთვის ყველა წვრილმანიდან ქმინდა წინააღმდეგობას და ფანტასტიკურ შედეგს აღწევდა. სტალინი იქცა პოლიტიკურ ზევაად, რომელსაც უფსკრულში უნდა ჩაეტანა რუსეთში უფრო მეტი.

კაცი, რომელიც ძველსავე სამხრეთში იმითი გაგზავნის, რომ იმიდან თუთიის კუბოთი ჩამოყვანათ, წითელი ვარსკვლავის მრგვალით მკარდდამხვინებული დაბრუნდა და ამერიკის მიერ რუსეთის ხელისუფლებაზე ხელდასხმულ რუსი ხალხის მოქალაქე ლიბერალებს, კერძოდ, ტროცკისა და მის მომხრეებს, მისი გამოცხადება. არამხოლოდ ლენინი და ტროცკი, მათი პატრონებიც სვდამოდნენ, რომ „ველური კავკასიელი“ ხელში რუსი ხალხი განვითარების სხვა გზას დააბრუნებდა. მათი (იხარისხების) სურვილის საწინააღმდეგოდ, რუსეთი რუსეთის იმედიდან და დასავლეთი ვერ მიიღებდა ნიადაგისუფრო ბაქაძე ტარიტორიებს.

ლენინი ბრძოლას გამოეთიშა და აგარაკზე გამოწყვედებული, მამალივით მომყვანი, შორიდან ადევნებდა თვალს პოლიტიკურ ბრძოლის ველზე ვეფხვივით მებრძოლ სტალინს. ოპოზიცია ათვითცნობიერებდა, რომ სტალინის პოლიტიკური ცელი, რომელიც ნარ-ეკლისგან ასუფთავებდა სამოქალაქო ომგადატანულ ველ-მინდვრებსა და სოფელ-ქალაქებს, მათაც მოცელავდა. დედამინის 1/6-ზე ყველა და ყველაფერი სტალინის რკინის ხელსა და ლოგიკას ემორჩილებოდა. 1922 წლის 6 მაისს სტალინმა დეპეშა გაუგზავნა ლენინსა და საგარეო ვაჭრობის მინისტრის მოადგილე მ. კრიუჩინს:

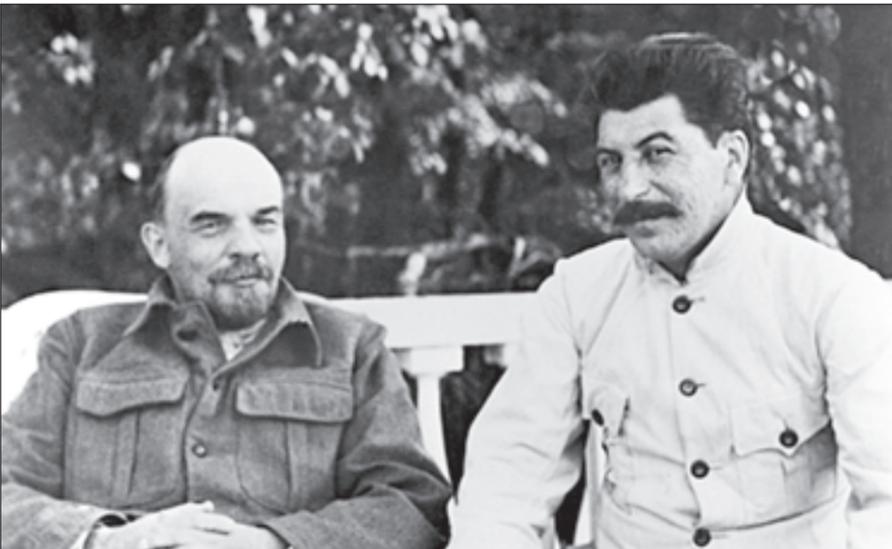
„გთხოვთ, მაცნობოთ სამი დღის განმავლობაში, არა უგვიანეს მესამე დღის 12 საათისა, თქვენი თვალსაზრისის საგარეო ვაჭრობაში შექმნილი მდგომარეობის შესახებ. საკითხი იხილება ცენტრალური კომიტეტის პოლიტიბიუროზე“.

ც.კ. მდივანი სტალინი“ (სტალინის პირადი არქივი. ფონდი 558. აღნ. 11. საქმე 155. ფურცელი 7).

ლენინი განრისხდა ამ დეპეშის გამო, მაგრამ სტალინიმ ეს პარტიის წესდების მიხედვით გააკეთა.

მიუხედავად იმისა, რომ შექმნა სახელმწიფო სტრუქტურები, რომლებიც მართავდა უზარმაზარ ოლქებსა და მხარეებს, სტალინიმ კარგად იცოდა, რა ცოდნისა და განათლების ადამიანები მუშაობდნენ ამ სტრუქტურებში და რომ მათთვის ერთპიროვნულად ქვეყნის მართვის მინდობა კატასტროფული შედეგით დასრულდებოდა, ამიტომ თავისი ჩანაფიქრის განასახორციელებლად ქვეყანაში შექმნა საინიციატივო საქმიანობის ორგანოები, რომლებსაც პარტიული კონტროლის ორგანიზაციები დაარქვა. სწორედ ამ ორგანიზაციებს უნდა დაენუსებინათ კონტროლი ქვეყნის მართვაზე. შეიქმნა კარგად ქვეყნის სამართავი ყველა მექანიზმის ხელში ჩაგდება. ლენინი ხვდებოდა, საით მიჰყავდა სტალინს ქვეყანა, ამიტომ, თავისი ავადმყოფობიდან და

სტალინი — ლენინის მოსწავლე?

ლენინისთვის წაიკის მიწიდან 10 დღის უფლებ, 17 მარტს, კრუსსკაია სტალინს ზეასიღუმლო პირობებში შეატყობინა «ლენინის თხოვნა» — უკიდურესი აუსილბლოგიდან გაემოქმინა, მიუტანოს ილიის ერთი «ულუზა» კალიუვის სიანილი. კრუსსკაია ილიის ბანდო სტალინს, რომ ლენინი სუინლად იტანჯება და ამ თხოვნის შესრულება მისი «ხსნა» იქნება

ვლისას სტალინი თავდაჭერილად და კრიტიკულად კი წარმოადგენდა ლენინის დამსახურებას. ქვეყნის მართვის სტილსა და მეთოდებზე სტალინი საერთოდ ვერ თანხმდებოდა ლენინთან და ამ საკითხზე რადიკალური მოსაზრებები ჰქონდა. ლენინი ფანტასტიკური იყო, სტალინი — პრაგმატიკოსი. მან კარგად იცოდა, რომ „ძირს“ და „ვაშას“ ყვირილის დრო წავიდა და ახლა, ნგრევის ნაცვლად, საჭირო იყო შენების დანყება. სტალინმა შენებისკენ მოუწოდა, როგორც ხალხს, ასევე კომუნისტურ პარტიას, მაგრამ მან ისიც კარგად იცოდა, რომ ქვეყანაში ძალიან მცირე იყო საზოგადოების ნაწილი, რომელსაც შენება შეეძლო, ამიტომაც წამოაყენა ლოზუნგი:

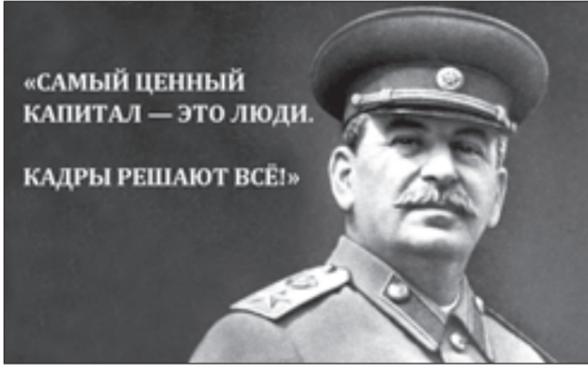
„რომ ვაშანოთ, უნდა ვიცოდეთ; რომ ვიცოდეთ, უნდა ვისწავლოთ!“ სტალინიმ მთელი ყურადღება კადრების მომზადებასა და მათთან მუშაობის კონტროლზე გადაიტანა. წარსულს ჩაბარდა ლენინის იცნება და ლოზუნგი: „თუ ჩვენ გვეყოლება 1000 ტრაქტორი, გლეხობას ჩვენ მხარე მოვიმხრობთ და ქვეყნის აღმშენებლობასაც დავინყებთ!“ ქვეყანაში შემოიყვანეს ტრაქტორებიცა და სხვა ტექნიკაც, მაგრამ, მართვის უცოდინარობის გამო, ისინი მალე გამოვიდა მწყობრიდან და გამოუყენებელი დარჩა. სწორედ სტალინის თეორიული და პრაქტიკული აზროვნების სინთეზით ჩამოყალიბდა მიდგომა, რომელიც შემდგომ და ახლაც სტალინის ლოზუნგად არის ცნობილი: „კადრები წყვეტენ ყველაფერს!“

სტალინიმ ადგილიდან მოსული ცნობების საფუძველზე შეაჯამა ძველსავე მართვითი უფლების განათლების დონე და შოკისმომგვრელ დასკვნამდე მივიდა. ძველსავე ნაწილი უზარმაზარი მხარეებისა და ოლქების ხელმძღვანელ რგოლებში მხოლოდ 5% იყო უმაღლესი განათლების მქონე ადამიანები, სტალინი 8% — საშუალო განათლების. სმოლნის დარეზონები ირამონენ რეკონსტრუქციულ ტალღაზე მოსული სხვადასხვა ჯურისა და ორიენტაციის ადამიანები: ზომი სრულიად უცოდინარი, ზომი კი სისხლის სამართლის დასწავლავი.

სტალინიმ პირადი ინიციატივით პოლიტიბიუროზე გაიტანა და დაამტკიცა პარტიული სწავლების კურსები და დაიწყო პარტიის წევრთა კრიმინალური ბოიკის შექმნისა და მისი გამოცდის შესახებ აცნობა, ბომბის ძალის შესაფასებლად გამოიყენა სიტყვები „დაუფერებელი ძალა“. ლენინმა 1923 წელს, როდესაც მეთქმულთა რჩევით ყრილობას წერილი გაუგზავნა, იქაც ნახსენები იყო „დაუფერებელი ძალა“.

სტალინის აღზევებიდან გამომდინარე, გუნდრივად მივიდა კალიუვის სიანილის მოთხოვნამდე.

პოლიტიბიურომ სტალინს დადგინებული დაავალა ლენინის იზოლაცია და მის ჯანმრთელობაზე ზრუნვა. სტალინიმაც ის გალია ჩაიბარა, რომელიც დამწყვედული ჩიტი ხშირად ჭინჭყლობდა. ამას ვერ დაარქმევ მოწაფე-მასწავლებლის ურთიერთობას, ამას სხვა რამ ჰქვია, თუმცა აქ ჩანს მასწავლებელ-მონაწიის კვალი: ერთხელ ლენინს ინსულტი გაუტყორდა, წაერთვა მოძრაობის უნარი, წაეშალა გონებიდან ყველაფერი, რაც მის ტვინს ჰქონდა დამახსოვრებული. ლენინის ნაწილობრივ გამოკეთების შემდეგ, სტალინიმ ნება დართო მომეღელ პერსონალსა და მუუღელ ნადამა კრუსსკაიას, ხელახლა ესწავლებინათ ლენინისთვის კალმისტრის ხელში დაჭერა და ანბანი. ზოგჯერ ამ მოვალეობას სტალინიც ასრულებდა, როდესაც დრო ჰქონდა. ეს სხვა ამბავია, აქ არის მოსწავლისა და მასწავლებლის კადრების არც დაინიშნა და არც მოხსნა, ასე შეძლო სტალინიმ არა მხოლოდ ძალაუფლების, არამედ ქვეყნის სამართავი ყველა მექანიზმის ხელში ჩაგდება. ლენინი ხვდებოდა, საით მიჰყავდა სტალინს ქვეყანა, ამიტომ, თავისი ავადმყოფობიდან და

«САМЫЙ ЦЕННЫЙ КАПИТАЛ — ЭТО ЛЮДИ. КАДРЫ РЕШАЮТ ВСЁ!»

ტროცკისთან, ზინოვიევა და თავის საყვარელ „ბუზარნიკთან“. შეთქმულთა წრეში შეყვავთ ნადეჟდა კრუსსკაია. სრულყოფილად მოგონილი საბაბით ავადმყოფ ლენინს უპირისპირებენ სტალინს, რომელსაც, ლენინის მოთხოვნით, „ჯიბით დააქვს ციანიდი“. სტალინი მხოლოდ ირონიით გამოხატავს დამოკიდებულებას ოპოზიციის მიმართ.

მცირე გადახვევა: 1945 წელს, პოტსდამის კონფერენციის მიმდინარეობისას, როდესაც ტრუმენმა სტალინს ატომური ბომბის შექმნისა და მისი გამოცდის შესახებ აცნობა, ბომბის ძალის შესაფასებლად გამოიყენა სიტყვები „დაუფერებელი ძალა“. ლენინმა 1923 წელს, როდესაც მეთქმულთა რჩევით ყრილობას წერილი გაუგზავნა, იქაც ნახსენები იყო „დაუფერებელი ძალა“.

ამერიკის იმპერიალიზმსა და რუსულ შოვინიზმს ერთდროულად დატაკებული „კავკასიელი ტყის კაცი“ მტრისთვის ყველა წვრილმანიდან ქმნიდა წინააღმდეგობას და ფანტასტიკურ შედეგს აღწევდა. სტალინი იქცა პოლიტიკურ ზვავად, რომელსაც უფსკრულში უნდა ჩაეთანა რუსთომოქულე ოპოზიცია.

გეოგრაფიული მონივნის სააგროკომპლექსი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დეგ, ხელში ჩაიგდო და-
უფერებელი ძალა“.

ლენინი უკვე 20 წელი იც-
ნობდა სტალინს და იცოდა მი-
სი პიროვნებისა და მუშაობის
სტილის ავი და კარგი, მაგრამ
ვერ გათვალა, რომ სტალინის
სხვაგვარი მუშაობა არ შეეძ-
ლო და რომ ამის გამო პრობ-
ლემები შეექმნებოდა.

ლენინის გაღმერთებისა და
სტალინის ჩრდილში გადაწე-
ვის მიზნით, როგორც იმხანა-
ნად, შემდგომშიც, ისტორიის
სწავლეებისას, ხშირად აყალ-
ბებდნენ ფაქტებს. ამაში წელ-
ილი სტალინმაც შეიტანა, ყვე-
ლაფერი კი 1924 წელს, ლენინ-
ის გარდაცვალების დღიდან,
დაიწყო.

1921 წლიდან, როდესაც
პირველად გახდა ცუდად, ხო-
ლო გამოჯობინებისთანავე,
1922 წლის დასაწყისში, კვლავ
დაემართა ინსულტი, ლენინი
სერიოზულად ვეღარ ერეოდა
ვერც ქვეყნის მართვის და
ვერც პოლიტიკურს საქმიან-
ობაში. უზარმაზარი ქვეყნის
გაღარბებული ხალხის დაც-
ვა და გაძლიერება სტალინმა და-
იკისრა. ლენინის პირველი გა-
საიდუმლოებული საუბარი
სტალინთან 1922 წელს გაი-
მართა. ლენინმა ადამიანური
სისუსტეები დაძლია და სტა-
ლინს განუცხადა:

— აი ახლა დგება მომენტი,
როდესაც საიდუმლოდ უნდა
გესაუბრო. მივიღე დამბლა.
შენ პარტიში ყველაზე მკაც-
რი და გამბედავი ხარ, სწორედ
შენი დახმარება მჭირდება.

**ლენინმა სტალინს უთხ-
რა, რომ სურს, ფრანგი იმ-
პონოისტისა და მარქსი-
ზმის ცნობილი თეორეტი-
კოსივით — პოლ ლაფარ-
გივით (კარლ მარქსის ქა-
ლიზვილის, ლაურას ქმა-
რი, რომელმაც გეუღლეს-
თან ერთად სიცოცხლე
ქალიზმის ტიანდით მო-
ისწრაფა) მოკვდეს და
ამისთვის სჭირდება ქალ-
შობის ტიანდი. სტალინი
შეატყდა, დაარწმუნებ-
ნა თავისი „მასწავლებ-
ლი“, რომ ეს გადაწყვეტი-
ლება მცდარი იყო, მაგრ-
ამ ლენინი გაუხარდა და
პრინციპული გახლდათ,
მან არაერთგვაროვნა
შეუთხრა თავის „მოს-
წავლეს“. სტალინი კი მო-
ხარებულად უწვლიდა
გვერდს ბელადის თხოვნ-
ის შესრულებას.**

სტალინი მკაცრად იცავდა
და ასრულებდა პოლიტიკურ-
როს დადგენილებას საქმეში-
დან ლენინის ჩამოშორების
შესახებ, რადგან ექიმები პრი-
ციპულად მოითხოვდნენ:
„თუ ლენინის სიცოცხლე გინ-
დათ, დაიცავთ მისი სიმძვინ-
დე და მისი ტვინი ჩამოაშორეთ
ფიქრსა და ემოციებს“.

მიუხედავად სტალინის სიმ-

**ლენინმა სტალინს უთხრა, რომ სურს, ფრანგი იმპონი-
სტისა და მარქსიზმის ცნობილი თეორეტიკოსივით — პოლ ლაფარ-
გივით (კარლ მარქსის ქალიზვილის, ლაურას ქმარი, რომელმაც გეუღლეს-
თან ერთად სიცოცხლე ქალიზმის ტიანდით მოისწრაფა) მოკვდეს
და ამისთვის სჭირდება ქალიზმის ტიანდი. სტალინი შეატყდა,
დაარწმუნებნა თავისი «მასწავლებელი», რომ ეს გადაწყვეტილება
მცდარი იყო, მაგრამ ლენინი გაუხარდა და პრინციპული გახლდათ —
მან არაერთგვაროვნა შეუთხრა თავის «მოსწავლეს», სტალინი კი
მოხარებულად უწვლიდა გვერდს ბელადის თხოვნის შესრულებას**

ავადმყოფი ლენინი და მისი
გეუღლე ნადეჟდა კრუსკაია

კაცრისა, ოპოზიციის ლიდერ-
თა ჯგუფი (ტროცკი, ზინოვი-
ევი, ბუხარინი და რიკოვი) ლე-
ნინის მეუღლე ნადეჟდა კრუს-
კაიას ხელშეწყობით მაინც
ახერხებდა ლენინთან ურთი-
ერთობას და სიცრუის ბადის
ქსოვას.

ყველაფერში ჩახედულმა
სტალინმა სატელეფონო სა-
უბრისას ნადეჟდა კრუსკაია
კატეგორიულად გააფრთხი-
ლა, არ მიეწოდებინა ავადმყო-
ფისთვის პრესა და პოლიტი-
კური ლიტერატურა, რადგან
მისთვის ეს დამლუპველი იქ-
ნებოდა. როდესაც კრუსკაია
ამ ხმა აღიმალა მეუღლის ინ-
ტერესების დასაცავად, სტა-
ლინმა მკაცრად მიუთითა მას.
ეს უთანხმოება სტალინსა და
კრუსკაიას შორის მალე მოგ-
ვარდა და არ ქცეულა განხეთ-
ქილების ვაშლად, მაგრამ სა-
ჭირო დროს და საჭირო მო-
მენტში სტალინის მტრებმა
მოხერხებულად გამოიყენეს.

ავადმყოფობით დასუსტებუ-
ლი ლენინი ვეღარ ძლევდა
ემოციებს — ყველა ამჩნევდა
მის ცაცხარებას, ალევლებას,
ღვარძლიანობასა და სიფიც-
ხეს.

სწორედ ამ მდგომარეობაში
მყოფმა ლენინმა მისწერა სტა-
ლინს წერილი, რომელიც ინ-
ყებოდა დამცინავი სიტყვე-
ებით: „ღრმად პატივცემული“.

**„ღრმად პატივცემული ამ-
ხანავო სტალინი თქვენ გამო-
იჩინეთ უხეშობა ჩემი მეუღ-
ლის მიმართ, როდესაც მას
ტელეფონით ესაუბრებო-
დით, მიუხედავად იმისა, რომ
თქვენ შეთანხმდით, არ გახ-
მაურებულყოფი, ეს ფაქტი მე
შევიტყვე ზინოვიევისა და კა-
რაც თქვენ ჩემი მეუღლის მი-
მართ მიხედნით, ეს არის ჩემ
მიმართ ჩადენილი დანაშაუ-
ლი, ამიტომ გთხოვთ, მიპასუ-**

ხოთ: ხართ თუ არა მზად,
უკან წაიღოთ ჩემი მეუღლის
მიმართ თქვენ მიერ წარმო-
ქმული სიტყვები და ბოდი-
შიმძიობინადო? თუ გსურთ,
დავამთავროთ ჩვენ ურთიერ-
ობა?“

ეს წერილი სტალინს ლენინის
პირადმა მდივანმა ვოლო-
დიჩევამ გადასცა.

სტალინი იქვე გადაიკითხა
წერილი... „ცოტა ხანი დუმდა,
— იგონებს ვოლოდიჩევა, —
შემდეგ ერთი-ორი ნაბიჯი
ჩემსკენ გადმოდგა, თვალებში
ჩამხედდა და აუღელვებლად,
სიტყვების დამარცვლით მი-
თხრა: „ამას ამბობს არა ლენინი,
არამედ მისი ავადმყოფობა“.

მცირე ხნით ისევ გაჩერდა,
შემდეგ კვლავ შემომხედდა
და განაგრძო: „მე ექიმი არ
ვარ, მე პოლიტიკოსი ვარ. მე
სტალინი ვარ. თუ ჩემი მეუღ-
ლე, პარტიის წევრი, ჩაიდენდა
არასწორ ქმედებას და მას
დასჯიდნენ, მე მის საქმიანო-
ბაში არ ჩავერეოდ...“

7 მარტს სტალინიმა ლენინს
მისწერა:

**„აბე. ლენინს! ხუთი კვი-
რის წინათ სატელეფონო
საუბარი მომდებარდა ნადეჟ-
და კრუსკაიასთან, რომ-
ელმაც მე ვთქვი არა
მხოლოდ თქვენს გეუღ-
ლედ, არამედ ჩემს ძველ
პარტიულ ამხანაგად, რომ-
ელმაც ვუთხარი შემდეგ-
ში: ეთიკაშია აბვიკაძე-
ლეს მივცეთ ვლადიმერ
ილიჩს პოლიტიკური ინფ-
ორმაცია და ეს კირითად
მოსთონება მის განმოსა-
ჯანმრთლებლად-თქო.
სხვათა შორის, უნდა იცო-
დათ, რომ ნადეჟდა კონს-
ტანტინოვნა, რომორც
ჩანს, ხშირად არღვევს ამ
მოთხოვნას. არ შეიძლება
ილიჩის სიცოცხლესთან
სუამრობა. მე ვთქვი, რომ
ამ სიტყვაში არაფერია,
როგორც მისი, ისე თქვე-
ნი შეურაცხველობა და
უხეშობის შემცველი. არ-
ავითარი სხვა მიზანი,
თქვენი სწრაფი გამოჯა-**

მმრთილების გარდა, არ
მომდებ ამ საუბრისას.
უფრო მითხრე, მე ჩემს მო-
ვალეობად მიმაჩნია, და-
ვიცხვებ ეთიკის მიერ და-
ნებადებული „რეჟიმი“.

**თუ ფიქრობთ, რომ ჩვე-
ნი „ურთიერთობის“ შესა-
ნარჩუნებლად საჭიროა,
უკან ნაბიჯი ჩამი სიტყ-
ვაში, მე შემიძლია ისინი
უკან ნაბიჯი, მაგრამ ერთ
რამ მაინტერესებს და
უნდა გავითხროთ: ჩემს სი-
ტყვეობაში სად არის ჩემი
„ბრალი“ ან, პირადად, რა
გეგმავთ ჩემგან?“**

ცოტა ხნის შემდეგ სტალინი-
მა შესწავლა კაბანოვიჩის:

„რა შემიძლია გავაკეთო?
პოლიტიკურად დამავალა, მე-
კონტროლებინა, არ მიეცათ
ლენინისათვის საქმიანი ქა-
ლადები და გაზეთები, ავად-
მყოფი რომ არ გადალილიყო
და არ ენერვიულა. მე რა შემი-
ძლია? დამერღვია პოლიტიკურ-
როს დადგენილება? მე ამას
ვერ გავაკეთებ. ამისთვის მე-
სხიან თავს.“

ლენინისთვის წერილის მი-
წერიდან 10 დღის შემდეგ, 17
მარტს, კრუსკაიამ სტალინს
ზესაიდუმლო პირობებში შე-
ატყობინა „ლენინის თხოვნა“ —
„უიღებოდა აუცილებლო-
ბიდან გამომდინარე, მიუტან-
ლო ილიჩს ერთი „ულუფა“ კა-
ლიუმის ციანიდო. კრუსკაიამ
ისიც გაანდო სტალინს, რომ
ლენინი საშინლად იტანჯება
და ამ თხოვნის შესრულება მი-
სი „ხსნა“ იქნებოდა, ნადეჟდა
კრუსკაია, თავის მხრივ, დას-
ძენდა:

„უმორჩილესად გთხოვთ,
უარს ნუ ეტყვით ილიჩს ამ
თხოვნაზე“.

სტალინიმა მოკლე წერილით
უპასუხა კრუსკაიას:

**„გთხოვთ, დააფიქროთ
ილიჩი და დაარწმუნეთ,
რომ, როდესაც ამის აუცი-
ლებლობა დადგება, მე
ყოველგვარი წინააღმდეგობის
გარეშე შევასრულებ მის
თხოვნას, მაგრამ ჯერ ამ-
ის, ილიჩი გამოჯანმრთ-
ელდება“.**

„სტალინის ამ წერილმა ილი-
ჩი მართლაც დაამშვიდა“, —
დანერს მოგვიანებით ბელა-
დის მეუღლე. — სტალინიმა
ლენინისთვის კალიუმის ციან-
იდის გადაცემის საკითხი პარ-
ტიის დახურულ პლენუმზე
დააყენა. პლენუმში შეეცადა, ეს
სტალინისთვის დაევალებინა,
მაგრამ მან კატეგორიულად
განაცხადა:

— არა და არა, ამას მე ვერ
გავაკეთებ. გავაკეთოს ვისაც
უნდა, მაგრამ მე, სტალინი,
ამას არ გავაკეთებ!“

(გაგრძელება იქნება)

**აშშ-ის
სახელმწიფო
ვალუა
20 ტრილიონს
გადააჭარბა**

სააგენტო Bloomberg-
ი უწყება, რომ აშშ-ის სახელ-
მწიფო ვალუა ისტორიაში პი-
რველად გადააჭარბა 20-ტრი-
ლიონს. მარტის შუა რიცხვებ-
ში ქვეყნის სახელმწიფო ვალი
19,84 ტრილიონი იყო, მაგრამ
მას შემდეგ, რაც ტენასსა და
ფლორიდას ორი საშინელი ქა-
რიშხალი — „ჰარვი“ და „ირმა“
— დაატყდა თავს, კონგრესი
იძულებული შეიქნა, სახელმ-
წიფო ვალის ზედა ზღვარი გა-
ეზარდა.

ქარიშხალმა „ჰარვი“ ამერ-
იკა 190 მილიარდი დოლარით
დააზარალა, ხოლო „ირმას“
მიერ გამოწვეული ზარალი
ჯერ არ დაუთვლიათ. აშშ-ის
პრეზიდენტმა დონალდ ტრამ-
პმა ამ კანონს რამდენიმე
დღის წინათ მოაწერა ხელი.
ამჟამად აშშ-ის საგარეო ვალი
20,16 ტრილიონ დოლარს შე-
ადგენს, რაც ქვეყნის მშპ-ზე
(19,3 ტრილიონი) მეტია.

**იტალიაში
გაუპატიუკობის
შეშინებით
40% უხსოვლების
ჩადენილია**

ოფიციალური მონაცემე-
ბით, იტალიაში 2017 წლის
პირველ შვიდ თვეში გაუპა-
ტიურებისთვის დაპატიმრე-
ბული ან ბრალდებულია 1534
იტალიელი და 904 უცხოელი.
ეს ნიშნავს, რომ ნაუს იტა-
ლიაში მომხდარი გაუპატიუ-
რებების 40% უცხოელების
ჩადენილია.

„იტალიაში გაუპატიურების
დაახლოებით 40% უცხოელე-
ბის ჩადენილია, მაშინ, როცა
ისინი მოსახლეობის 8%-ს შე-
ადგენენ. ამას ხალხის ქვე-
ვერ დამალავთ. მიგრანტების
მოზღვავებას სერიოზული შე-
დეგები აქვს“, — განაცხადა
იტალიელმა პოლიტიკოსმა
დებორა ბერგამინი.

მიგრაციის მონივალმდე-
გე პოლიტიკოსების განცხა-
ვებით, ბოლო 4 წლის განმავ-
ლობაში იტალიაში 600 000-ზე
მეტი მიგრანტი ჩავიდა, რო-
მელთა უმრავლესობაც აფრი-
კელია, და სწორედ ამ უზარმა-
ზარი საიმგრაციო ტალღის
შედეგია ქვეყანაში გაუარესე-
ბული კრიმინოგენული ვითა-
რება და გაუპატიურებები.

**სტალინიმ ადგილიდან მოსული ხსოვების საფუძველზე
შეაჯამა ქვეყნის მმართველი ელიტის განათლების დონე და
შოკისმომგვრკელ დასკვნაზე მივიდა. ქვეყანაში უზარმაზარი
მხარეებისა და ოლქების ხელმძღვანელ რგოლებში მხოლოდ
5% იყო უმაღლესი განათლების მქონე ადამიანი, ხოლო 8% —
საშუალო განათლების. სკოლის დაკარგვები იკავებდნენ ჩვეულებრივ
ტალღაზე მოსული სხვადასხვა ჯურისა და ორიენტაციის ადამიანები:
ზოგი სკოლიად უმოდინარი, ზოგი კი სისხლის საგარტლის დაგნაგნა**

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სოფლიო

მომავალი არჩევნები ძალიან ცოტას შეცვლის გერმანიის საპარლამენტო პოლიტიკაში და თითქმის არაფერს — საბარაქოში, მაგრამ გადალდა „ქველი სახეობისგან“ და ახალი პოლიტიკის ძიება არსად გაძარდა. გასული საუკუნის 20-30-იან წლებში სწორედ ამ ფაქტორმა შეუწყო ხელი ნაციონალურ ალბანებს. მიუხედავად იმისა, რომ ამ შემთხვევაში პარალელური გამოვლენა არ შეიძლება, თანამედროვე გერმანულ ლიდერებს სერიოზული დაფიქრება მოუწევთ იმაზე, რომ გერმანიის საპარლამენტო პოლიტიკა, წინააღმდეგ შემთხვევაში „ალტერნატივა გერმანიისთვის“ ან სხვა, უფრო ილზიანი პოპულისტური პარტია მოულოდნელი წარმატებით შეახსენებს მათ, რომ წარსულის გაკვეთილები მუდამ აქტუალურია.

24 სექტემბერს გერმანიაში ბუნდესტაგის არჩევნები გაიმართება. მხოლოდ სასწრაფო თუ შეუძლების ხელს ანგელო მერკელს, კანცლერის პოსტი ზედიზედ მეოთხედ დაიკავოს, თუმცა მნიშვნელოვანი ცვლილებები გერმანულ პოლიტიკაში, სავარაუდოდ, მაინც მოხდება.

ბოლო გამოკითხვების თანახმად, „ქრისტიან-დემოკრატებს“ (და მათ ტრადიციულ პარტნიორებს ბავარიის „ქრისტიანულ-სოციალური კავშირიდან“) ხმის გამოკითხვითა 35% აძლევს, ხოლო მათ მთავარ კონკურენტ სოციალ-დემოკრატიულ პარტიას — მხოლოდ 22%. ამ ორ ლიდერ პოლიტიკურ გაერთიანებას მნიშვნელოვნად ჩამორჩებიან ევროსკეპტიკური „ალტერნატივა გერმანიისთვის“ — 10%, „მემარცხენეები“ — 9%, „თავისუფალი დემოკრატები“ — 9% და „მწვანეები“ — 8%. დანარჩენ 36 რეგისტრირებულ პარტიას ხუთპროცენტის ბარიერის გადალახვის რეალური შანსი არ აქვს.

წლის დასაწყისში ვითარება განსხვავებული იყო. მას შემდეგ, რაც „სოციალ-დემოკრატების“ ლიდერი მარტინ შულცი გახდა, პარტიის რეიტინგმა სწრაფი ზრდა დაიწყო, გაზაფხულზე „ქრისტიან-დემოკრატების“ რეიტინგს გაუთანაბრდა და ოდნავ გადააჭარბა კიდევ, თუმცა შემდეგ სწრაფად დაეცა და ეს რამდენიმე მიზეზმა განაპირობა.

ევროპისა და მთელი მსოფლიოს ამომრჩევლების გადაღლა „ძველი სახეობისგან“, რამაც საფრანგეთის არჩევნების ბედზე მნიშვნელოვანი გავლენა მოახდინა, გერმანიაშიც შეიმჩნეოდა. თუ 15 წლის წინათ „ქრისტიან-დემოკრატების“ და „სოციალ-დემოკრატების“ მხარდამჭერად გამოკითხულთა 35-40% აცხადებდა თავს, დღეს ეს მაჩვენებელი 15-20%-მდე შემცირდა. ეს გარემოებები თითქმის შულცის სასარგებლოდ მუშაობდა, ის წლების განმავლობაში ევროსკეპტიკურებში მოღვაწეობდა და ძველი ისტაბლიშმენტის ნაწილად არ აღიქმებოდა, მაშინ, როდესაც ანგელა მერკელი, ერთი შეხედვით, მოძველებული პოლიტიკის განსახიერებას წარმოადგენდა, მაგრამ, მაკროეკონომიკის განხილვისას, მკაცრად განსხვავებით, შულცს ზურგს არ უმაგრებს მსოფლიო მშობლიური კამპანიით, ხოლო მისი პარტია, ისევე, როგორც სოციალისტური პარტია საფრანგეთში, სისტემურ კრიზისს განიცდის.

იმედგაცრუებამ ოპოზიციურ ელექტორატში მას შემდეგ იმძლავრა, რაც მარტის ბოლოს, გადაჭარბებული მოლოდინის მიუხედავად, „სოციალ-დემოკრატებმა“ რეგიონულ არჩევნებში საკმაოდ მძიმე მარცხი იწვინეს. ამასთანავე, შულცის ლოზუნგები არ იყო იმდენად მკაფიო, რამდენადაც სიტუაცია მოითხოვდა.

განვიხილოთ კონკრეტული მაგალითი — მიგრანტების პრობლემა, რომელზეც მერკელისა და მისი პარტიის ავტორიტეტი სერიოზულად დაზარალდა მას შემდეგ, რაც ქვეყანაში, ნავარაუდევო ნახევარი მილიონის ნაცვლად, მილიონ-ნახევარი აღმოსავლელი ლტოლვილი აღმოჩნდა. მაგრამ მარტის შულცმა ამომრჩევლებს მიგრანტებთან დაკავშირებით უფრო ლიბერალური პროგრამა შესთავაზა. ზუსტად ასეთ სიტუა-

ციაში იმყოფებოდა მაკრონი საფრანგეთში — მას მოქმედ პრეზიდენტზე უფრო ლიბერალური პროგრამა ჰქონდა, მაგრამ ის ძალიან კარგად შეფუთა: კანდიდატი მოითხოვდა პრინციპულობას, სამართლიანობას და ა.შ., მაშინ, როდესაც მარტინ შულცი თითქმის გაურბოდა მკაფიო ფორმულირებებს. ამასობაში, მერკელმა და მისმა შტაბმა გამოიყენეს თავისი მთავარი კოზირი — გამოცდილება და ნელ-ნელა მოახდინეს იმ ზიანის კომპენსირება, რომელიც მათ იმიჯს ამ პრობლემამ მიაყენა. ამას ხელი შეუწყო მიგრანტების ნაკადის შემცირებამ — 2017-ის პირველ ექვს თვეში, წინა წლის ანალოგიურ პერიოდთან შედარებით, ის 72%-ით შემცირდა. პარადოქსულია, მაგრამ ანგელა მერკელი, მისი მთავარი კონკურენტის ფონზე, გერმანიის ინტერესების მტკიცე დამცველად წარმოჩინდა, მაშინ, როდესაც სულ ცოტა ხნის წინათ ბევრს ეგონა, რომ მიგრანტებთან დაკავშირებული კრიზისი მერკელსა და მის პარტიას გადაიყოლებდა.

შესაძლოა, შულცის მთავარი პრობლემა ისაა, რომ ვერ რისკავს და ლოზუნგების რადიკალიზაციაზე არ მიდის, რადგან სოციალ-დემოკრატების ტრადიციული, ზომიერი ელექტორატის დაკარგვის ეშინია. ამ დროს, სხვადასხვა გამოკითხვების თანახმად, ამომრჩევლების დაახლოებით მესამედი მითხოვს, მას რაღაც ახალი, ძველისგან მკაფიოდ განსხვავებული შესთავაზონ, ისე, როგორც ეს გააკეთა დონალდ ტრამპმა ამერიკაში. „სოციალ-დემოკრატებმა“ ვერ დაძლიეს ეს დილემა და ამერიკელებსა და ფრანგებზე უფრო კონსერვატიული გერმანელი ამომრჩევლები, ხანმოკლე ყოყმანის შემდეგ, ისევ „შეჩვეულ ჭირს“ მიუბრუნდნენ.

კომენტატორები აღნიშნავენ, რომ „ქრისტიან-დემოკრატების“ პროგრამა არ შეიცავს მასშტაბურ დაპირებებსა და რადიკალურ ლოზუნგებს, ხოლო თვით ანგელა მერკელი წინასწარჩვენო კამპანიის პერიოდში ძალიან მჭიდვად იქცევა, თითქმის მოუწოდებს ამომრჩევლებს, სტაბილურობა აირჩიოს.

ყველაზე საინტერესო მოვლენები ახლა „სატურნირო ცხრილის“ ქვედა ნაწილში ვითარდება, სადაც ოთხი პარტია ამომრჩეველთა ხმების დაახლოებით 35-40 პროცენტისთვის იბრძვის. „მემარცხენეები“ ეყრდნობიან, ძირითადად, ზღმოსავლეთ გერმანიის ამომრ-

არჩევნები გერმანიაში: წარსულის არჩეული

ანგელა მერკელი

მარტინ შულცი

თუ 15 წლის წინათ «ქრისტიან-დემოკრატების» და «სოციალ-დემოკრატების» მხარდამჭერად გამოკითხულთა 35-40% აცხადებდა თავს, დღეს ეს მაჩვენებელი 15-20%-მდე შემცირდა

ჩველებს. 2013 წელს მათ ხმების მკ პროცენტი მოაგროვეს და მესამე ადგილი დაიკავეს. მაღალი შედეგის მიუხედავად, კომუნისტური წარმომავლობის გამო, მათ შესაძლო კოალიციურ პარტნიორად ჯერჯერობით არავინ განიხილავდა. შეიძლება ითქვას, რომ ეს პარტია ნაწილობრივ იზოლირებულია. საგარეო პოლიტიკაში ის აშშ-ისგან დისტანცირებას და რუსეთთან კარგი ურთიერთობის დამყარებას მოითხოვს. საპირისპირო პოზიცია აქვთ „მწვანეებს“. ისინი მხარს უჭერენ აშშ-ის ანტირუსულ სანქციებს, თუმცა მთავარი ამ პარტიისთვის შიდაგერმანული პრობლემებია. ის საიმეორაციო კანონმდებლობის გამკაცრების წინააღმდეგ გამოდის, აგრეთვე, მოითხოვს თავდაცვითი ხარჯების შემცირებას, ბირთვული ენერჯეტიკის აკრძალვასა და „მწვანეთა“ ტრადიციული დღის ნესრიგით გათვალისწინებულ სხვა ცვლილებებს. გარკვეულ პირობებში ის შეიძლება გახდეს მმართველი კოალიციის წევრი „ქრისტიან-დემოკრატებთან“ და „თავისუფალ დემოკრატებთან“ ერთად.

სწორედ ამაში მდგომარეობს არჩევნების მთავარი ინტრიგა — შეიქმნება თუ არა „დიდი კოალიცია“ ორი „მთავარი“ პარტიის — ქრისტიან-დემოკრატებისა და სოციალ-დემოკრატების — მონაწილედ. „მცირე კოალიციის“ კიდევ ერთმა შესაძლო წევრმა, „თავისუფალ დემოკრატულმა პარტიამ“, ნელ-ნელა დაძლია კრიზისი, რომელშიც მას შემდეგ აღმოჩნდა, რაც 2013-ში,

პირველად ათწლეულების განმავლობაში, ხუთპროცენტის ბარიერი ვერ გადალახა. მისი, ტრადიციულად ლიბერალური პროგრამა გულისხმობს სახელმწიფოს როლის შემცირებას და უფრო მჭიდრო ინტეგრაციას ევროკავშირში, ხოლო მისი მთავარი კოზირი გადასახადების შემცირების მოთხოვნაა. საინტერესოა, რომ მსხვილი გერმანული ბიზნესი ამ არჩევნებზე ყველაზე კარგად მერკელის პარტიასა და „თავისუფალ დემოკრატებს“ აფინანსებს, თუმცა ჯერჯერობით ძნელი სათქმელია, მოხვდება თუ არა ის მთავრობაში და შეძლებს თუ არა „ქრისტიან-დემოკრატებს“ გადასახადები შეამცირებინოს. საგარეო არენაზე, მათ შორის რუსეთთან ურთიერთობაში, ეს პარტია მეტი პრავდატიზმის გამოვლენას მოითხოვს, თუმცა მკაფიო წინადადებები საგარეო პოლიტიკის შეცვლის თაობაზე არ აქვს.

რადიკალური „ალტერნატივა გერმანიისთვის“ მიჩნევენ, რომ აღმოსავლელ მიგრანტებს ლტოლვილების სტატუსი არ ეკუთვნის, ხოლო ისლამისტური პროპაგანდა გერმანიის ტერიტორიაზე დაუწყოს მართლმკვეთად სკეპტიკურია, ის მოითხოვს არა მხოლოდ უარის თქმას კავშირის სუსტი

წევრების ფინანსურ მხარდაჭერაზე, არამედ ევროზონიდან გასვლასაც. მას, აგრეთვე, სურს საგადასახადო კოდექსის რადიკალურ გამარტივება და კომუნალური გადასახადების შემცირება (უფრო სწორად, იმ დამატებითი გადასახადის გაუქმება, რომელსაც მომხმარებელი განახლებადი ენერჯეტიკის დაფინანსებისთვის იხდის). ამ პარტიას უკავშირდება არჩევნების კიდევ ერთი ინტრიგა. გამოირცხული არაა, მან მოსალოდნელზე მეტი ხმა მიიღოს, როგორც, თავის დროზე, „ევრონულმა ფრონტმა“ — საფრანგეთში. მიჩნეულია, რომ ეს შეიძლება გახდეს დამატებითი ფაქტორი „დიდი კოალიციის“ შესაქმნელად და ხელი შეუწყოს ლიბერალური ძალების მობილიზაციას რეალური თუ წარმოსახვითი ნაციონალისტური საფრთხის წინააღმდეგ.

საფრანგეთისგან განსხვავებით, მძიმე ისტორიული გამოცდილებიდან გამომდინარე, ნაციონალიზმი გერმანულ პოლიტიკაში პრაქტიკულად სრულყოფილად „გადასახადები“ შეამცირებინოს. საგარეო არენაზე, მათ შორის რუსეთთან ურთიერთობაში, ეს პარტია მეტი პრავდატიზმის გამოვლენას მოითხოვს, თუმცა მკაფიო წინადადებები საგარეო პოლიტიკის შეცვლის თაობაზე არ აქვს.

რადიკალური „ალტერნატივა გერმანიისთვის“ მიჩნევენ, რომ აღმოსავლელ მიგრანტებს ლტოლვილების სტატუსი არ ეკუთვნის, ხოლო ისლამისტური პროპაგანდა გერმანიის ტერიტორიაზე დაუწყოს მართლმკვეთად სკეპტიკურია, ის მოითხოვს არა მხოლოდ უარის თქმას კავშირის სუსტი

კომენტატორების უკმაყოფილოდ ვარაუდობს, რომ არჩევნების შედეგად «დიდი კოალიცია» გაიხსნება. სწორედ ამ კონტაქტში აქვს მნიშვნელობა, რამდენ ხმას მოაგროვებენ «მეოცა ეუპლონის» პარტიაში და რა თანაფარდობა იქნება «ქრისტიან-დემოკრატებს» და «სოციალ-დემოკრატებს» შორის — ეს მინისტრთა კაბინეტში კორტფალეის განაწილებაზე იმოქმედებს

არასრულწლოვანთა შეცდენის ფაქტობა ტანდენციის ხასიათი მიიღო — ამჟამად მათი პედაგოგები. 40 წლის ფიზიკულტურის მასწავლებელი ქალი დააპატიმრეს სწორედ ასეთი აღვირახსნილობის გამო. მასწავლებელსა და მოსწავლეს შორის განსხვავება 25 წელიწადია.

ეს ზნა
პირობა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

40 წლის მასწავლებელი საქსკოლის კაპიტანი დააპატიმრა 15 წლის მოსწავლეთან

მსგავს ფაქტებზე არაერთხელ გამოგვიქვეყნებია მასალა, არა იმიტომ, რომ სპეციალურად ამოვქეცავთ ხოლმე. არა.

საქმე ის არის, რომ არასრულწლოვანთა შეცდენის ფაქტებმა ტენდენციის ხასიათი მიიღო — ამჟამად მათი პედაგოგები. 40 წლის ფიზიკულტურის მასწავლებელი ქალი დააპატიმრეს სწორედ ასეთი აღვირახსნილობის გამო. მასწავლებელსა და მოსწავლეს შორის განსხვავება 25 წელიწადია. ოქტის პერიოდში მიიღო

შეტყობინება ამ ამორალური ფაქტის შესახებ, დაიწყო გამოძიება. ინფორმაცია მართალი აღმოჩნდა. მასწავლებელთან სექსუალური კონტაქტის მომენტისთვის ყმანვილი მე-9 კლასში გადადიოდა. გამოძიებამ **შონეტა რისი** დაადანაშაულა მცირეწლოვანის გახრწნაში და უფლებამოსილების გადაქცევაში.

გაკვირვნილი პოლიციელი ნუღისტაბს ვერტმფრენიდან უთვალთვალებდნენ

იორკშირის პროკურატურამ დააკავა ბრიტანელი პოლიციელები, რომლებიც ვერტმფრენსა და ვიდეოკამერას იყენებდნენ იმ მოქალაქეების თვალყურის მისადავენებლად, რომლებიც ნუღისტურ პლაჟებს ეტანებიან და იმ წყვილებისთვისაც, რომლებიც ჩრდილოეთის ზღვის სანაპიროს უკაცრიელ ადგილებში სექსით ერთობოდნენ.

პროკურატურის ორგანოებში უკვე განაცხადეს, რომ ასეთი ვიდეოგადაღება პირადი ცხოვრების კონფიდენციალობისა და ხელშეუხებლობის უხეში დარღვევაა. პროკურორი **რიჩარდ რაიტი** მიიჩნევს, რომ ვერტმფრენების ამ მიზნით გამოყენება ყოველდღიურად უნდა იყოს და რომ საზოგადოებრივად ამას არ დაუშვებს. ერთმა პოლიციელმა — 50 წლის **ადრიან პოგმორმა** — უკვე აღიარა თავისი დანაშაული, მისი თხოვი

ლვდა კი უარყოფს. პროკურატურაში ასევე განაცხადეს, რომ დაზარალებულთა შორის არის ოჯახური წყვილი, რომელმაც ერთ-ერთ მთავალთვალეში ძველი ნაცნობი ამოიცნო. კომპა აღნიშნა, რომ მეგობრები რომანტიკულ შეხვედრაზე მოიწვია ბუნების ნიაღში, უთვალთვალებდნენ; ხოლო ყველაფერი, რასაც შეესწრო, გადაიღო და მათი სასიყვარულო გართობის პროცესი რეაგნუთიან სიუჟეტად დაამონტაჟა.

უზნაობა დემოკრატიის სახელით

ხანდაზოგულსა და სწავლებელს სსსპ-ის სსსპ-ის უჩივლეს მეზობელს, რომელსაც მოსწონდა სიმღერა «როცა კაცს უყვარს ქალი»

ლესბოსელითა წყვილმა საუტპემპტონის სასამართლოში უჩივლა 56 წლის მილიონერი მეზობელს იმის გამო, რომ იგი ყოველ დღით მაქსიმალურად ხმამაღლა რთავს ერთსა და იმავე სიმღერას — „როცა კაცს უყვარს ქალი“.

თანამედროვე ვარიანტია „ჭირვეული მეზობლების“. დღეს მინის მიტაცებაზე ან ბაკულას ღორების მიერ ბოსტონის განაგებებზე კი არ დავობენ მეზობლები, ან წინააღმდეგობას არ აჩვენებენ. თანამედროვე ვარიანტია „ჭირვეული მეზობლების“. დღეს მინის მიტაცებაზე ან ბაკულას ღორების მიერ ბოსტონის განაგებებზე კი არ დავობენ მეზობლები, ან წინააღმდეგობას არ აჩვენებენ. თანამედროვე ვარიანტია „ჭირვეული მეზობლების“. დღეს მინის მიტაცებაზე ან ბაკულას ღორების მიერ ბოსტონის განაგებებზე კი არ დავობენ მეზობლები, ან წინააღმდეგობას არ აჩვენებენ.

ლესბოსელი ქალბატონები აღაშფოთა ნილ დიმოტის „თავხედობამ“ და მისი სამაგალითოდ დასჯა გადაწყვიტეს. კანონი მათ უფლებებს იცავს და ნაფრატუნდნენ სასამართლოში. მაგრამ იქ მათ ვერჯერობით ვერ წარადგინეს წონადი არგუმენტები იმის დასამტკიცებლად, რომ მეზობელი ბიზნესმენი ჰომოფობია დიმიტი მტკიცედ დგას თავის პოზიციასზე და აცხადებს, რომ ეს „მავნე ქალბატონები“ ნებისმიერი საშუალებით ცდილობენ, მიავყენონ უსიამოვნება და მას გამოგონილი ბრალდებებით ებრძვიან. რიჩარდსონისა და პოლანდის ერთადერთი, ისიც არაპირდაპირი, საშხილი არის ის, რომ მეზობელი სპეციალურად ჩართავს ხოლმე სიმღერას „როცა კაცს უყვარს ქალი“ მაშინ, როცა ისინი მის სახლს ჩაუვლიან.

რის წარმომადგენლის თქმით, მომჩივნები ცდილობენ, „ყურით მოათრიონ სექსუალური უმცირესობის წარმომადგენლების უფლებათა ხელყოფის“ ბრალდება. მილიონერი ნილ დიმოტი თავის სიმართლეში დარწმუნებულია, ლესბოსელები — თავისაში. „მათ სჯერათ, რომ დედამინა მათ გარემო ტრიალებს. ვერ დაამტკიცეს, რომ ჰომოფობია ვარ და ახლა ცდილობენ, ჩემგან მოსტრის შექმნას. რაც შეეხება სიმღერას — „როცა კაცს უყვარს ქალი“, მე იგი ძალიან მომწონს. ეს „ქათმებზე“ უკეთესია“. მამალი კი ყვივის და წარმოდგენა არ აქვს, რა ვნებათაღელვება ტრიალებს მის გარემოში.

აეროპორტ ნიუარკის მსაზღვრეებს ბრალად ედებათ კოლეგების გაუპატიურება

ადგილობრივი პროკურატურის მონაცემებით, 38 წლის ტიტო კატოტა, 40 წლის პარმენიო პერეზი და 32 წლის მაიკლ პაპანი მასხრად იგდებდნენ ქალებს სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებისას. აშშ-ის ნიუარკის საერთაშორისო აეროპორტის საბაჟო და სასაზღვრო კონტროლის ბიუროს ოფიცრებს ბრალად ედებათ ძალადობა თავიანთ კოლეგებზე.

ნესრიგის დამცველთა ვერსიით, 2016 წლის ოქტომბერში ოფიცრები თავს დაესხნენ ქალს, დაანვიეს მაგიდაზე, შემდეგ კი ფიზიკურად და სექსუალურად იძალადეს. მესამე ზღვრებზე ანალოგიური დანაშაული ერთი თვის შემდეგაც გაიმეორეს. ბიუროს კიდევ ერთმა თანამშრომელმა

ქალმა განაცხადა, რომ ძალადობით ემუქრებოდნენ. — მსგავსი საქციელი ნებისმიერ სფეროში საზიზღრობაა, განსაკუთრებით კი მაშინ, როცა საქმე სამართალდამცავ ორგანოებს ეხება, — იმონებს ტელეარხი ABC ადვოკატ უილიამ ფიტცპატრიკს. ცნობილია, რომ ბრალდებ

ბულები იმ ქვედანაყოფის წევრები იყვნენ, რომლებიც ალკეოდნენ ქვეყანაში კონტ-

რაბანდის შედინებას და იცავდნენ სახელმწიფოს ეროვნულ უშიშროებას.

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მოკიპი აიღანი?

ვალცმანმა „სააკაშვილის საქმეზე“ სასამართლო პროცესის დაწყება გამოაცხადა. სურს, ის ციხეში ჩასვას, რომორც თავის დროზე იანუკოვიჩმა ჩასვა ტიმოშენკო, შემდეგ კი გააკეცოს საქართველოში. წარმატების შანსი ამხანაგ პრეზიდენტს არ აქვს, რადგან საპროტესტო ელემენტორატს ლიდერი გამოუჩნდა. დიანს, ქართველი. დიანს, იდიოტი! ანუ უკრაინისთვის იდეალური კანდიდატი, უკეთესს ვერავინ მოიფიქრებდა!

საქართველოს ყოფილი პრეზიდენტი, ოდესის ოლქის ექსპერტურაზე სექტემბერში კიდევ ერთხელ მიიპყრო დასავლური და ქართული მედიის ყურადღება, როდესაც ამერიკელი პატრონების ნაქეზებით, პოლონეთიდან უკრაინაში შეიჭრა მხარდამჭერებთან ერთად. სააკაშვილის წინააღმდეგ საქართველოში სისხლის სამართლის რამდენიმე საქმე აღიძრა და მასზე ძეგნა გამოცხადდა, უკრაინაში კი ის ქვეყნის პრეზიდენტ პოროშენკოს საწინააღმდეგო მოქმედებებისთვის შერისხული და მოქალაქეობაჩამორთმეულია. საინტერესოა სააკაშვილის ბოლოდროინდელ საქციელზე ამ ადამიანების თვალსაზრისი, რომლებიც უშუალოდ მოვლენების ცენტრში იმყოფებიან, ამიტომ გზთავაზობთ კიეველი ჟურნალისტის ალექსანდრე ზუბჩენკოს წერილს — „უკრაინელი პატრონების ქართული ბარძევა: ცსს-ს აბანტაბი ცსს-ს აბანტაბის წინააღმდეგ“, რომელიც ინტერნეტრესურსმა rusvesna.su-მ გამოაქვეყნა.

„ეს ყველაზე ტრაგიკომიკური სახელმწიფო გადატრიალებაა, რომელიც მინახავს; გაცილებით მაქვს, ორი „რევოლუცია“ უკვე მაძლევს სოლიდურ სამეცნიერო-პრაქტიკულ გამოცდილებას, აღარაფერს ვაშობ ფსიქიატრიის სფეროში მიღებულ ფასდაუდებელ გამოცდილებასზე. საქართველოს ექსპრეზიდენტმა, მხარდამჭერებთან ერთად, ძირითადად, ქართველებთან, გადალახა პოლონეთ-უკრაინის საზღვარი და, პრაქტიკულად, „თორც ცენზურა ამხედრებული“ შევიდა „ნაციონალური“ წოდებულ ქალაქ ლვოვში. მას პირადად შეხვდა უკრაინის „ნავის დედაქალაქის“ მერი **ანდრეი სალოვოვი**, რომელიც ამ შემთხვევისთვის საგანგებოდ გამოეწყო თვით, პრაქტიკულად, უხმოდ ვიშიკანკაში (ალმოსავლეთ სლავური ტრადიციული სამოსი, მოქარგული პერანგი — ნ.კ.), ქალაქის კანტინულაციის სიმბოლოს წარმოადგინა.

იულია ტიმოშენკო, იგივე „კიციუნდერი“ (უკრ. კიცია — კატა, ფისო — ნ.კ.) კიციუნდრად ეხუტებოდა სააკაშვილს, თითქოს გზავნიდა სიგნალს: „მეც ვმონაწილეობ სახელმწიფო გადატრიალებაში!“ თუმცა საკმაოდ მტრულად შეხვდა მიხოს მხარდამჭერთა (არაინ ასეთებიც) ბრბო, რომელმაც მას „პრემიის ქუჩა“ უწოდა და იულია ვლადიმეროვნასთვის საწყენ სხვა სიტყვებსაც სკანდირებდა.

მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მთავარი სხვა რამ არის: სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტ „შეგინიდან“ მიხო, ერთგულ მხარდამჭერებთან ერთად, რომლებიც სხეულით იცავდნენ უკრაინელი ერის ქართველ ლიდერს ავაკოვის (უკრაინის შს მინისტრი) ავტობუსისგან, უფრო სახელმწიფოში შევიდა. პროცესი დაიძრა და ახლა ჩვენთან დაიწყება მორიგი „რევოლუცია“. მესაზღვრებლსა და ევროპის ყველაზე მძლავრი არმიის (ასე შეაფასა პოროშენკომ უკრაინის არმია — ნ.კ.) წარმომადგენლებს თავში ნაუთაქეს და ისინიც უსიტყვოდ გაიბოტნენ „ნაციონალური ზონის“ ბალახზე.

ფიქრობდი, რომ გარღვევას გაცილებით მეტი დრო დასჭირდებოდა. მიხო დაფუძნდებოდა ნეიტრალურ ზოლში, ხოლო „დონბასის“ ლეგენდარული ბატალიონის ხელმძღვანელი **სემიონ სემენჩოვი**, „ანტიტერორისტული ოპერაციის ვეტერანებთან“ ერთად, შეეცდებოდა გარღვევას.

მაგრამ, როგორც ჩანს, **პალცმანის** (არაოფიციალური

ბიოგრაფიის მიხედვით, პეტრე პოროშენკოს ნამდვილი გვარი არის ვალცმანი — ნ.კ.) დამხობის პროექტისთვის ფულს არ იშურებენ, სხვაგვარად **რითი აისნაბაის, რომ მიხოს ასე იოლად გადალახა ნეიტრალური ზონის 100 მ? აშკარაა, რომ იმ შიშიანებს, სადაც საჭირო იყო.**

ამ ქართული ჯადოსნური ალიაქოთის სპონსორი კი არის **იბორ კოლომოისკი**. გაქცეული უკრაინელი ოლიგარქი, რომელმაც მისთვის წართმეული „პრივატბანკის“ ნაგრევეზე დაიფიცა, რომ ვალცმანს ძალიან ატყენდა. **პროშენკოს სასამართლო პროცესზე დაიბრუნდა** ტრანსლაცია ხან ვალცმანის განკარგულებით შეჩერებული „ინტერსიტის“ მატარებლიდან, ხან — სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტ „შეგინი-მედიკას“ ნეიტრალური ზონიდან.

„კრაკოვეცზე“ 5 ათასი აქტივისტი მივიდა, ორგანიზებულად, ავტობუსებით. ყველანი უზრუნველყვეს კვებით, ფულით. ყველა ტელეარხიდან მოიწვიეს 200-ზე მეტი ჟურნალისტი. ყველაფერი გაკეთდა „ღირსების რევოლუციის“ საუკეთესო ტრადიციების მიხედვით: ვიდუროჩრთები ინტერნეტში, უწყვეტი ტრანსლაცია მოვლენების ადგილიდან, განხილვა სოციალურ ქსელებში, ათეულობით კომენტარი. მედია-უზრუნველყოფა მაღალი დონის იყო.

გადატრიალების მთავარი მოქმედი პირები: **მიხო სააკაშვილი**, ვალცმანის ყოფილი მეგობარი, ამჟამად „უკრაინელი ბარბის“ შეურაცხებელი მტერი, თამაშობს როლს ქარიზმული მსხვერპლისა, რომელიც კორუფციონერებმა და ქურდებთან საბრძოლველად „ნაციის გოლგოთაზე“ ადის. **იულია ტიმოშენკო** — პარტია „ბატკიევიჩისა“ და რადაში ამავე სახელწოდების ფრაქციის (19 დეპუტატი) ლიდერს, აქვს ძველი და ფინანსური კუთხით ძალიან ინტიმური კონტაქტები კოლომოისკისთან. სწორედ ბენიამ დააფინანსა „კიციუნდერი“ „ნარინჯისფერი მაინდის“ პერიოდში. ტიმოშენკოს მონაწილეობა გადატრიალებაში განპირობებულია გამოუვალი ვითარებით. იულია ციხეში უნდა ჩასვან. სხვაგვარად არ შეიძ-

ცსს-ს აბანტაბი ცსს-ს აბანტაბის წინააღმდეგ

სამი წლის წინათ აპრიკალაბა «ეპროკული უიზო ფასელობების» გამო მოაწყვეს «აიღანი». სამი წლის შემდეგ კი კვლავ იწყება «ჩეოკლუსია», ოღონდ აგვირად სხელგნიფო დეპარტამენტის მიერ დანიშნულაბის წინააღმდეგ. და ეს ყველაფერი კვლავ აშშ-ის სხელგნიფო დეპარტამენტის აბანტაბის ხელით სოციალდება

ლება, რადგან „კიციუნდერი“ ყველაფერში ჯაბნის ვალცმანს, იქნება ეს „პარტიზანული ჩვენები“ თუ „საპრეზიდენტო კამპანია“. რეიტინგისთვის თანდათან დატოვებდა კი უშაღვლეს მთავარსარდალს არ შეუძლია. „დაიდა გარანტორის მეორე ვადის“ გეგმა დაფუძნებულია იმაზე, რომ არჩევნებზე უნდა ჰყავდეს ხელსაყრელი სპონსორი, თუნდაც რაბინოვიჩი ან იური ზოიკო (ოპოზიციური ბლოკის) ფორმალური ლიდერი).

მომავალ საპრეზიდენტო არჩევნებამდე ორ წელიწადზე ნაკლები რჩება და იულია ხვდება: ვერ მიადევს. ახლა კი ასეთი ხელსაყრელი შემთხვევით უნდა ისარგებლოს.

ანდრეი სალოვოვი ლვოვის მერია. ოფიციალური წარმომადგენელი პოლიტიკური ძალა და ქურდებთან საბრძოლველად „ნაციის გოლგოთაზე“ ადის. **იულია ტიმოშენკო** — პარტია „ბატკიევიჩისა“ და რადაში ამავე სახელწოდების ფრაქციის (19 დეპუტატი) ლიდერს, აქვს ძველი და ფინანსური კუთხით ძალიან ინტიმური კონტაქტები კოლომოისკისთან. სწორედ ბენიამ დააფინანსა „კიციუნდერი“ „ნარინჯისფერი მაინდის“ პერიოდში. ტიმოშენკოს მონაწილეობა გადატრიალებაში განპირობებულია გამოუვალი ვითარებით. იულია ციხეში უნდა ჩასვან. სხვაგვარად არ შეიძ-

ნოდა, მაგრამ „ლვოვის ნავის“ სკანდალური თემის აგორების შემდეგ, ფაქტობრივად, შანსი დაკარგა. სადოვოს პირდაპირი კავშირი აქვს კოლომოისკისთან, რომელიც აფინანსებს როგორც „სამოპოზიციონის“, აგრეთვე, სადოვოს ყველა პროექტს, მიმართულს ვითარების დესტაბილიზაციის უნდა ჰყავდეს ხელსაყრელი სპონსორი, თუნდაც რაბინოვიჩი ან იური ზოიკო (ოპოზიციური ბლოკის) ფორმალური ლიდერი).

მომავალ საპრეზიდენტო არჩევნებამდე ორ წელიწადზე ნაკლები რჩება და იულია ხვდება: ვერ მიადევს. ახლა კი ასეთი ხელსაყრელი შემთხვევით უნდა ისარგებლოს.

სემინჩოვი სააკაშვილის ძალიან მფარველის როლს თამაშობს. საჩვენებელი იყო „ანტიტერორისტული ოპერაციის ვეტერანების“ გადასროლა რუსეთ-უკრაინის საზღვარზე. მოხალისეთა ბატალიონ „დონბასის“ კოლონა 4 კმ-ზე გაიქცა. ეს იყო ძალის დემონსტრაცია და მომავალში კიევზე ლაშქრობის მარშრუტის შემუშავება.

სწორედ სემინჩოვი უზრუნველყოფდა ლვოვში სააკაშვილის უსაფრთხოებას. მისმა „მებრძოლებმა“ ალყაში მოაქციეს სამიჯიტონი, რომელიც საქართველოს ექსპრეზიდენტი სადოვოსთან ერთად ვახშობდა.

კიდევ ვინ? „ასეულის“ მეთაური **პარასიუპი**! შეურაცხადობით სახელგანთქმული დეპუტატი, რომელიც კოლომოისკის კმაყოფილება. „ევრომაინდის“ ლეგენდა, დეპუტატი საპრეზიდენტო ფრაქციიდან (!) **მუსტაფა**

ნაიმიც გამოჩნდა „ქართული გარღვევის“ მომენტში. ეს არის სერტიფიცირებული, შეიძლება ითქვას, დიპლომატი გრანტიჭამია, რომელიც აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის კმაყოფილება **ვილარი კლინტონის** პერიოდში. მისი მონაწილეობა მოვლენებს განსაკუთრებულ „შეფერილობას“ აძლევს. მორიგ რევოლუციის ორგანიზებით ამერიკელები კვლავ ამღვრევენ წყალს უკრაინაში.

თუმცა, ყველაფერი ასე ერთმნიშვნელოვანი არ არის. **დღეს უკრაინაში ამერიკელ რესპუბლიკელებსა და დემოკრატებს შორის გაუარესებული ურთიერთობაა. ტრამპის რესპუბლიკელები ბრანტიჭამიების დაწინაურების პრობლემას ამცირებენ და ეკებენ, რომორ მიმდინარეობს. დემოკრატები კი ცდილობენ, არ გადაუხვიონ სტრატეგიულ ხაზს „ეპროკული არის“ ბარდამენაში კრემლის მუდმივ გამაღიზიანებლად, არ გადაუხვიონ რფ-ში უკრაინის მოვლენების განმეორების გზას. მუსტაფა „ქართულ გადატრიალებაში“, სავარაუდოდ, ფულის გამოშვების ბანალური სურვილიდან გამომდინარე მონაწილეობდა. მუსტაფას მენეჯერს ყველა პროექტში კი **სარბი ლევიჩოვი** „ქართული გადატრიალების“ ზონაში ობიექტურად მიზეზების გამო არ ჩავიდა — ქორწინების პირველი ღამე ჰქონდა.**

თუმცა, ხაზგასმით აღვნიშნავ: „ქართულ გადატრიალებაში“ მუსტაფა ნაიმიცის მონაწილეობა უფლებას იძლევა, ვთქვათ, რომ ბოლო მოვლენებში ამერიკელების ხელი ურევია. თვითონ მიხომაც არაერთხელ განაცხადა, ტრამპი ჩემი საუკეთესო მეგობარიაო. ამ ვითარებაში სწორედ ეს არის კომიკური: **სამი წლის წინათ ამერიკელებმა „ეპროკული უიზო ფასელობების“ გამო მოაწყვეს „აიღანი“. სამი წლის შემდეგ კი კვლავ იწყება „ჩეოკლუსია“, ოღონდ აგვირად სხელგნიფო დეპარტამენტის მიერ დანიშნულაბის წინააღმდეგ. და ეს ყველაფერი კვლავ აშშ-ის სხელგნიფო დეპარტამენტის აბანტაბის ხელით სოციალდება. შანსი ნიშნავია, არა? ოღონდ, გვირი უპოპორონის შიშამ მოგვიწვას.**

გადატრიალების კიდევ ერთ მონაწილედ უნდა ვთქვათ: „გარღვევისას“ ის იშვიათად ჩანდა, მაგრამ მაინც აღნიშნა თავისი მონაწილეობა მოვლენებში.

მხედველობაში მყავს უკრაინის უშიშროების სამსახურის ყოფილი ხელმძღვანელი **პალცმანის ნალივიჩენკო**, პარტია „სამართლიანობის“ ლიდერი, ამერიკელი დემოკრატების საყვარელი ადამიანი, პრაქტიკულად,

მიხო სააკაშვილი, პალცმანის ყოფილი მეგობარი, აქვს ახალი უკრაინელი ბარბისი შეიქმნა მტერი, თამაშობს როლს ქარიზმული მსხვერპლისა, რომელიც კორუფციონერებსა და ქურდებთან საბრძოლველად „ნაციის გოლგოთაზე“ ადის

www.geworld.net
 თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჯანსონი პრესა

გაბვიკეთი მცირე საჩუქარი, ვლადიმერ ვლადიმერის ქვე!
იმიტომ, რომ ქარმა ჩვენთან მიმართულა შიშველა.
იტალიელი ხალხი იღვიძებს და ხელისუფლების
სავარძლებში მოკალათებული მათყუარებისთვის პანდურის
ამორტივას იწყებს. და თუ ჰორიზონტზე აინთება შენი
პარსკვლავი, იგი ოპტიმიზმის მუსტს მისცემს ჩემს ხალხს...

IL GIORNALE: ბარაკ ობამა, პუტინი, და დავაშვილი ეს სჯობს!

პუტინი ეს სიკეთე, ძვირფასო პრეზიდენტო პუტინი, გამოაგზავნე იტალიაში ორი ათასი კაზაკი და ჩვენ შენი გავხდებით! — წერს IL GIORNALE-ში ნინო სპირლი.

მხოლოდ შენ დაგვრჩი ერთადერთი, ნამდვილი, მიზანსწრაფული მშველელი, რომელიც ნდობას იმსახურებს ამ ანტიიტალიურ ევროპაში; ამ უტყუარ მმართველთა შორის; ამ ეროტიკულ-ამორალურ ქალებს შორის, სხვადასხვა დანესებულებაში რომ არიან მოკალათებული; ცრუპენტელა პოლიტიკოსებს შორის, რომლებსაც ყველაფრისთვის მიუფურთხებიათ; ამ გონებარღუნე იტალიელებს შორის, ღირსის ჰოთლოვებსა და ცხვრის ქაბაბებს რომ თქვამდებიან; ამ აგრესიულ, პრეტენზიულ, ყველაფრისმცოდნე გეგებს შორის; სისხლიან თეთრ ანაფორებში გამოწყობილ მღვდლებს შორის, რომლებიც აიგნებოდან და ამბიონებიდან გვი-

ქადაგებენ; იმ ვითომ კეთილმოსურნეებს შორის, რომლებიც მეზობელი კონტინენტიდან შეუფრთხულ ყველანაირ საზიზღრობაში გვრევენ. ხუთ წუთს თუ გამოიხატავ, გამოაგზავნე ჩვენთან წყალქვეშა ნავების ფლოტი ან შეიარაღებული ავიაციის დაგურებლის ესკადრია, სატვირთო ავტომანქანების კოლონა... თავად გადანიშნე! საბედნიეროდ, გეყოფა საამისო გამოცდილება და საზრიანობა. მე კი დემოკრატიის მამაპატივებს, რომ საშველად მივმართავ (ყოფილ) კომუნისტს. მიმარინია, რომ შენ უკეთესი ხარ, ვიდრე მთელი ეს ნაგავი, რომელიც გარს გვახვევია! და თუ იქნება, საშუალებას არ მოგ-

ვცემ ამ დაძაბულ დროში ვინებივროთ და ვისიამოვნოთ კარგი ამინდით, მით უფრო კეთილსასურველად აღიქმება შენი შემოჭრა. ამგვარად, შემოდგომაზე თავს დადევნებ იმით უმრავლესობას, ვინც ბოლო წლებში გადმოსხეს ჩვენს ნაპირებზე, ჩვენს პორტებში და ვინც განავლით აბინძურებს იტალიის ტროტუარებს. იმ დროისთვის ჩვენ დავხურავთ ათასობით არალეგალურ მეჩეთს, რომლებიც ასეთივე არალეგალურმა იმამებმა და „მართლმორწმუნეებმა“ დააარსეს; გავწმენდოთ ჩვენს ქალაქებს მხეცებისგან და ჯიბის ქურდებისგან, რომელთა ბრბოები ტურისტებთან ერთად მომთაბარებობენ მთელი ჩვენი ნახევარკუნძულის კურორტებზე და სოფლებში, რომლებიც ცხოვრობენ პენსიონერები (უსახლკარო არამზადების მსხვერპლები); ამით ენას დაეუფმოკლებოთ თეთრ-სისხლისფერ ანაფორებში გამოწყობილ მქადაგებლებს, რომლებიც თვით ეკლესიის კედლებში — მის „წმინდა სხეულში“ ჯვარზე აკრავენ ქრისტეს. გაგვიკეთე მცირე საჩუქარი, ვლადიმერ ვლადიმერის ძე! იმიტომ, რომ ქარმა ჩვენთან მიმართულა შიშველა. იტალიელი ხალხი იღვიძებს და ხელისუფლების სავარძლებში მოკალათებული მათყუარებისთვის პანდურის ამორტივას იწყებს. და თუ ჰორიზონტზე აინთება შენი ვარსკვლავი, იგი ოპტიმიზმის მუსტს მისცემს ჩემს ხალხს... იფიქრე ამაზე.

EL Pais: კოშაკი გუბინაშვილისთვის

საპაერო თავდაცვის რუსული კომპლექსები, რომლებიც თურქეთში შეიძინა, დასავლურ ანალოგებზე გაცილებით უკეთესია და საპაერო სივრცის გაკონტროლების საშუალებას იძლევა.

„კომპლექსი C-400 მსოფლიოში ერთ-ერთი საუკეთესოა, — მიიჩნევს ჯასტინ ბრონია, თავდაცვისა და უსაფრთხოების საკითხების ლონდონის გაერთიანებული სამეფოს ინსტიტუტის მენეჯერი — თანამშრომელი. — მის რადარებსა და რაკეტებს შეუძლია საპაერო სივრცის გაკონტროლება“ — აცხადებს ბრონია. საბჭოთა კავშირის არსებობის ბოლო წლებში შემუშავებული კომპლექსი არმის 2007 წელს გადაეცა. მას სახელმწიფო სანარმო „ალმაზ-ანტი“ უწოდებენ. „კომპლექსი აღჭურვილია ოთხი რაკეტით და სივრცე 40-დან 400 კილომეტრამდე მერყეობს“, — ამბობს თავდაცვისა და საერთაშორისო უსაფრთხოების საკითხების

ტებს „მინა-ჰაერი“ შეუძლია გადალახოს ზონები, სადაც ფრენა შეუძლებელია. კომპლექსი, აგრეთვე, აღჭურვილია მობილური რადარებით, რომლებიც შესაძლებელია რაკეტების მიზანში ზუსტი მოხვედრის უზრუნველყოფა. C-400-ის რადარებისთვის მიუწოდებულია მხოლოდ ამერიკული ბომბდამშენები — F-22 და B-2, — ასკვნის ბრონია. 2011 წლის 28 აგვისტოს რუსეთმა C-400 კომპლექსით ათზე მეტ თავის რეგიონში განათავსა, ასევე, — მიერთებულ ყირიმში და სირიის ჰეიზიმის ბაზაზე, მას შემდეგ, რაც თურქეთის სამხედრო-საჰაერო ძალების თვითმფრინავმა რუსეთის ავიაციამანადგურებელი ჩამოაგდო. აპრილში რუსეთმა თავდაცვის ამ სისტემების ჩინეთისთვის მიწოდება დაიწყო. ინდოეთიც მოელაპარაკა რუსეთის ფედერაციას ამ კომპლექსების შესყიდვაზე. თავდაცვისუნარიანობის გაძლიერებისთვის კომპლექსების შექმნა სურთ ირანს, საუდის არაბეთს, ეგვიპტეს, ყაზახეთს, ვიეტნამსა და ბელარუსს. რუსეთი თავისი წარმოების იარაღის ერთ მეოთხედს მთელ მსოფლიოში ყიდის და ჩამორჩება მხოლოდ აშშ-ს (33 პროცენტით). იარაღის იმპორტის მოცულობით თურქეთი მსოფლიოში მეექვსე ადგილზეა. მისთვის იარაღის მთავარი მიმწოდებელია აშშ, იტალია და ესპანეთი.

Lidovky: ევროპა ყირიმს, აღკვეთს გვიან, დაივიწყებს

უძველესმა ჩეხურმა გაზეთმა Lidove noviny (Lidovky) ყურადღება გაამახვილა დასავლეთის რიტორიკის შეცვლაზე ყირიმის საკითხზე, თუმცა ევროპა თავის თავს არ უტყდება, რომ ნამდვილად ასეა.

ევროსაბჭოს კი თავისი პრობლემები ანუხებს მიგრაციის, ბრექსიტის, დონალდ ტრამპის, ჩრდილოეთ კორეის... პრობლემები აქვს პოლონეთსა და უნგრეთთანაც, — წერს გამოცემა. ამასთანავე, 2017 წელს ბევრი საარჩევნო კამპანია (ჩეხეთი, საფრანგეთი, დიდი ბრიტანეთი, გერმანია, ავსტრია და ნიდერლანდები). „გაიხსენეთ, ამ კამპანიებში ერთგან მაინც უკრაინამ რაიმე როლი შეასრულა? თუნდაც ერთმა მსხვილმა პარტიამ ხა-

ზი გაუსვა უკრაინაში მშვიდობის დამყარებას მინსკის ხელშეკრულების თანახმად?“ — კითხულობს სტატიის ავტორი ზბინეკ პეტრაჩევი. დღეს უკრაინა სადაც შორს დარჩა, მისი პრობლემები ევროპელებს აღარ აინტერესებს. „უკანასკნელი, რაც ჯერ კიდევ ახსოვთ, ანტირუსული სანქციებია. აი, რა დასკვნის გამოტანა შეიძლება დღეს, უკრაინაში მშვიდობის დასამყარებელი მინსკის პირველი შეთანხმების მესამე წლისთავზე“, — ნათქვამია

Lidovky-ს პუბლიკაციაში. ავტორი აღნიშნავს, რომ მინსკის შეთანხმების მონაწილეებმა რუსეთის ინტერესები გაითვალისწინეს. „ვისაც არ სჯერა, გაიხსენოს, რომ მასში ყირიმის ერთხელაც არ არის ნახსენები. დიახ, დიახ, რუსეთის მიერ ყირიმის ანექსიიდან წელიწად-ნახევრის შემდეგ იგი აღიარებულია მომხდარ ფაქტად და მის ხსენებას დოკუმენტში უაზრობად მიიჩნევენ“, — წერს ჩეხი ჟურნალისტი და ასკვნის: მართალი იყო რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი ლავროვი: „ჯერ ნამდვილი საერთაშორისო წესრიგი უნდა დამყარდეს უსაფრთხო სფეროში, შემდეგ კი შეიძლება ვიპოვოთ გადაწყვეტილება უკრაინისთვის“ (ციტირებს Lidovky-ს ავტორი ლავროვს და შეგვახსენებს, რომ ეს სიტყვები მიუხედავად იყო წარმოქმნილი ჯერ კიდევ 2015 წლის თებერვალში). „დასავლეთის არც ერთი სახელმწიფო ამის შესახებ არ ლაპარაკობს, მაგრამ პოლიტიკოსები, ალბათ, უკვე ფიქრობენ, რაზე მიანიშნებდა თავისუფალი დემოკრატიული პარტიის (FDP) ლიდერი. მისი აზრით, მოსაძებნია ისეთი საშუალება, ფორმალურად რომ არ აღიარონ ყირიმისა და დონბასის ოკუპაცია, მაგრამ

პრაქტიკულად აღიარონ იგი“, — ვარაუდობს პეტრაჩევი. მით უფრო, რომ უნდა ასეთი ვარიანტი უკვე იყო გამოყენებული: „მაგალითად, ქაშპირის შემთხვევაში. ჯერ კიდევ 70-იან წლებში მისი ერთი ნაწილი დაიპყრო ინდოეთმა, მეორე — პაკისტანმა, მაგრამ ეს ხელს არ უშლის ევროპას, ურთიერთობა ჰქონდეს ინდოეთთან და პაკისტანთანაც. ან, მაგალითად, მდინარე იორდანის დასავლეთი ნაპირის შემთხვევაში, რომელიც 50 წლის განმავლობაში ოკუპირებულია ისრაელის მიერ, ხოლო დასავლეთი ნაპირი, 40 წელიწადია, მაროკოს მიერ არის ოკუპირებული. ევროკავშირმა მასთან უკვე დადო თევზჭერის ხელშეკრულება. ამგვარივე სიტუაციაა კვიბროსზეც, რომლის ჩრდილოეთი თურქეთს აქვს ოკუპირებული.“ პეტრაჩევი მიიჩნევს, რომ იგივე მოხდება ყირიმის შემთხვევაშიც. ევროპაში ფორმალურად არ აღიარებენ ამ ნახევარკუნძულს რუსეთის ტერიტორიად, მაგრამ ამ საკითხს დღის წესრიგიდან მოხსნიან და პრაქტიკულად აღიარებენ იმას, რაც რეალურად არსებობს. ჩეხი ჟურნალისტი მოუწოდებს, დადონ ფსონი, „ყველას განსაზღვრად როდის განაცხადებს ამახ პირველი ევროპელი ლიდერი“.

The New York Times: ამერიკაში ყველაზე საკულვო ადაშიანი ხინეში ჩასვს

ბიზნესმენმა მარტინ შპრეიმმა, რომელიც ფასიანი ქალაქებით მაქინაცეპშია ბრალდებული, დაარღვია გირაოთი გათავისუფლების პირობები და კვლავ ციხეში დააბრუნეს.

ცოტა ხნის წინათ შპრეელი 5000 დოლარის გადახდას დაპირდა მას, ვინც აშშ-ის პრეზიდენტობის კანდიდატ ჰილარი კლინტონს თმის ბლუჯას მოაგლეჯდა და მას მიუტანდა. სასამართლომ გადაწყვიტა, გაუუქმებინა 5 მილიონის გირაო მას შემდეგ, რაც დარწმუნდა, რომ ამ ადამიანის ქცევა საზოგადოებრიობისთვის გარკვეულ საფრთხეს შეიცავდა. ბიზნესმენი ციხეში 2018 წლის იანვრამდე იჯდება. თუ მისი ადვოკატები დამტკიცებენ, რომ მათი დაცვის ქვეშ

მყოფი საზოგადოებრიობისთვის საფრთხეს აღარ წარმოადგენს, მას აღნიშნულ ვადამდე გაათავისუფლებენ. ამერიკაში შპრეელის რეპუტაცია მას შემდეგ შეეღობა, რაც პრეზარტ დარაბინის (პირიმეტამინი) წარმოების უფლება მოიპოვა, რომელსაც ხშირად იყენებენ იმუნოდეფიციტით დაავადებულთა სამკურნალოდ — შპრეელმა ერთი აბის ფასი 13,5 დოლარიდან 750 დოლარამდე გააძვირა. ამის გამო ის აშშ-ის ყველაზე საძულველი ადამიანი გახდა.

ჩრდილოეთ კორეის მთავრობამ გააკრიტიკა გაეროს უშიშროების საბჭო. ფხენიანი მიიჩნევს, რომ ეს საერთაშორისო სტრუქტურა მოსყიდული ჰყავს შეერთებულ შტატებს და ვაშინგტონის ღირებულების შესაბამის გადაწყვეტილებებს განახორციელებს.

კორეის სასაზღვრო-დამოკიდებული ჩინური ანგარიშები, რომ მას ფაქტობრივად და უკანონოდ გადააქვან

ფხენიანმა, აგრეთვე, განაცხადა, რომ შეუძლია ბირთვული დარტყმით იაპონია ოკეანეში ჩაძიროს, — ამას იუწყება „როიტერი“ ჩრდილოეთკორეულ ცენტრალურ სატელეგრაფო სააგენტოს მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაზე დაყრდნობით.

არქიპელაგის ოთხი კუნძული უნდა ჩაიძიროს ზღვაში ბირთვული იარაღის დარტყმის შედეგად. იაპონიამ ჩვენ გვერდით აღარ უნდა იარსებოს, — ნათქვამია კორეული

სააგენტოს მიერ გავრცელებულ განცხადებაში. ჩრდილოეთ კორეის მთავრობამ გააკრიტიკა გაეროს უშიშროების საბჭო. ფხენიანი მიიჩნევს, რომ ეს საერთაშორისო სტრუქტურა მოსყიდული ჰყავს შეერთებულ შტატებს და ვაშინგტონის ღირებულების შესაბამის გადაწყვეტილებებს განახორციელებს. საერთაშორისო თანამეგობრობამ კი ჩრდილოეთ კორეას სანქციები დაუწესა. საპასუხოდ, ფხენიანმა გასულ კვირაში გამოსცა რაკეტა, რომელმაც იაპონიის გადაუფრინა და 3700 კილომეტრი დაფარა, შემდეგ კი ოკეანეში ჩავარდა. ამით კომ ჩინ იმეა შტატებს მიაჩნია, რომ მისი (ჩრდილოეთ კორეის) რაკეტები თავისუფლად მიადნევენ კუნძულ გუამს, რომელზეც აშშ-ის სამხედრო ბაზაა განლაგებული. წყალბადის ბომბის წარმატებულ გამოცდაზე აღარაფერს ვამბობთ.

იაპონიის კორეის პილიპინის მხარეა რაოდენობა შეიქვან 850 ათას მიაღწიოს

ასეთი სამწუხარო პერსპექტივის შესახებ იუწყება ფრანგული რადიო RFI. იმავს ვარაუდობს ნითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტი. ეპიდემიის გავრცელების ტემპი მნიშვნელოვნად შენედა, მაგრამ მისი გავრცელების საკითხზე რეფერენდუმის ჩატარებას. მედიკოსები ყოველდღიურად დასწავლების 4700 შემთხვევას აღრიცხავენ. ეს არის კაცობრიობის ისტორიაში ქოლერის ყველაზე მასშტაბური ეპიდემია. „ივლისში ვვარაუდობდით, რომ წლის ბოლოსთვის დაავადების 600 000 შემთხვევა გამოვლინდებოდა, მაგრამ დღეს უკვე 647 000 ადამიანი იტანჯება ამ სნეულებით“, — განუცხადა „ფრანს-პრესს“ ნითელი ჯვრის ახლო აღმოსავლეთის

თის განყოფილების გამგებ რობერტ მარდინი. ჯანდაცვის საერთაშორისო ორგანიზაცია იუწყებოდა, რომ ქოლერით დაავადებული 2065 ადამიანი გარდაიცვალა. ეპიდემია სწრაფად გავრცელდა სანიტარული პირობებისა და ჰიგიენის გაუარესების მიზეზით. იემენის მილიონობით მცხოვრებს კატასტროფულად აკლია სასამელი წყალი, უმეტეს საავადმყოფოში დანადგარები მწყობრიდანაა გადამოსული, პაციენტებს მათთვის აუცილებელი მედიკამენტების მხოლოდ ერთი მესამედი მიეწოდება, მედპერსონალს წელსადაც, ხელფასი არ მიიღია. გაეროს მონაცემებით, იემენის კონფლიქტმა, როლის დროსაც 8400 ადამიანი დაიღუპა, გამოიწვია ჩვენს პლანეტაზე ყველაზე მასშტაბური, პუმანიტარული კატასტროფა. შეგახსენებთ, რომ მიმდინარე სამოქალაქო ომი შიიტ ამბოხებულთა შორის, რომელთაც მხარს უჭერს ირანის სამთავრობო ჯარი (რომლის მხარეს საულის არაბები დგას), 2014 წელს დაიწყო.

პოლონეთი და ბალტიისპირატი აღმოსავლეთ ევროპის რეგიონის გადაქცევა სფილოგან

პოლონეთის პრემიერმინისტრმა ბეატა შიდლომ ლიტვისა და ლატვიის პრემიერებთან — საულიუს სკვერნილისა და მარის კუჩინსკისთან, პოლონეთში ესტონეთის ელჩ ჰარი ტიიდოსთან შეხვედრის შემდეგ განაცხადა, რომ ვარშავა და ბალტიისპირეთის რესპუბლიკები უშიშროების, აღმოსავლეთის პოლიტიკის, ენერგეტიკისა და ინფრასტრუქტურის საკითხებში თანამოაზრეები არიან.

რა ნაბიჯებს დგამენ და რამდენად არიან მზად პოლონეთი და ბალტიისპირეთი ამ თანამოაზრეობის დემონსტრირებისთვის? 2014 წელს ლიტვის პორტმა კლაიპედამ ნორვეგიიდან მიიღო თხევადი აირის პირველი ულუფა. 2015 წელს ნორვეგიული აირი ლიტვის მოთხოვნის უკვე 18 პროცენტს აკმაყოფილებდა. შემდეგ ლიტვიდან ესტონეთში გადაიტანა და ამ ქვეყნის მოთხოვნის 15 პროცენტს დააკმაყოფილა (დანარჩენ 85 პროცენტს რუსეთი აკმაყოფილებს). ლიტვიდან ბუნებრივი აირის გადმოტუმბვა ძვირი სიამოვნებაა (გადასახდელია ბაზის ფული ნორვეგიული აირის ლიტვაში შესატანად, ლიტვიდან გამოსატანად, ლატვიამი შესატანად და ესტონეთში შესატანად), მაგრამ ტალინი არ სურთ ასეთ ძვირად ღირებულ პროდუქტზე უარის თქმა. 2020 წლისთვის ლიტვა, ლატვია, ესტონეთი და ნორვეგია ერთიანი ენერგეტიკული ბაზრის შექმნას გეგმავენ, საბაჟო თუ სხვა ბარიერების გარეშე. მათ გეგმებში შედის, აგრეთვე, პოლონური ტერმინალიდან ლიტვაში სვინოუსტიმდე გაზგაყვანილობის მონაწილეობა. 2016 წლის ზაფხულში

მივცეთ მკაფიო პოლიტიკური სახე და კონკრეტული ამოცანები დაუესახოთ სამომავლოდ, — ხაზგასმით განაცხადა ბეატა შიდლომ. ვარშავის ხელშეწყობით 2009 წელს შექმნილი ეს გაერთიანება საკმაოდ გაფერმკრთალდა და დაკარგა ენერგეტიკა. ბევრმა ქვეყანამ, რომლებიც ამ პროექტში იყო ჩართული, შეასუსტა ანტირუსული რიტორიკა (მოლდოვა, საქართველო) ან მხარს უჭერს პარტნიორულ და სამოკავშირეო ურთიერთობას რუსეთთან (სომხეთი, ბელარუსი). მაშასადამე, პროგრამას განახლება სჭირდება და პოლონეთი მთელი ძალით ცდილობს, შესძინოს მას მეორე სუნთქვა „აღმოსავლეთ პარტნიორობის“ მომავალი სამიტის წინ, რომელიც 2017 წლის ნოემბერში გაიმართება. წლეულს, აპრილში, ვარშავაში გაიმართა ვიშეგრადის ჯგუფის (პოლონეთი, ჩეხეთი, სლოვაკეთი, უნგრეთი) ქვეყნების საგარეო საქმეთა მინისტრების შეხვედრა, რომელზეც აღინიშნა, რომ საჭირო იქნება, ბრიუსელმა გარკვეული განაცხადოს, როგორი ევროპული პერსპექტივა ექნება „პარტნიორობის“ წევრ ქვეყნებს. პროგრამის არსებობის რვა წლის განმავლობაში მსგავსი პერსპექტივა ნაკლებად ხელშეწყობა გახდა. „აღმოსავლეთი პარტნიორობის“ რეანიმაცია პოლონეთის მმართველ ძალას სჭირდება „სამი ზღვის“ პროექტის წარმატებით რეალიზაციისთვის. პოლონეთმა ექსპერტებმა უკვე განაცხადეს პროექტში უკრაინის მონაწილეობის შესახებ და „სამი ზღვის“ პროექტის გაფართოებაზე კავკასიის მიმართულებით. საქართველო ამ პროექტს სჭირდება, როგორც გზის გამკვლევი კავკასიაში შესასვლელად. პოლონეთს ბუნებრივი აირის ტრანზიტის მონაწილეობა სურს და კონკურენტები არ სჭირდება. ბელარუსი, მისი გათვლით, ვარშავის ხელში იარაღად უნდა იქცეს, რაც, თავის მხრივ, შექმნის პოტენციურ დაბრკოლებას კალინინგრადის ოლქისთვის რუსული აირის მიწოდების საქმეში: ამ ოლქში რუსეთის სამხედრო-სახელგაფლტის ყოფნა პოლონელებს ბალტიის აღმოსავლეთ ნაწილის გაკონტროლების საშუალებას არ აძლევს.

პროკურატურამ 712 კატალონიური ქალაქის მკაცრად დაიწყო ნინააღება აღკვეთილი საქმეების გამოძიება დაიწყო

ამის თაობაზე იუწყება „როიტერი“ და დასძენს, რომ თუ დაკითხვაზე გამოძახებული მერები არ გამოცხადდებიან შესაბამის ორგანოებში, პოლიცია მათ დააპატიმრებს. მერებს პროკურატურაში დაკითხვაზე იმის გამო იბარებენ, რომ მათ ხელი შეუწყვეს კატალონიის დამოუკიდებლობის საკითხზე რეფერენდუმის ჩატარებას. გენერალური პროკურორის, ხოსე მანუელ მასას, განკარგულებაში მითითებულია, რომ გამო-

უარი თქვენ რეფერენდუმის ორგანიზებაში მონაწილეობაზე. ბარსელონის მერს ჯერჯერობით არ განუცხადებია, რას აპირებს. კატალონიის პარლამენტმა 6 სექტემბერს მიიღო კანონი 1 ოქტომბერს დამოუკიდებლობის საკითხზე რეფერენდუმის ჩატარების თაობაზე. ორი დღის შემდეგ ესპანეთის მთავრობამ ქვეყნის საკონსტიტუციო სასამართლოში შეიტანა

ტილებსადმი დაუმორჩილებლობად, თანამდებობრივი დანაშაულად და სახელმწიფო სახსრების გაფლანგვად.

ხალხმა, რომელიც იქნა, თავი დააღწია ყოველმხრივ დებრადციას და „სრულ სასოწარკვეთას“, რაც სავსებით ტიპური იყო ძველსაბჭოეთში, რომელიც საკმაოდ დიდი ხნის განმავლობაში განიცდიდა უცხოეთთან გატორებას და ჩაბვრას; წარტლილი დაეხვია ლეკთა მთარაპს, ჩრდილოეთიდან სპარსეთთან, ცოლო საზღვრითიდან თურქეთთან სისხლისმღვრავ და გამანადგურებელ ლაშქრობებს; შეწყდა გასუფიერებული ფიქრული შუღლი, რომელიც ყოველგვარი კანონიერების ზღვარს სცდებოდა. გარდა შესაძლებლობა მიუღწევადი განვითარების, მანარაპს ალარ ეფინოდა თავისი შრომის ნაყოფისა და საკუთრების ხალხოვნისა, რომელსაც უკვე კანონი იცავდა. რუსეთი მთელი მონღოლთა ცდილობდა, კანონიერება ქართული ყოფიერების განვითარებისთვის დაეხმარებინა, რაც საზოგადოების კეთილგანწყობის საფუძველს წარმოადგენდა, გრძობდა რა თავს ნამდვილი სახელმწიფოს დაცვისა და მხარდაჭერის ძველ.

რატოული წყობილება — წერდა იგი, — საუკეთესო გარანტიაა წინმსწავლობისა და წარმატებისათვის, უმჯობესი სკოლაა საზოგადოების აღზრდისა... ნამდვილი თვითმართვლობა, რომელიც მთელი განათლებული კაცობრიობა დარწმუნდა, შესაძლოა მარტო წარმომადგენლობის წესით, რადგანაც მარტო ამ წესის შემწევობით დაარსდა უცხოეთში სამართლიანობა და თავისუფლება, თანასწორობა და სიმართლე... ყველაზე გაიგო, რომ წარმომადგენლობა ყოფილა მეორე და უადრესი მანძილი თუ საფეხური თვითმართვლობისა... ამ ქვეყნებშიაც (შვეიცარია და სხვ.) ხალხის აზრის გამოთქმელი, ხალხის საქმიანობის მმართველი, ხალხის ბედის გადაწყვეტიელი მანაც ხალხის წარმომადგენლობაა, რომელიც მარტო და იშვიათად სამძიმო შემთხვევაში ისე არ მოიყვანს აღსრულებას თუ ავსებს განაჩენს, თუ ჯერ ხალხს არ აჩვენა და არ უკითხა — თანახმა ხარ ამ განაჩენისა თუ არა? საბოლოოდ, ნიკოლაძე დაასკვნის, რომ „ამგვარი მართვა საქვეყნო საქმისა ბევრად უფრო სამჯობინოა, ვინც ერთიანი უხმობა ხალხისა, მისი ყურმოჭრილობა, მისი მონობა“.

ნიკო ნიკოლაძის სახელმწიფოს გონივრული მონაწილის მნიშვნელოვან საფუძველად მიანდა სახელმწიფოს ზომიერი, კონკრეტული ჩარევა ძველსა და ახლს შორის (ანუ იგი ლიბერალიზმისა და თანამედროვე ნეოლიბერალიზმის მომხრე არ იყო და ესეც იყო ილია ჭავჭავაძის მისი დაპირისპირების ერთ-ერთი საგანი). ნიკოლაძე თვლიდა, რომ სახელმწიფო გუბს უნდა აქლევდეს ძველს მრავალფეროვან განვითარებას, გარკვეულად არაბოლოკრატულ ფასებს, არ უშვებდეს მონოპოლიების წარმოქმნას (მან გააკრიტიკა რუსეთის მთავრობა ნობელის ნავთობგადამამუშავების ნავთობგადამამუშავების ნავთობისათვის ხელშეწყობისათვის 1882 წელს) და კვეცავდეს ვაჭრობის მიერ კლიენტების შეუზღუდავ ძარცვას. ნიკოლაძის აზრით, ამ ყველაფრით მხოლოდ საზოგადოება მოიგებს, საქორია, რომ სახელმწიფომ თანხაარი სასტარტო პირობები შეუქმნას ყველას: „საზოგადოება შედგება ცალ-ცალკე პირებისაგან და საკუთარი საზოგადოებისათვის საზოგადოება უნდა ცდილობდეს, რომ არც ერთი მისი წევრი არ დაიჩაგროს, არ ნახდეს, სწორედ ისე, როგორც კაცი თითოეულ თავის თითს ან სხეულის ნაწილს უფრთხილდება. ცხოვრება ბრძოლაა, რომელშიც დაიარაღებული კაცი იმარჯვებს დაუიარაღებელზე. საზოგადოება უნდა ცდილობდეს, რომ თუ ამ ბრძოლის მომლა და გარემონის გამართვა ჯერჯერობით არ შეიძლება, ბრძოლა ისე მაინც მიდიოდეს, რომ ყოველი ბრძოლი ერთნაირად იყოს დაიარაღებული“.

ნიკო ნიკოლაძე სახელმწიფოს პარტიაზე მნიშვნელოვან როლს აქონიშნავდა და განვითარებაში. ამის გა-

რეშე კი არათუ დამოუკიდებლობის, არამედ ავტონომიის მიღწევაც კი შეუძლებელი იქნებოდა (დამოუკიდებლობის რეალურად დაყენება მაშინ გამოიციხული იყო. მის მოთხოვნას შეიძლება მოჰყოლოდა რუსეთის მიერ ქართველთა სისხლში ჩახშობა და შესაძლოა ციხეში გადსახლებაც. ამიტომ ჯერ კიდევ 1865 წელს გარტონის „კოლოკოლი“ წერდა ნიკოლაძე, რომ „ეროვნულ მისწრაფებაში ბადაჭარებებსა და სხვა მნიშვნელოვან საქართველოში იმ სასაქლოზე, რუსეთის კავკასიაში მოსვლას სხვადასხვაგვარად აფასებდნენ XIX საუკუნის პირველი ნახევრის დასავლელი ავტორები. ინგლისელი მოგზაური — რობერტ კერ-პორტერი — დაკვირვებით, შედეგი საქართველოსთვის უდიდესი იყო. მისმა ხალხმა, როგორც იქნა, თავი დააღწია ყოველმხრივ დებრადციას და „სრულ სასოწარკვეთას“, რაც სავსებით ტიპური იყო ქვეყნისათვის, რომელიც დაიღწია დიდი ხნის მანძილზე განიცდიდა უცხოელთა ბატონობასა და ჩაგვრას; წერტილი დაესვა ლეკთა თარეშს, ჩრდილოეთიდან სპარსელთა, ხოლო სამხრეთიდან თურქთა სისხლისმღვრელ და გამანადგურებელ ლაშქრობებს; შეწყდა გასუფიერებული ფიქრული შუღლი, რომელიც ყოველგვარი კანონიერების ზღვარს სცდებოდა. გარდა შესაძლებლობა მიუღწევადი განვითარებისათვის, მანარაპს ალარ ეფინოდა თავისი შრომის ნაყოფისა და საკუთრების ხალხოვნისა, რომელიც უკვე კანონი იცავდა. რუსეთი, კერ-პორტერის აზრით, მთელი მონღოლთა ცდილობდა, კანონიერება ქართული ყოფიერების განვითარებისთვის დაეხმარებინა, რაც საზოგადოების კეთილგანწყობის საფუძველს წარმოადგენდა, გრძობდა რა თავს ნამდვილი სახელმწიფოს დაცვისა და მხარდაჭერის ძველ.

რ. კერ-პორტერი საქართველოში დამოუკიდებლობას XVIII საუკუნეში რეალურად მიიჩნევდა: ქვეყნის ნამდვილ ბატონ-პატრონები იყვნენ ირანელი, ევროპელი და ლეკი დამპყრობლები. სწორედ ამიტომ არჩივს ქართველებმა ძლიერი იმპერიის მფარველობის ქვეშ შესვლა, უპირველეს ყოვლისა კი, ფიზიკური არსებობის შენარჩუნების მიზნით.

რუსეთის ადმინისტრაცია ენერგიულად შეუდგა წესრიგის დამყარებას საქართველოს უფლებების კანონიერად გაძლიერების სფეროში, სადაც მანამდე ქაოსი სუფევდა. ამასთანავე, ლ. ოლიფანტის აზრით, რუსეთმა, ფაქტობრივად, გააუქმა მემამულეთა ბატონობა გლეხებზე, რამდენადაც საკუთარ ხელში აიღო მემამულეთა ძალაუფლების მთავარი საშუალება — დაბეგვრა. როგორც ზ. მანაშკინი ამტკიცებდა, ეჭვგარეშე იყო, რომ რუსეთის კავკასიაში ფეხის მოკიდებამ „შესამჩნევი სიკეთე მოუტანა ქართველი ხალხის ძირითად ნაწილს“.

XIX საუკუნის პირველ ნახევარში საქართველოში ჩამოსული უცხოელები ყურადღებას ამახვილებდნენ რუსეთის ხელისუფალთა შედეგიან ძალისხმევაზე, კეთილმოეწყობთ საქართველოს დედაქალაქი. მისი მცხოვრებნი, მოპოვებს რა დი-

დასავლელი ანალიტიკოსები რუსეთის პოლიტიკაზე კავკასიაში

XIX საუკუნის პირველი ნახევრის დასავლეთის ლიტერატურა წარმოადგენს ძვირფას წყაროსა და საუკეთესო ისტორიოგრაფიულ ძეგლს რუსეთის პოლიტიკაზე კავკასიაში. ის მნიშვნელოვანია იმდენად, რამდენადაც მას ქმნიდნენ, ერთი მხრივ, ამ საკითხით დაინტერესებული ადამიანები; და მეორეც: ადამიანები, რომლებიც უყურებდნენ ამას უცხო თვალთ.

რუსეთის კავკასიაში მოსვლას სხვადასხვაგვარად აფასებდნენ XIX საუკუნის პირველი ნახევრის დასავლელი ავტორები.

ინგლისელი მოგზაური — რობერტ კერ-პორტერი — დაკვირვებით, შედეგი საქართველოსთვის უდიდესი იყო. მისმა ხალხმა, როგორც იქნა, თავი დააღწია ყოველმხრივ დებრადციას და „სრულ სასოწარკვეთას“, რაც სავსებით ტიპური იყო ქვეყნისათვის, რომელიც დაიღწია დიდი ხნის მანძილზე განიცდიდა უცხოელთა ბატონობასა და ჩაგვრას; წერტილი დაესვა ლეკთა თარეშს, ჩრდილოეთიდან სპარსელთა, ხოლო სამხრეთიდან თურქთა სისხლისმღვრელ და გამანადგურებელ ლაშქრობებს; შეწყდა გასუფიერებული ფიქრული შუღლი, რომელიც ყოველგვარი კანონიერების ზღვარს სცდებოდა. გარდა შესაძლებლობა მიუღწევადი განვითარებისათვის, მანარაპს ალარ ეფინოდა თავისი შრომის ნაყოფისა და საკუთრების ხალხოვნისა, რომელიც უკვე კანონი იცავდა. რუსეთი, კერ-პორტერის აზრით, მთელი მონღოლთა ცდილობდა, კანონიერება ქართული ყოფიერების განვითარებისთვის დაეხმარებინა, რაც საზოგადოების კეთილგანწყობის საფუძველს წარმოადგენდა, გრძობდა რა თავს ნამდვილი სახელმწიფოს დაცვისა და მხარდაჭერის ძველ.

რ. კერ-პორტერი საქართველოში დამოუკიდებლობას XVIII საუკუნეში რეალურად მიიჩნევდა: ქვეყნის ნამდვილ ბატონ-პატრონები იყვნენ ირანელი, ევროპელი და ლეკი დამპყრობლები. სწორედ ამიტომ არჩივს ქართველებმა ძლიერი იმპერიის მფარველობის ქვეშ შესვლა, უპირველეს ყოვლისა კი, ფიზიკური არსებობის შენარჩუნების მიზნით.

რუსეთის ადმინისტრაცია ენერგიულად შეუდგა წესრიგის დამყარებას საქართველოს უფლებების კანონიერად გაძლიერების სფეროში, სადაც მანამდე ქაოსი სუფევდა. ამასთანავე, ლ. ოლიფანტის აზრით, რუსეთმა, ფაქტობრივად, გააუქმა მემამულეთა ბატონობა გლეხებზე, რამდენადაც საკუთარ ხელში აიღო მემამულეთა ძალაუფლების მთავარი საშუალება — დაბეგვრა. როგორც ზ. მანაშკინი ამტკიცებდა, ეჭვგარეშე იყო, რომ რუსეთის კავკასიაში ფეხის მოკიდებამ „შესამჩნევი სიკეთე მოუტანა ქართველი ხალხის ძირითად ნაწილს“.

XIX საუკუნის პირველ ნახევარში საქართველოში ჩამოსული უცხოელები ყურადღებას ამახვილებდნენ რუსეთის ხელისუფალთა შედეგიან ძალისხმევაზე, კეთილმოეწყობთ საქართველოს დედაქალაქი. მისი მცხოვრებნი, მოპოვებს რა დი-

თურქულ სომხეთს, რომლის ხალხიც ელოდა რუსებს, როგორც მონობისგან გამათავისუფლებელს.

რუსეთის მცდელობამ, ცივილიზებული გაეხადა კავკასია, უდიდესი სიკეთე მოუტანა კაცობრიობას. ამ თვალსაზრისის მხურვალედ მხარს უჭერდა ამერიკელი მოგზაური კავკასიაში რუსეთის მცდელობა, ცივილიზებისა და გაქრისტიანებისთვის. დიტსონი ისე გულწრფელად იყო ამ თვალსაზრისის დარწმუნებული, რომ მზად იყო (მიუხედავად თავისი დემოკრატიული შეხედულებებისა), ეპატიებინა და გამართლებაც კი მოეძებნა რუსეთის დესპოტიზმისა და სისასტიკისთვის.

ზოგიერთი ცნობილი ბრიტანელი ანალიტიკოსი ყურადღებას ამახვილებდა დასავლეთისთვის სამიმ საერთაშორისო-გეოპოლიტიკურ შედეგებზე, რომლებიც რუსეთის კავკასიაში მიღწევას შეიძლება მოჰყოლოდა, ნაწილობრივ კი — სპარსეთის იმპერიის დასუსტებას, რაც მას პეტერბურგის ლუკმად ქცევის საშიშროებას უქმნიდა. იმ შემთხვევაში, თუკი ეს მოხდებოდა, რუსეთის შემდგომ მიზნებში, უფლებლია, მომდევნო იქნებოდა რუსეთის ანალიტიკოსებისთვის ურთიერთს ხელისუფლებას ურჩევდნენ, ყოველმხრივ გაეძლიერებინა თავისი პოზიციები თეორიულ და კონტროლქვეშ ჰყოლოდა მუა აზია.

კავკასიაში რუსეთის პოლიტიკის შედეგების წინასწარი შეფასების რეალურ საბაზად იქცა ყირიმის ომი — გარდატეხის პერიოდში ევროპის ისტორიაში, რომელიც დასავლეთში წარმოშვა იმედების ეფორია, რომლებსაც ახდენა არ ეწერა. პეტერბურგში კი უარესის მიმოუსახლელო ალმონდა. შეფასებები, როგორც წესი, ომის მსვლელობაზე იყო დამოკიდებული. სხვადასხვაგვარად უყურებდნენ რუსეთის პოლიტიკის პერსპექტივას კავკასიაში უცხოელ ავტორები. მათი პროგნოზების ხასიათი გამომდინარეობდა იქიდან, ვინ იყო იგი (რუსოფობი თუ რუსოფილი).

პ. ჯონსონმა, რომელიც საქართველოს 1817 წელს ეწვია, ჯერ კიდევ მაშინ, როცა ნაადრევი იყო საქართველოს რუსეთის შემადგენლობაში შესვლის შედეგების შეფასება, პერსპექტივებზე საუბარი არჩია. ის თვლიდა, რომ საქართველოს თავის ახალ ამპლუაში სამომავლოდ კარგი პერსპექტივები გადაუღებოდა სოფლის მეურნეობაში, მრეწველობაში, ვაჭრობაში, მეტალურგიაში, ურბანისა და განათლებაში.

პოლკოვნიკმა რატიმ თავის ნაშრომში, რომელიც 1829

წელს გამოაქვეყნა, იმედი გამოთქვა, რომ რუსეთთან ამერიკის კავკასიის შეერთებას ეკონომიკური აღორძინება მოჰყვებოდა, მათ შორის საქართველოსიც. რატი თვლიდა, რომ პეტერბურგმა თავის თავზე აიღო კოლოსალური რთული ამოცანის შესრულება, რომელსაც უდიდესი ისტორიული მნიშვნელობა ჰქონდა, ცივილიზებული გაეხადა ეს ხალხები, მაგრამ არა ძალით, არამედ ბრძნული და ფრთხილი პოლიტიკით. რუსეთ-თურქეთის ომის (1828-1829) შემდგომ ტეტებუ დემარინი წერდა, რომ რუსეთისათვის ანაპის მიერთება რუსებს გაუხსნის კავკასიას, როგორც უზარმაზარ სამოღვაწეო ასპარეზს. XIX საუკუნის 30-იან წლებში ბრიტანელი პოლიტიკოსი კ. კამერონი წერდა, რომ კითხვებზე, თუ როდის დამთავრდება კავკასიის ომი, ვერ უპასუხებს „ვერც ერთი გამჭირავი სახელ-

რუსეთის მხედრობა, სივილიზებული გახდა კავკასია, უდიდესი სიკეთე მოუტანა კაცობრიობას. ამ თვალსაზრისს მხარს უჭერდა ამერიკელი მოგზაური კავკასიაში გ. დიტსონი. ის მივიდა დასავლეთიდან, რომ რუსეთი დიდ მუშაობას ეწეოდა კავკასიის ცივილიზებისა და გაქრისტიანებისთვის.

რუსეთი-თურქეთის ომის (1828-1829) შემდგომ ტეტებუ დემარინი წერდა, რომ რუსეთისათვის ანაპის მიერთება რუსებს გაუხსნის კავკასიას, როგორც უზარმაზარ სამოღვაწეო ასპარეზს. XIX საუკუნის 30-იან წლებში ბრიტანელი პოლიტიკოსი კ. კამერონი წერდა, რომ კითხვებზე, თუ როდის დამთავრდება კავკასიის ომი, ვერ უპასუხებს „ვერც ერთი გამჭირავი სახელ-

მნიშვნელოვანე“, „ყველაზე გამოცდილი სამხედრო მეთაურიც კი“. მხოლოდ კამერონმა იწინასწარმეტყველა, რომ ეს ბრძოლა შთამომავლობაში გაოცებასა და აღფრთოვანებას გამოიწვევდა.

კითხვას — სჭირდებოდა კი რუსეთს საქართველო? — ფრანგი სამხედრო ანალიტიკოსი ფ. ბოჟური 1829 წელს უარყოფითად პასუხობდა. ერთადერთი, რაშიც რუსეთს საქართველო გამოადგებოდა, იყო ის, რომ საქართველო იქნებოდა საყრდენი წერტილი, საიდანაც რუსეთი აღმოსავლეთში გააძლიერებდა თავისი ცივილიზაციის გავლენას. მაგრამ ამ ამოცანას, როგორც ბოჟური მიიჩნევდა, უკეთ დასავლელი იმპერიები დაძლევენ.

XIX საუკუნის 20-იან წლებში საფრანგეთის კონსული თბილისში, შევალთი კანსა, თვლიდა, რომ რუსეთის მთავრობა იმპერიისადმი შემოერთებული ხალხების კანონებისა და წეს-ჩვეულებებისადმი ხელშეუხებლობის პრინციპით მოქმედებდა.

როგორც ჩანს, დასავლელი ანალიტიკოსები საკმაოდ მგრძობიარედ ეკიდებოდნენ რუსეთისთვის კავკასიის გეოპოლიტიკურ მნიშვნელობას და, აქედან გამომდინარე, ამ რეგიონში მისი გააქტიურების მიზეზებს, მეთოდებსა და შედეგებს. ერთნი მასში ხედავენ დასავლეთის ინტერესებისადმი მუქარასა და ახლო აღმოსავლეთის უსაფრთხოების შენარჩუნებას, არ აღიარებდნენ რა რუსეთის უფლებას, ისე ემოქმედა, როგორც უდიდეს იმპერიას; მეორენი კი მისწრაფობდნენ, ამალდეგნოდა რუსოფობულ გრძობებზე. ყველა თვალსაზრისი, რა თქმა უნდა, საინტერესოა ისტორიულ სიმართლის დასადგენად.

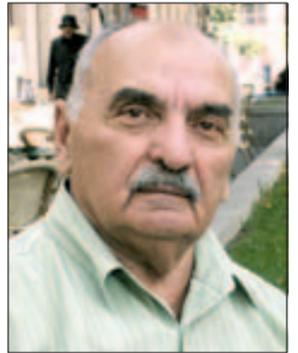
განხილვა

გაზეთი „საქართველო და მსოფლიო“ სათანადო-მლოდ ინვესტორს შერჩევისთვის (ან) იურიდიული სა-ქმიანობის მსურველ პირებს (შეიქმება იყო დაამ-თავრებული კურსის სტუდენტები). მსურველებმა გა-მომავალი სივრცე მისამართზე: GAZETI2009@YAHOO.COM ან დაგვიკავშირდით ტე-ლეფონის ნომერზე: 591 882 104

გივი სომხიშვილი 80 წლისა

ალმანახ „ლიტერატურულ-ლი სილნალის“ რედაქცია, თავის მრავალრიცხოვან მკითხველთან ერთად, სიამოვნებით ულოცავს პოეტს, მწერალსა და პუბლიცისტს — გივი სომხიშვილს დაბადების 80 წელს; უსურვებს დიდხანს სიცოცხლეს, ჯანმრთელობასა და წარმატებებს პირად ცხოვრებაში და საზოგადოებრივ ასპარეზზე. ბატონი გივის რომანები: „უფლის სამსჯავრო“, „სიცოცხლეშივე არ მოკვდები“, „შავი სიზმარი“, „ბედის მასხარა“, „ამომავალი შავი მზე“ და სხვ., პოემებმა, ლექსებმა და პუბლიცისტურ-მა წერილებმა, კარგა ხანია, გაიკვალა გზა მკითხველის გულამდე, რადგან, მაღალმხატვრულობასა და შინაარს-თან ერთად, მათში დღევან-დელობისთვის საჭირო რო-ტორ არაერთი საკითხია განხილული. ავტორი ღრმად ანა-ლიზებს წარსულის გამოც-დილებას, წარმოგვიდგენს იმ ადამიანთა პლეადას, რომლებიც გადასცდნენ წესიერი, პატრიარქალური ცხოვრების გზას და გვიჩვენებენ, როგორ უნდა იცხოვროს ადამიანი, თავისი სახე რომ შეინარჩუნოს.

გივი სომხიშვილი ცხოვრების დიდი და რთული გზა განვლო, იყო თანამდებობის პირი და საკუთარ თავზე იწვინა ყალბი ადამიანების სისასტიკეც, მაგრამ არ გატყდა და დღემდე ერთგულია თავმოყვარეობისა, ღირსებისა და იმ რწმენისა, რომ ქართველი ხალხის თავზე დატეხილი ჭი-რი მხოლოდ დროებითია, რომ საქართველოს გზა არც ვერ-პისკენაა მიმართული, არც აზიისკენ და რომ ის თვითმოყვადი ქართველი უნდა იყოს.

The Sun:

ვილიონეკა ინვალიდის საეკრდ ნიშანი გააყალბა, რათა თავისი ავტომანქანის პარკირებაში ფული არ გადაეხადა

გულნამცეცა კაცი აღმოჩნდა ლონდონელი მილიონერი ეროლ ლიპმანი, რომელმაც თავისი 86 წლის დედის, დოროტის, ინვალიდის ნიშნის ასლი გადაიღო, რათა ავტომანქანის პარკირების ფული არ გადაეხადა.

ლიპმანის „მერსედესის“ სა-ქარე მინაზე ინსპექტორებმა აღმოაჩინეს ეს გაყალბებული საბუთი, რომელსაც ერთი წლის წინათ გაუფიქრა ვადა. საქმე სასამართლომდე მივი-და. ფაქტი ისეთია, რომელსაც გამართლება არ აქვს, რადგან მენვერლმანის ფსიქიკის გა-მოვლენაა — ფულს დახარბე-ბული ადამიანის ფსიქიკის შე-დეგია. მაგრამ ლიპმანის უფ-ლებების დამცველი ადვოკა-

ტი მარია სტივენსი თავისი კლიენტის გამართლებას იმ მოტივით შეეცადა, რომ მი-ლიონერი ასე მოიქცა იმპულ-სურად, დაუფიქრებლად, მო-სალოდნელი შედეგის გაუთ-ვალისწინებლად. სასამართლომ არ გაითვ-ლისწინა ადვოკატის ეს არგუ-მენტი და მილიონერი 1000 გირანქა სტერლინგით დაა-ჯარიმა, ამდენივეს გადახდა მოუწია მას სასამართლო ხა-რების დასაფარავად.

rbc.ua: აზერბაიჯანმა შექმნა „შავი სლარო“ ეკონომიკური პოლიტიკოსების მოსაქრთაად

ამ სენსაციური მოვლენის შესახებ ლაპარაკია კორუფციისა და ორგანიზებული დანაშაულის კვლევის ცენტრის მოხსენებაში.

აზერბაიჯანის ხელისუფ-ლებამ ბრიტანეთის ფიქტიუ-რი კომპანიების — Metastar SInvest-ისა და Polux Manage-ment-ის მეშვეობით დაახლო-ებით 2,9 მილიარდი დოლარი გაათვრა. ამ თანხის ნახევარი (1,4 მილიარდი დოლარი) აზერბაიჯანის სახელმწიფო ბანკ Ynternational Bank of Azerbaijan-იდან გაიტანეს. კომპანიები მუშაობენ დანი-ის ბანკის (Danske Bank) ეს-ტონეთის ფილიალთან. ამჟა-მად ეს კომპანიები გაუქმებუ-ლია, მაგრამ უნინ სწორედ ისინი ურიცხვად ფულს ევ-როპულ პოლიტიკოსებს, რომ-ლებიც აზერბაიჯანის ინტე-რესებს ლობირებდნენ. კერძოდ, გერმანელმა პოლ-იტკოსმა ედუარდ ლინტ-

ნარმა 2013 წლის ოქტომბერ-ში 61 ათასი ევრო Polux Mana-gement-ისგან მიიღო. ამის შე-დეგ ჩაუდგა იგი სათავეში გერმანიის დამკვირვებელთა კომისიას, რომელმაც აზერბა-იჯანში გამართული არჩევნე-ბი დადებითად შეაფასა. ზემოაღნიშნული ცენტრის მონაცემებით, 2012 წლიდან 2014 წლამდე ლინტნერმა ბრიტანული კომპანიებიდან 891 ათასი ევრო მიიღო. ამ პი-როვნების გარდა, Polux Mana-gement-მა ფული გადაურიც-ცა კალინ მატეის, ირინა ბოკოვანიას — ბულგარელი პოლიტიკოსისა და იუნესკოს დირექტორის ქმარს. ევროსა-ბჭოში ევროპის სახალხო პარ-ტიის ექსპლემტვანელმა ლუ-კა პოლონტემ ორი წლის

განმავლობაში 2 მილიონი ევ-რო იმავე ბრიტანული ფირმე-ბიდან მიიღო. დღეს მას ბრალს სდებენ უეთოს იმ რე-ზოლუციის საწინააღმდეგო მოქმედებაში, რომელიც აზე-რბაიჯანში პოლიტიკატიმრე-ბის პრობლემას ეხებოდა. მოხსენებაში დასახელებუ-ლია სხვა საჩივრო ფაქტე-

ბიც, რომლებიც მაღალი თა-ნამდებობის აზერბაიჯანელ მოხელეებს ეხება. აზერბაიჯანის პრეზიდენტ ილჰამ ალიევის პრესსამსა-ხურმა განაცხადა, რომ არც აზერბაიჯანის პრეზიდენტს, არც მისი ოჯახის წევრებს არ-ავითარი შეხება არ აქვთ აღ-ნიშნულ ბრალდებებთან.

სოფელ პატარა ფოთს მგლები შეესივნა

ხობის მუნიციპალიტეტის სოფელ პატარა ფოთს მგლები შეესივნენ. ადგილობრივების თქმით, მტაცებლის შემოსევა უწინაც ხშირი იყო და ბევრი ოჯახიც დაზარალდა, მაგრამ, ბოლო რამდენიმე თვეა, მსგავსი შემთხვევა არ ყოფილა და, შესაბამისად, მშვიდად იყვნენ. ისინი შიშობენ, რომ შინაურ ცხოველებზე მტაცებლის თავდასხმა მასობრივ ხასიათს მიიღებს.

მოსახლეობა მგლის შემოსე-ვას ბორჯომის ტყეში გაჩენილ ხანძარს უკავშირებს. პატარა ფოთის მცხოვრებნი ხელისუფ-ლებას დახმარებას სთხოვენ. „მგლებმა ხუთი ძროხა დაგლი-ჯა. ეს თავის რჩენის ერთადერ-თი საშუალებაა. სოფელში რომ ცხოვრობ, უნდა გყავდეს ფრი-ნელი და ცხოველი. მტაცებე-ლი ასე თუ შემოგვცეს, დავრ-ჩებით ლუკმაპურის გარეშე,

დავიღუპებით. რიგით მოქალა-ქეს კი უფლება არ აქვს, მგელი მოკლას — დაჯარიმდება. ვით-ხოვთ ყურადღებას“, — განაცხ-ადა მირიან ჩიქოვაძემ. ხობის მუნიციპალიტეტის გამგეობაში ამბობენ, რომ შექ-მნილია მონადირეთა ჯგუფი, რომელიც საძოვარსა და ტყეში პატრულირებს, მაგრამ მტაც-ებლების ლიკვიდაცია ჯერჯე-რობით ვერ ხერხდება.

გერმანია ავლანელთა დაპორტაზია დაიწყო

Reuters-ი იუნეება, გერმანიამ გაასახლა 8 მიგრანტი, არ დააკმაყოფილა მათი თხოვნა თავშესაფრის მინიჭების თაობაზე. ისინი დეპორტირებული იყვნენ მხოლოდ მას შემდეგ, რაც სასამართლომ არ დააკმაყოფილა აპელაცია. პროკურატურის ცნობით, ყველა მათგანი სამშობლოში სერიოზულ დანაშაულში იყო მხილებული.

მიგრანტები ქაბულის აერ-ოპორტშივე დააკავეს. ანბა-ლა მირკაქლის თქმით, მხო-ლოდ ის პირების დეპორტა-ცია მოხდება, რომლებმაც და-ნაშაული ჩაიდინეს და რომ-ლებსაც პოლიცია და სპეცსა-მსახურები ქვეყნის უსაფრ-თხოების მუქარად განიხილა-ვენ.

ბოლო თვეების განმავლო-ბაში ეს არის პირველი მასობ-რივი დეპორტაცია. პროცესი შეჩერებული იყო 31 მაისს ქა-ბულში მომხდარი ტერაქტის გამო, როცა დაიღუპა 150 ადა-მიანი და 400-ზე მეტი დაიჭრა, აგრეთვე, დაზიანდა გერმანი-ის საელჩოს შენობა. მაშინ უფ-ლებდამცველებმა და სამოქ-

ალაქო აქტივისტებმა მკაცრ-ად გააკრიტიკეს გერმანიის მთავრობა და ბრალად დასდ-

ეს, რომ იგი გაასახლებს ავლა-ნელებს ქვეყანაში, სადაც მათ სამშობრება ელით.

ქალ-სახსართა კათოლოგიისა და გასდოვა-გასუქების ხანტაი

კოქსართოზის, ოსტეოქონდროზის, ოსტეოპარეზის, ოსტეოართოზის, რევმატოიდული ართროზის, ანკილო-ზიური სპონდილიტის, პოდაგრული ართრიტისა და პო-ლიართრიტის მკურნალობა, დაზიანებული სტრუქტურისა და გაცვეთილი ძვლის სტრუქტურის აღდგენა, სითხის დაბა-ლანება სახსარში, ტკივილების მოხსნა. მკურნალობა სა-ოპერაციო და უშედეგოდ ნაოპერაციებ სახსრებზე უახ-ლესი მეთოდებით.

ზრდის სწრაფი და ეფექტიანი პროგრამები 2-დან 25 წლამდე კურსით 3-5 სმ-ის მომატებით, მაღალეფექტურია გენეტიკური სიდაბლის დროსაც. გახდომა-გასუქება 5-დან 20კგ-მდე თვეში, მარტივად და უსაფრთხოდ, დიეტების, აკრძალვების, ვარჯიშების გარე-შე, ნივთიერებათა ცვლისა და კუჭ-ნაწლავის მოწესრიგე-ბით, ქოლესტერინისგან განმედიით, ყველაფერი — მცე-ნარეული პრეპარატებით, უკუჩვენების გარეშე.

ტელ: 599-722-138; 247-58-83
მის.: ნაქათლის №142, I სართ.
კაბინეტი №6. ქალბატონი ქეთევანი

საქართველო და მსოფლიო. ესტუმრათ ჩვენს საიტს. პოლიტიკა, ეკონომიკა, საზოგადოება, ადამიანის უფლებები, ისტორია

http://www.geworld.ge. მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა. გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6. ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru. ISSN 2233-3894